

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1 Προχωράμε προς το 13^ο Συνέδριο της ΚΝΕ με επαναστατική αισιοδοξία και πεποίθηση ότι στους μεγάλους σκοπούς του Κόμματός μας, θα έχουμε κρίσιμη συμβολή, θα ανταποκριθούμε. Σε συνθήκες απρόβλεπτων εξελίξεων, πολύ γρήγορων ανακατατάξεων, στη χώρα μας και διεθνώς, νέων, πιο οξυμένων ανταγωνισμών και εστιών πολέμου δείξαμε αντοχή, δυναμώσαμε και συνεχίζουμε με αίσθημα αυξημένης ευθύνης και πιο υψηλής απαιτητικότητας -συλλογικά και ατομικά- για την ισχυροποίηση της ΚΝΕ, της πρωτοπόρας νεολαίας του ΚΚΕ, μαχητικά στον δρόμο για το σοσιαλιστικό αύριο.

Είμαστε βέβαιοι ότι ο 21^{ος} αιώνας θα είναι αιώνας ανόδου του επαναστατικού κινήματος και μιας νέας σειράς κοινωνικών εξεγέρσεων και συμβολής των νέων κομμουνιστών «...στους σεισμούς που μέλλονται να 'ρθουν».

Δρούμε σε συγκεκριμένες συνθήκες, τις οποίες μας απασχολεί να μελετάμε και να κατανοούμε, για να γίνουμε πιο αποτελεσματικοί και διεισδυτικοί στην παρέμβασή μας σε όλους τους χώρους, που δρα και ζει η νέα γενιά.

Έχουμε ως οδηγό το σύγχρονο, επαναστατικό Πρόγραμμα του ΚΚΕ, τις αποφάσεις του 21^{ου} Συνεδρίου του ΚΚΕ, συνολικά τις επεξεργασίες του Κόμματος, τις οποίες καλούμαστε να προωθούμε, να διαδίδουμε δημιουργικά προσεγγίζοντας τους νέους και τις νέες των εργατικών - λαϊκών στρωμάτων.

Η πορεία του Κόμματός μας και της νεολαίας του, της ΚΝΕ, η δράση των κομμουνιστών και κομμουνιστριών για πάνω από έναν αιώνα, δίκαια, γεμίζουν με υπερηφάνεια και ενθουσιασμό κάθε Κνίτη και Κνίτισσα σήμερα, διδάσκουν και διαπαιδαγωγούν. Λίγες μέρες μετά τη δημοσίευση των Θέσεων θα τιμήσουμε την επέτειο 100 χρόνων από την ίδρυση της ΟΚΝΕ και τον Φλεβάρη του 2023 θα τιμήσουμε τα 80 χρόνια από την ίδρυση της ΕΠΟΝ. Σε αυτά τα βήματα συνεχίζουμε...

Παρά το ότι δρούμε σε συνθήκες μεγάλης υποχώρησης του διεθνούς κομμουνιστικού και εργατικού κινήματος, με την παλινόρθωση του καπιταλισμού στις χώρες που οικοδομήθηκε σοσιαλισμός τον 20^ο αιώνα, παρά τον πολύμορφο, ιδεολογικό πόλεμο ότι δεν υπάρχει άλλη εναλλακτική εκτός από τον καπιταλισμό, παρά την επί δεκαετίες καλλιέργεια απ' όλα τα μέσα του ατομισμού, του ανταγωνισμού, σε βάρος κάθε συλλογικής ιδέας και δράσης, τα σημερινά μέλη της ΚΝΕ έχουν περισσότερα εφόδια να συμβάλλουν δραστήρια στην ταξική πάλη και στις νέες εξελίξεις από τις οποίες ξεπροβάλλει διαρκώς, όλο και περισσότερο, η αναγκαιότητα της προοπτικής της σοσιαλιστικής-κομμουνιστικής κοινωνίας.

Με τη δημοσίευση των Θέσεων του Κεντρικού Συμβουλίου της ΚΝΕ για το 13^ο Συνέδριο ξεκινά η κορυφαία για την Οργάνωσή μας εσωοργανωτική διαδικασία. Η καλή μελέτη των Θέσεων και η προσαρμογή της δουλειάς μας με την κύρια κατεύθυνση που θέτουν, αφορά όλα τα μέλη, όλες τις Οργανώσεις της ΚΝΕ. Από τη συζήτηση που θα αναπτυχθεί, ενόψει του 13^{ου} Συνεδρίου της ΚΝΕ, στόχος είναι η συσσωρευμένη πείρα αυτής της περιόδου να συνοδεύεται από τη μελέτη της πορείας της ΚΝΕ, να αναπτυχθεί η γόνιμη ανησυχία, η επεξεργασία γύρω από το τι πρέπει να κάνουμε, αλλά και πώς θα το κάνουμε, ώστε η δράση μας να γίνει πιο αποτελεσματική σε όλα τα μέτωπα, να δυναμώσει ο ρόλος μας, να γίνει πιο διακριτός ως οργανωμένη πρωτοπορία της νεολαίας, στην πάλη για την διέξοδο υπέρ της μεγάλης πλειοψηφίας της νέας γενιάς.

Στο επίκεντρο των Θέσεων του ΚΣ για το 13^ο Συνέδριο της ΚΝΕ μπαίνει το πώς η ΚΝΕ ισχυροποιείται ολόπλευρα, ως νεολαία του ΚΚΕ, και αποκτά την ικανότητα να παίζει τον πρωτοπόρο ρόλο της για να συμβάλει με νεανικές δυνάμεις στην ανασύνταξη του εργατικού-λαϊκού κινήματος, στη συγκέντρωση δυνάμεων, στην

αλλαγή συσχετισμού για την επαναστατική ανατροπή του καπιταλισμού, για τον σοσιαλισμό. Ισχυροποίηση της ΚΝΕ σημαίνει ισχυροποίηση της ΟΒ, του κάθε μέλους της ξεχωριστά, ανάπτυξη της ικανότητας να εμπνέει νέους και νέες, σημαίνει δυνάμωμα της αντοχής, περισσότερα «αντισώματα» στην απογοήτευση, την παραίτηση και τη μοιρολατρία, στις σειρήνες του «ρεαλισμού της υποταγής» στο σημερινό βάρβαρο σύστημα.

Οι Θέσεις του ΚΣ για το 13^ο Συνέδριο της ΚΝΕ απευθύνονται στα εκατομμύρια νέους και νέες που ζουν, σπουδάζουν και εργάζονται στη χώρα μας, σε δεκάδες χιλιάδες που έχουν μεταναστεύσει στο εξωτερικό. Θέλουμε να φτάσουν στους χιλιάδες που έχουμε έρθει σε επαφή μέσα στους αγώνες και τις πολιτικές πρωτοβουλίες μας όλα τα προηγούμενα χρόνια, στους νέους που σκέφτονται ανατρεπτικά και «έξω από το κουτί», αλλά και σε πολλούς περισσότερους από τα εργατικά και λαϊκά στρώματα, γιατί το μέλλον τους εξαρτάται από την πορεία της ταξικής πάλης, από την πορεία ισχυροποίησης του ΚΚΕ και της ΚΝΕ, του εργατικού κινήματος. Να συμβάλουμε -σε συνδυασμό και με τη δική τους πείρα- να αποκτήσει ο γενικός προβληματισμός τους πιο ουσιαστικό περιεχόμενο, να μετατραπεί σε δράση και νεανική πρωτοβουλία στην αντικαπιταλιστική πάλη. Τους καλούμε να πάρουν μέρος ενεργά στην προσυνεδριακή συζήτηση των Θέσεων του ΚΣ, στις εκδηλώσεις μας και στον προσυνεδριακό διάλογο, που θα διεξαχθεί και δημόσια μέσα από το Όργανο του Κεντρικού Συμβουλίου της ΚΝΕ, τον “Οδηγητή”.

Η γνώμη, η συμβολή, οι σκέψεις και οι παρατηρήσεις του καθενός και της καθεμιάς μετρούν. Η διαδικασία του Συνεδρίου, από τον προσυνεδριακό διάλογο ως τη διεξαγωγή του, θα αποδείξει για πολλοστή φορά ότι η ΚΝΕ είναι “η μέρα με τη νύχτα” με τις οργανώσεις νεολαίας των αστικών και ομοιοκρατικών κομμάτων. Τα συνέδριά τους είναι μία ακόμη “μάχη για την καρέκλα”, μια κοκορομαχία για προσωπική προβολή και ικανοποίηση των εκάστοτε ιδιοτελών, προσωπικών και επιχειρηματικών συμφερόντων, πάντα στο πλαίσιο της προσπάθειας ενσωμάτωσης του λαού. Αυτά τα στοιχεία είναι ξένα για την Οργάνωσή μας, γιατί ο δικός μας σκοπός ύπαρξης και δράσης είναι εντελώς διαφορετικός. Δρούμε ως ομοϊδεάτες εθελοντές, για να ανατρέψουμε το σάπιο εκμεταλλευτικό σύστημα, για να δενόμαστε και να χτίζουμε σχέσεις εμπιστοσύνης και μαχητικής δράσης με τη νεολαία των εργατικών και λαϊκών δυνάμεων, για να εμπνεύσουμε και να κινητοποιήσουμε δραστήρια τους νέους και τις νέες στην πάλη για τη νέα, ανώτερη κοινωνία, την σοσιαλιστική-κομμουνιστική.

2 Όπως σε όλες τις κορυφαίες στιγμές της σύγχρονης ιστορίας του λαού μας, έτσι και τα τελευταία χρόνια, οι στιγμές που ο λαός μας πήρε “ανάσα” ελπίδας και αισιοδοξίας είναι εκείνες που το ΚΚΕ και η ΚΝΕ πρωτοστάτησαν.

Από το προηγούμενο, 12^ο, Συνέδριο της ΚΝΕ, τον Φλεβάρη του 2019, μεσολάβησε ένα πυκνό διάστημα από εξελίξεις και γεγονότα στο οποίο η ΚΝΕ έκανε σοβαρή προσπάθεια να ανταποκριθεί στις πρωτόγνωρες συνθήκες της περιόδου και κατάφερε, παρά τις αδυναμίες, να αναδειχθεί σε κύρια δύναμη οργάνωσης των αγώνων της νέας γενιάς.

Στην πρώτη γραμμή της μάχης, χωρίς βήμα πίσω από τις ανάγκες της νεολαίας, η ΚΝΕ ήταν εκεί που χτυπούσε η καρδιά και εκφράζονταν οι αγωνίες των νέων ανθρώπων. Παρούσα, όταν οι απαγορεύσεις του αστικού κράτους, με αφορμή την πανδημία, έγιναν κουρελόχαρτο: Στη συγκέντρωση των συνδικάτων στο Σύνταγμα την Πρωτομαγιά του 2020. Στη διπλή συγκέντρωση, στις 17 Νοέμβρη, στην Αμερικανική Πρεσβεία και στο κέντρο της Αθήνας, όπου δε λύγισε μπροστά στις αύρες και την

καταστολή. Στους εμβληματικούς αγώνες των εργατών στην COSCO, στη ΛΑΡΚΟ, στην e-food, στους εργαζόμενους στο εμπόριο, τον τουρισμό, τον επισιτισμό, όπου η εκμετάλλευση σπάει κόκαλα, στους σπουδαστές της κατάρτισης, αλλά και εκεί που ο λαός έκανε την αλληλεγγύη του πράξη, μέσα στις καταστροφικές πυρκαγιές και τις πλημμύρες και τη μετέτρεψε σε σύνθημα: «Μόνο ο λαός μπορεί να σώσει τον λαό».

Πρωτοπόρα σε όλες τις μεγάλες στιγμές των μαθητών, στις μαζικές τους κινητοποιήσεις για μέτρα προστασίας της υγείας τους, ενάντια σε νόμους για την εκπαίδευση, στη μεγάλη τους μάχη να μη σπκώσει κεφάλι μέσα στα σχολεία το «αυγό του φιδιού», κόντρα στον φασισμό και τον ρατσισμό, κόντρα στη λογική του ανταγωνισμού που καλλιεργείται μεταξύ των μαθητών. Πρωταγωνίστρια στην προσπάθεια των φοιτητών να γίνουν «φοιτητές ξανά», στους μεγάλους αγώνες ενάντια στην πανεπιστημιακή αστυνομία και τον νέο νόμο-πλαίσιο. Στη μεγάλη νίκη της Πανσπουδαστικής και την ανάδειξή της σε 1^η δύναμη στις φοιτητικές εκλογές.

Κάνοντας τη διαφορά με το ξέσπασμα του ιμπεριαλιστικού πολέμου σε ευρωπαϊκό έδαφος, στην ιστορική συγκέντρωση έξω από τη ρωσική πρεσβεία με κατεύθυνση προς την αμερικανική, μη διαλέγοντας «ληστή», αφήνοντας συμβολικές πινελιές αντίστασης και αντεπίθεσης στις φρεγάτες και τα στρατεύματα των δολοφόνων, αποκαλύπτοντας την αλήθεια για τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο και την εμπλοκή της Ελλάδας σε αυτόν. Μας γεμίζει αισιοδοξία η περήφανη στάση εκατοντάδων στρατευμένων νέων ενάντια στη συμμετοχή της χώρας σε ιμπεριαλιστικούς πολέμους, η συμβολή της ΚΝΕ σε αυτήν.

Πρωτοπόρα στην αλληλεγγύη στους κατατρεγμένους και εκμεταλλευόμενους όλου του κόσμου, ζωντανό παράδειγμα διεθνιστικής, προλεταριακής και νεανικής αλληλεγγύης, πάντα μπροστά στην ανάπτυξη πλατιάς πολιτιστικής και μορφωτικής δραστηριότητας, με κορύφωση τα Φεστιβάλ της ΚΝΕ και του «Οδηγητή», που συνέβαλαν στη μαχητική παρέμβαση της ΚΝΕ και συσπείρωση ευρύτερων νεανικών δυνάμεων.

Αυτές οι εικόνες είναι το ζωντανό παράδειγμα για το πώς γράφεται η ιστορία. Και η ΚΝΕ απέδειξε ότι, όταν γράφεται η ιστορία, βάζει και η ίδια την υπογραφή της, στο πλευρό του ΚΚΕ, με ανυποχώρητους ταξικούς αγώνες και πίστη στο δίκιο της εργατικής τάξης να φωτίζουν τη μοναδική φιλολαϊκή διέξοδο, τον σοσιαλισμό.

Α. ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΜΑΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ Ο ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ, ΕΙΝΑΙ Ο ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ, Ο ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ

3 Τα τελευταία χρόνια έγινε βίωμα και σκέψη της νέας γενιάς ότι «ζούμε στην χειρότερη εποχή». Πρόκειται για αποτέλεσμα της όξυνσης των αντιθέσεων του συστήματος, της λειτουργίας των νόμων της καπιταλιστικής αγοράς και του αδυσώπητου ανταγωνισμού για το μέγιστο κέρδος ανάμεσα σε μονοπωλιακούς ομίλους, αστικά κράτη και ιμπεριαλιστικές συμμαχίες. Ακόμα και τα ίδια τα αστικά επιτελεία ομολογούν πως «μιλάμε για μια γενιά που θα ζήσει χειρότερα από την προηγούμενη, για πρώτη φορά στην ιστορία», μιλάνε για «δύσκολους χειμώνες», «έκτακτες - πολεμικές συνθήκες». Στόχος τους, βέβαια, η λαϊκή αποδοχή και συναίνεση σε νέα μέτρα, ο εγκλωβισμός της σκέψης και της δράσης στα όρια της διαχείρισης του συστήματος, περνώντας τη λογική ότι για όλα φταίνε «εξωγενείς» παράγοντες, αστοχίες κ.λπ.

Σε όλο τον κόσμο, το σύστημα έχει αφήσει το στίγμα του στη ζωή των νέων, ακόμη και των πιο μικρών σε ηλικία παιδιών. Σε έναν βαθμό ξεθωριάζουν «οράματα» που αποτελούσαν για πρόσφατες γενιές τα προβαλλόμενα από όλα τα κανάλια σημεία «υπεροχής» του καπιταλισμού. Η «αειφόρος ανάπτυξη και διαρκής βελτίω-

ση του βιοτικού επιπέδου», που υπόσχονταν, έχει πιο καθαρά χρεοκοπήσει ειδικά με τις καπιταλιστικές κρίσεις της τελευταίας 15ετίας και τα όσα “αποκάλυψε” η πανδημία για τα “ιερά και τα όσια” αυτού του συστήματος σε βάρος της ζωής και της υγείας εκατομμυρίων σε όλη την υφήλιο.

Δεν θα ήταν υπερβολή να πούμε ότι όλη η ζωή μας διαρκώς χειροτερεύει μέσα στον φαύλο κύκλο του καπιταλισμού, οικονομικών κρίσεων και έντασης της εκμετάλλευσης, σε μία πορεία που όλες οι κυβερνήσεις έχουν σταθερή πυξίδα της πολιτικής τους τα κέρδη των εκμεταλλευτών, θυσιάζοντας κατακτήσεις και δικαιώματα, που είχαν κατακτηθεί με αίμα και σκληρούς ταξικούς αγώνες. Είτε με «επεκτατική» είτε με «περιοριστική» πολιτική, που αξιοποιείται και υλοποιείται από τις εκάστοτε κυβερνήσεις ανεξαρτήτως ιδεολογικής και πολιτικής απόχρωσης, έγινε πιο αποκαλυπτικό το τελευταίο διάστημα, πως το «φάρμακο» για ένα πρόβλημα του καπιταλισμού γίνεται «φαρμάκι» για το άλλο. Οι λαοί πληρώνουν το τίμημα και στις δύο περιπτώσεις. Με δυσβάσταχτους φόρους και τεράστια απώλεια δικαιωμάτων ο λαός πληρώνει τη «δημοσιονομική πειθαρχία». Με την ραγδαία αύξηση του πληθωρισμού, την όξυνση της ακρίβειας και με ενεργειακή φτώχεια, πληρώνει τα δισεκατομμύρια που πηγαίνουν στους μεγάλους ομίλους.

Η ανησυχία και ο προβληματισμός, που αναπτύσσεται σε σημαντικό τμήμα της νεολαίας και μπορεί να αναπτυχθεί σε ακόμη περισσότερους, εδράζεται σε αντικειμενικό υπόβαθρο. Παρά την προσπάθεια να αξιοποιεί το σύστημα τα επιτεύγματα της ανθρώπινης εργασίας ως «πειστήρια επιτυχίας του», μεγαλώνει η απόσταση ανάμεσα στο πώς θα μπορούσαμε να ζούμε σήμερα σε σχέση με τις δυνατότητες της εποχής και στο πώς τελικά ζούμε. Παρά την τεχνολογική και επιστημονική πρόοδο, τα ωράρια εργασίας δεν μειώνονται, αλλά καταπατώνται και διευρύνονται, η ανεργία στη νεολαία παραμένει σε υψηλά επίπεδα, ενισχύεται η ανασφάλεια, το ύψος των ενοικίων και των λογαριασμών εμποδίζουν νέους ανθρώπους να φύγουν από το πατρικό τους, νέα ζευγάρια δυσκολεύονται να ξεκινήσουν την κοινή τους ζωή κ.λπ.

Τα αντιλαϊκά μέτρα που πάρθηκαν όλα τα προηγούμενα χρόνια έχουν στο στόχαστρο τη νεολαία και ήρθαν για να μείνουν. Οι αντιδραστικοί νόμοι για την κοινωνική ασφάλιση, την υγεία, την εκπαίδευση, τον εργάσιμο χρόνο και συνολικά τις εργασιακές σχέσεις, τους μισθούς, καθώς και μια σειρά από άλλες παρεμβάσεις σε σχέση με το δικαίωμα της νεολαίας στον πολιτισμό, τον αθλητισμό, επιδεινώνουν συνολικά τους όρους ζωής σήμερα.

Η κυβέρνηση, αλλά και η αντιπολίτευση του συνόλου των αστικών κομμάτων, με τις θέσεις που διατυπώνουν ή ακόμα και με την υπερψήφιση δεκάδων νομοσχεδίων και διατάξεων, έχουν βαριές ευθύνες για το μέλλον που προδιαγράφουν για τη νεολαία. Το να μην έχει ο νέος εργαζόμενος σήμερα ασφαλιστικά δικαιώματα και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη το περιέγραψαν ως αύξηση του μισθού του. Την απλήρωτη υπερωριακή απασχόληση, την δεκάωρη δουλειά και τις ευέλικτες εργασιακές σχέσεις ως «ευκαιρία» ένας νέος να φτιάξει οικογένεια, να δουλεύει και να σπουδάζει ταυτόχρονα ή να αυξήσει το εισόδημά του κ.ά.

Η πλειοψηφία των νέων εργαζομένων σήμερα έρχεται αντιμέτωπη με την ετεροαπασχόληση, την εντατικοποίηση της εργασίας, τις επικίνδυνες συνθήκες υγιεινής και ασφάλειας, που επικρατούν ακόμα και σε «εμβληματικές» για το κεφάλαιο επενδύσεις, το να μην υπάρχει καμία σταθερότητα στο χρόνο εργασίας ή ακόμα και τον χώρο δουλειάς. Όσοι απασχολούνται σε πιο δυναμικούς κλάδους και αμείβονται σήμερα σχετικά καλύτερα, εκτός από την ανασφάλεια, βιώνουν τα ασφυκτικά πλαίσια που θέτει η εργοδοσία για να «πιαστούν οι στόχοι», συχνά εξαντλούνται από τους όρους δουλειάς.

Παράλληλα, συνεχώς αυξάνεται το κόστος ζωής, η ακρίβεια βασικών για τη διαβίωση προϊόντων, γιγαντώνονται τα προβλήματα στην εύρεση φθηνής και ποιoτικής στέγης. Συνολικά, οι επιπτώσεις της καπιταλιστικής δραστηριότητας στο περιβάλλον, η υποταγή των χωροταξικών σχεδιασμών στις ανάγκες της γρήγορης κερδοφορίας και η επιλεκτική ανικανότητα του αστικού κράτους στην προστασία του λαού από τις φυσικές καταστροφές υποβαθμίζουν ολόκληρες περιοχές που συγκεντρώνεται ο εργατικός - λαϊκός πληθυσμός.

Οι αλλαγές που προωθούνται στην εκπαίδευση απαντάνε στις ανάγκες του κεφαλαίου αυτήν την περίοδο, έχουν ως αποτέλεσμα ακόμα μεγαλύτερα χτυπήματα στον γενικό χαρακτήρα της μόρφωσης, τη δυνατότητα γνώσης ενός επιστημονικού αντικειμένου. Ενισχύεται ο ρόλος του σχολείου ως εξεταστικό κέντρο, πραγματοποιήθηκαν αντιδραστικές αλλαγές στο τι και πώς μαθαίνουν οι μαθητές. Εντείνονται οι δυσκολίες για έναν νέο, μία νέα εργατικής - λαϊκής καταγωγής να μπορεί να σπουδάσει σε κάποιο πανεπιστημιακό ίδρυμα, οι νόμοι που προωθήθηκαν στην τριτοβάθμια εκπαίδευση διαμορφώνουν τους όρους για ενίσχυση της εμπορευματοποίησης όλων των λειτουργιών της, αυξάνουν την υποχρηματοδότηση και την υποβάθμιση, ειδικά του προπτυχιακού κύκλου σπουδών, γενικεύονται τα δίδακτρα στα μεταπτυχιακά. Όλο και περισσότεροι ωθούνται από μικρή ηλικία στις δομές μαθητείας-κατάρτισης εξυπηρετώντας επιδιώξεις της καπιταλιστικής αγοράς, χωρίς να παίρνεται κανένα ουσιαστικό μέτρο για την αναβάθμιση της τεχνικό-επαγγελματικής εκπαίδευσης.

Από την κυβέρνηση της ΝΔ έγινε προσπάθεια η όξυνση των εργατικών-λαϊκών προβλημάτων να αποδοθεί στις «έκτακτες συνθήκες» ή σε «εξωγενείς παράγοντες». Ο ΣΥΡΙΖΑ, το ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ, το ΜέΡΑ25 στηρίζουν με τον έναν ή τον άλλο τρόπο τις στρατηγικές αναδιαρθρώσεις, συμβάλλουν στις στρατηγικές στοχεύσεις των ΗΠΑ-NATO και ΕΕ, στο να ενισχύεται τόσο το χαμήλωμα των απαιτήσεων όσο και της αυταπάτης πως μια εναλλαγή κυβέρνησης μπορεί να κάνει τα πράγματα λίγο καλύτερα. Όλα αυτά, σε μια περίοδο που οι συνέπειες της πανδημίας, των καπιταλιστικών οικονομικών κρίσεων, η ένταση της καταστολής απέναντι στο εργατικό - λαϊκό κίνημα και η βαθύτερη εμπλοκή στους ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς «στιγμάτισε» το σύνολο του καπιταλιστικού κόσμου ανεξαρτήτως του προσδιορισμού της κάθε αστικής κυβέρνησης.

Βέβαια, όλα τα παραπάνω, δεν οδηγούν γενικά σε μια αυθόρμητη ριζοσπαστικοποίηση της συνείδησης. Δημιουργούν, όμως, μια “ρευστότητα” στο πλαίσιο της οποίας με καλύτερους όρους μπορεί να ασκήσει επιρροή η δράση μας, οι επαναστατικές ιδέες μας. Δημιουργούνται νέες δυνατότητες και οι απαιτήσεις ανεβαίνουν.

Όλα τα παραπάνω προσμετρώνται από τα αστικά κράτη και τους μηχανισμούς τους σε όλον τον κόσμο. Υπό τον φόβο των λαϊκών αντιδράσεων, που γνωρίζουν ότι αναπόφευκτα θα γεννήσει η πολιτική τους, εντείνουν την καταστολή, τον αυταρχισμό, αλλά και τις πολιτικές ενσωμάτωσης της λαϊκής οργής. Για τη θωράκιση της αστικής εξουσίας αναβαθμίζονται οι ιδεολογικοί-κατασταλτικοί μηχανισμοί του κράτους ενάντια στον «εχθρό λαό».

4 Έχουμε μπει σε μία κρίσιμη δεκαετία. Η όξυνση των αντιθέσεων ανάμεσα στους ιμπεριαλιστές, οι δυσκολίες στη διευρυμένη αναπαραγωγή του κεφαλαίου, με κύριο λόγο τον μεγάλο όγκο υπερσυσσωρευμένων κεφαλαίων, που δεν μπορούν να επενδυθούν με τη μέγιστη δυνατή κερδοφορία στην παραγωγή, δημιουργούν ένα «εκρηκτικό» μίγμα για τους λαούς όλου του κόσμου. Η εποχή μας στιγματίζεται από την μάχη για την πρωτοκαθεδρία στο ιμπεριαλιστικό σύστημα ανάμεσα σε ΗΠΑ και Κίνα. Ένας τεράστιος διάστασης οικονομικός -και όχι μόνο-

πόλεμος βρίσκεται σε εξέλιξη με εκατέρωθεν κυρώσεις και δασμούς σε εμπορεύματα, εμπορικά-οικονομικά-ενεργειακά projects, που βρίσκονται σε αντιπαράθεση σε όλα τα μήκη και πλάτη του κόσμου. Ιμπεριαλιστικές συμμαχίες αναδιατάσσονται, νέες σχηματίζονται με τις αντιθέσεις να οξύνονται τόσο ανάμεσα στα δύο βασικά αντιπαρατιθέμενα μπλοκ δυνάμεων (Ευρωατλαντικό και υπό διαμόρφωση ευρασιατικό) όσο και μεταξύ των ίδιων των «συμμάχων».

Τέτοιας έκτασης και σημασίας ιμπεριαλιστικές συγκρούσεις, όπως έχει αποδειχθεί ιστορικά, σπάνια μένουν μόνο στο οικονομικό πεδίο. Γι' αυτό βλέπουμε μια τεράστια αύξηση των στρατιωτικών εξοπλισμών από τα αστικά κράτη όλου του κόσμου, «παλιές πληγές» να γίνονται εκ νέου πεδίο αντιπαράθεσης, αλλά και νέες να δημιουργούνται. Ο πόλεμος στην Ουκρανία, συνολικά η όξυνση των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών και το πέρασμα στη φάση που η «ισχύς των όπλων» αποκτά προτεραιότητα, διαψεύδει ακόμη περισσότερο την προπαγάνδα δεκαετιών –και ειδικά μετά τις αντεπαναστατικές ανατροπές το 1989-1991 στις πρώην σοσιαλιστικές χώρες– ότι η κοινωνία μπήκε «στην εποχή της ειρήνης και της ασφάλειας» με κύριους εγγυητές την Ε.Ε., το ΝΑΤΟ και τις ΗΠΑ. Συνολικά, η όξυνση του αυταρχισμού, του αναχρονισμού και του παρασιτισμού σε κάθε πλευρά της οικονομικής και κοινωνικής ζωής δίνουν νέες αποδείξεις γιατί πανηγύριζαν οι αστοί, οι κυβερνήσεις και τα κόμματά τους όταν ανατρεπόταν η πρώτη προσπάθεια οικοδόμησης της σοσιαλιστικής κοινωνίας, μιλώντας για «τον κόσμο της ελευθερίας και της προόδου που ανοίγεται...».

Δεν είναι μόνο ο πόλεμος ΝΑΤΟ - Ρωσίας, στο έδαφος της Ουκρανίας, αλλά και στην Υποσαχάρια Αφρική, την Αρκτική, την Ανατολική Μεσόγειο, την Ανατολική Ευρώπη, τη θάλασσα της νότιας Κίνας και γενικότερα στον Ειρηνικό, παντού υποβόσκουν εστίες σύγκρουσης ανάμεσα στους ιμπεριαλιστές. Οι πρόσφυγες, θύματα των ιμπεριαλιστικών πολέμων και της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης, ξεπερνούν τα 100 εκατομμύρια, βιώνουν την άγρια καταστολή από τα αστικά κράτη και μετατρέπονται σε «σάκο του μπόξ» ανάμεσα στους ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς.

Η Ελλάδα έχει βαθιά εμπλοκή στα επικίνδυνα ιμπεριαλιστικά σχέδια. Με βαριές ιστορικές ευθύνες όλων των αστικών κομμάτων μετατρέπεται σε θύτη για άλλους λαούς, μετατρέποντας ταυτόχρονα τον λαό μας σε θύμα, πιθανό στόχο αντιποίνων σε μια ενδεχόμενη σύγκρουση. Οι ιμπεριαλιστικές συμφωνίες με ΗΠΑ, Γαλλία, ΝΑΤΟ-ΕΕ, αντιδραστικές μοναρχίες του Περσικού Κόλπου, όπως η Σαουδική Αραβία κ.λπ, η παραχώρηση περιοχών, υποδομών και στρατιωτικών εγκαταστάσεων σε ΗΠΑ-ΝΑΤΟ, η αποστολή ελληνικών στρατιωτικών δυνάμεων εκτός συνόρων, εντάσσονται στα επικίνδυνα για τους λαούς ΝΑΤΟϊκά σχέδια, όπως έχει επιβεβαιωθεί με πληθώρα παραδειγμάτων το τελευταίο διάστημα. Εξυπηρετούν τα συμφέροντα μιας χούφτας εγχώριων μεγάλων μετόχων, κυρίως του εφοπλιστικού, κατασκευαστικού και ενεργειακού τομέα.

Ταυτόχρονα, ο ανταγωνισμός ανάμεσα στις αστικές τάξεις της Ελλάδας και της Τουρκίας, αφορά το ποια θα έχει πιο αναβαθμισμένο ρόλο στην ευρύτερη περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου και των Βαλκανίων, περιοχές που λόγω της γεωστратηγικής τους σημασίας (ενεργειακά κοιτάσματα, διέλευση αγωγών ενέργειας, άλλων μεταφορικών οδών) βρίσκονται στο «μάτι του κυκλώνα». Η αστική τάξη της Τουρκίας αξιοποιεί την ισχυρή της θέση και διεξάγει ένα σύνθετο παζάρι τόσο με ΗΠΑ-ΝΑΤΟ-ΕΕ όσο και με το υπό διαμόρφωση ευρασιατικό μπλοκ (Κίνα, Ρωσία κ.ά). Διατηρεί στρατούς κατοχής σε άλλες χώρες και διεξάγει πολεμικές επιχειρήσεις, αμφισβητεί συνθήκες με βάση τις οποίες έχουν διαμορφωθεί τα σύνορα. Οι «σύμμαχοι» της αστικής τάξης της Ελλάδας, των αστικών κομμάτων, για τα δικά τους συμφέροντα, θέλουν να κρατήσουν την Τουρκία στο ΝΑΤΟϊκό στρατόπεδο,

θυσιάζοντας και κυριαρχικά δικαιώματα της Ελλάδας ευνοώντας τις προκλήσεις του τουρκικού κράτους. Ο ελληνικός και τούρκικος λαός δεν έχουν να χωρίσουν τίποτα μεταξύ τους. Τους «ενώνει» η καπιταλιστική εκμετάλλευση που βιώνουν, η φτώχεια, οι επιπτώσεις από τις φυσικές καταστροφές. Οι προσδοκίες τους για ειρήνη και ευημερία δε θα ικανοποιηθούν από τον εθνικισμό ή τον κοσμοπολιτισμό του κεφαλαίου. Οι ιμπεριαλιστικές συγκρούσεις ακολουθούνται από ιμπεριαλιστικές συμφωνίες ειρήνης, που περιέχουν τα «σπέρματα» μιας νέας σύγκρουσης. Σε κάθε περίπτωση αυτοί που την πληρώνουν είναι οι λαοί και ιδιαίτερα οι νέοι και νέες, όπως έχει δείξει η ιστορία.

5 Η διέξοδος για τη νεολαία των εργατικών - λαϊκών στρωμάτων βρίσκεται στην πάλη ενάντια στο καπιταλιστικό σύστημα που γεννά πολέμους, κρίσεις, φτώχεια, προσφυγιά.

Ο καπιταλισμός αποκαλύπτει όλο και με μεγαλύτερη ένταση το αποκρουστικό του πρόσωπο. Όπως όλα τα κοινωνικο-οικονομικά συστήματα, όταν ξεπεράστηκαν από την ιστορία, όταν έπαψαν να είναι προοδευτικά, γεννούν την ανάγκη για την ανατροπή τους, έτσι και ο καπιταλισμός γίνεται ολοένα και πιο αντιδραστικός, πρέπει να ανατραπεί. Συνεχώς εντείνει τις ανισότητες, προσθέτει νέα βάρη στις πλάτες των νέων ανθρώπων και ανυπέρβλητα εμπόδια στην προσπάθειά τους να μορφωθούν, να σπουδάσουν, να δουλέψουν, να ζήσουν αξιοπρεπώς.

Ο σοσιαλισμός-κομμουνισμός είναι η απάντηση στο μεγάλο πρόβλημα της εποχής, τη βασική αντίθεση που οξύνεται συνεχώς στο πλαίσιο του καπιταλιστικού συστήματος, το ότι δηλαδή η εργασία και η διαδικασία της παραγωγής όλου του πλούτου κοινωνικοποιείται όλο και περισσότερο, ενώ η ιδιοποίηση των αποτελεσμάτων τους συγκεντρώνεται σε όλο και πιο λίγα χέρια.

Είναι ιστορική αναγκαιότητα η κοινωνικοποίηση των συγκεντρωμένων μέσων παραγωγής, ο κεντρικός επιστημονικός σχεδιασμός με επαναστατική εργατική εξουσία, ικανή να οργανώνει και να προστατεύει την παραγωγή - κατανομή με στόχο την κοινωνική ευημερία. Η ανατροπή του καπιταλισμού και η μετάβαση σε ένα ανώτερο κοινωνικο-οικονομικό σύστημα, τον σοσιαλισμό, θα μπορέσει να ικανοποιήσει τις σύγχρονες ανάγκες του λαού και της νέας γενιάς, βάζοντάς τες στο επίκεντρο, με τον αμύθητο πλούτο που σήμερα παράγουν οι εργαζόμενοι, αλλά τον καταληστεύουν οι καπιταλιστές, να μένει στα χέρια της κοινωνίας. Ο σοσιαλισμός απέδειξε την ανωτερότητά του ακόμα και στην πρώτη προσπάθεια οικοδόμησής του στην ΕΣΣΔ. Στα πρώτα του βήματα κατάφερε να εξασφαλίσει μόρφωση, στέγη, σταθερή δουλειά, υψηλού επιπέδου υγεία, ελεύθερο χρόνο και διακοπές για όλους. Δικαιώματα και υπηρεσίες, που σήμερα θεωρούνται πολυτέλεια και φαντάζουν άπιαστο όνειρο για την πλειοψηφία των εργαζομένων, ο σοσιαλισμός τα είχε εξασφαλίσει δεκαετίες πριν και σήμερα, με την εξέλιξη της επιστήμης και της τεχνολογίας, μπορεί να τα «απογειώσει». Μαζί με την πείρα και τα συμπεράσματα που συλλογικά εκτιμάμε από τις αδυναμίες, τα λάθη και τα προβλήματα στην πρώτη προσπάθεια σοσιαλιστικής οικοδόμησης, η νέα κοινωνία μπορεί να αποκτήσει τη δύναμη για την ανεπίστρεπτη νίκη της κοινωνικής προόδου.

Ο αγώνας μας εμπνέεται από αυτή την πεποίθηση και μπορεί να εμπνεύσει πιο μαζικά απ' ό,τι σήμερα τη νεολαία για τη σοσιαλιστική προοπτική, να συσπειρώνει δυνάμεις στην κατεύθυνση της επαναστατικής ανατροπής. Η επαναστατική δράση σε όλες τις συνθήκες είναι όρος για να βαθαίνουν οι «ρωγμές» στον γερασμένο καπιταλιστικό κόσμο μέχρι να δεχθεί το τελειωτικό του χτύπημα σε συνθήκες επαναστατικής κατάστασης.

**Β. ΣΤΟ ΕΠΙΚΕΝΤΡΟ ΤΟ ΟΛΟΠΛΕΥΡΟ
ΔΥΝΑΜΩΜΑ - ΑΤΣΑΛΩΜΑ ΤΗΣ ΚΝΕ ΣΤΙΣ ΝΕΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ**

6 Το ΚΣ θέτει ως «καρδιά» του προβληματισμού, που πρέπει να μας απασχολήσει όλους, όλα τα μέλη και στελέχη της ΚΝΕ, την ανάγκη βαθύτερης συνειδητοποίησης ότι στη νέα φάση που έχουμε μπει, που δεν είναι απλώς κάποια «νέα, επιμέρους γεγονότα», αλλά συντελούνται και ποιοτικές αλλαγές, οι απαιτήσεις ανεβαίνουν συνολικά για το ΚΚΕ και την ΚΝΕ. Μελετώντας και βγάζοντας συμπεράσματα από τη δράση της ΚΝΕ τα προηγούμενα χρόνια να γίνουν περισσότερα, πιο ενιαία και πιο στέρεα τα βήματα ισχυροποίησης της ΚΝΕ, με άνοδο της ποιότητας της εσωτερικής ζωής της Οργάνωσης, του πρωτοπόρου ρόλου της στους αγώνες της νεολαίας.

Η ανάγκη, δηλαδή, να δυναμώσει αποφασιστικά η ειδική συμβολή που πρέπει, με πιο γρήγορα βήματα, να έχει η ΚΝΕ στην παρέμβαση στους νέους των εργατικών - λαϊκών οικογενειών, στην ανάπτυξη των αγώνων τους, στον προσανατολισμό τους, στην κομμουνιστική διαπαιδαγωγτική ικανότητά της, ως οργάνωση νεολαίας του ΚΚΕ, με τις επαναστατικές ιδέες και την κομμουνιστική οργάνωση, για την καλλιέργεια αντοχής και ατσαλώματος στις σύνθετες συνθήκες της ταξικής πάλης, όλων των μελών της σήμερα, αλλά και όλων των νέων που πρέπει να πυκνώσουν τις γραμμές της τα επόμενα χρόνια.

Το σύνθημα του 12^{ου} Συνεδρίου της ΚΝΕ, «Πιο πολλοί και πιο ικανοί, ανοίγουμε το δρόμο για το πραγματικά σύγχρονο και νέο, για έναν κόσμο στο μπόι των ονείρων και των ανθρώπων, τον σοσιαλισμό» οδήγησε τις προσπάθειές μας την προηγούμενη 4ετία. Κυρίως εκτιμάμε ότι συνέβαλε στο να ενισχυθεί ο σταθερός προσανατολισμός για την οικοδόμηση νέων Οργανώσεων της ΚΝΕ σε χώρους νεολαίας, τη δυνατότητα να ανέβουν σημαντικά οι ρυθμοί ανάπτυξης της Οργάνωσής μας, τις καθοδηγητικές προϋποθέσεις για αυτά. Το μετρήσιμο αποτέλεσμα της οργανωτικής ανάπτυξης της ΚΝΕ αυτή την περίοδο δεν πρέπει να κρύψει ότι τα βήματα είναι ακόμη μικρά και δεν είναι ενιαία σε όλες τις Οργανώσεις, ότι υπάρχουν πολλά ακόμη περιθώρια και δυνατότητες που δεν εξαντλούμε.

Με πρώτη ευθύνη του Κ.Σ., θέτουμε ως στόχο να καταγράψουμε μια πορεία βελτίωσης της καθοδηγητικής δουλειάς και της συνολικής παρέμβασης της ΚΝΕ. Όρος είναι ο εμπλουτισμός της ζωής των οργάνων και των ΟΒ, με καλή οργάνωση συζητήσεων για ιδεολογικά-πολιτικά ζητήματα, επεξεργασμένα για τις ανάγκες της νεολαίας, στο πλαίσιο της γενικής γραμμής και των θέσεων του Κόμματος. Η κατάκτηση της συλλογικής πείρας και της απαραίτητης γνώσης είναι καθοριστικό στοιχείο για να δρούμε διεισδυτικά στη νεολαία, για να αποκτούν τα απαραίτητα εφόδια τα νέα μέλη της ΚΝΕ, να αντιμετωπίζεται η πιθανότητα κόπωσης όταν οι αγώνες δε φέρνουν άμεσα αποτελέσματα, να αναπτύσσεται η πεποίθηση ότι τίποτα δε χάνεται, αντιθέτως κάθε δράση, κάθε προσπάθεια καλλιεργεί το έδαφος για τις μεγάλες ανατροπές.

Αυτό προϋποθέτει σχέδιο δράσης που δεν περιορίζεται στην παράθεση καθηκόντων της τρέχουσας κάθε φορά περιόδου, με στόχο την ενεργοποίηση όλων των μελών μας, την επεξεργασία και το ξεδίπλωμα παρέμβασης σε κάθε χώρο. Κεντρικό και μετρήσιμο κριτήριο επιτυχίας είναι η διεύρυνση του πολιτικού περίγυρου της ΟΒ, η μεγάλη οργανωτική ανάπτυξη της ΚΝΕ, ως βασικός και αναντικατάστατος όρος για τη μαχητική, νεανική απερίθωτη, η τροφοδότηση του Κόμματος με περισσότερα νέα μέλη.

Μας απασχολεί τι χαρακτηριστικά αναπτύσσουν τα μέλη της ΚΝΕ μέσα από την οργανωμένη τους ζωή. Η λειτουργία της ΟΒ να στηρίζεται όλο και περισσότερο σε γερό, κομμουνιστικό, θεωρητικό υπόβαθρο, με πείσμα και υπεροχή για τους σκοπούς της πάλης μας. Ως συνέπεια αυτών, μαζί με τη δύναμη που δίνει η οργάνωση, να κατακτιέται η μαχητική, πρωτόβουλη, τολμηρή δράση μέσα στους χώρους νεολαίας. Τα μέλη της ΚΝΕ πρέπει, με την αντίστοιχη στήριξη, να αποκτούν την ικανότητα να μεταδίδουν τη φλόγα της αντίστασης, αποτελώντας φωτεινό φάρο αγωνιστικότητας, μαχητικότητας και αλληλεγγύης, και ταυτόχρονα να δείχνουν τον δρόμο στη νέα γενιά για την οριστική απαλλαγή της από την εκμετάλλευση.

Η εκπλήρωση του σημαντικού ρόλου της ΚΝΕ ως βασικού αιμοδότη του Κόμματος έχει βασική προϋπόθεση στο πώς όλη η δράση, η οργανωμένη ζωή, η λειτουργία, η καθοδηγητική δουλειά, ως σύνολο, δίνουν τα αναγκαία εφόδια σε κάθε μέλος της ΚΝΕ, να χτίζεται η συνειδητή, σταθερή δράση στην πορεία της ζωής του. Δυναμώνουμε την προσπάθεια, μέσα από τις μάχες και την καθημερινή δουλειά, να καλλιεργούμε σταθερά στοιχεία της φυσιογνωμίας των νέων κομμουνιστών, όπως η αντίσταση σε κάθε αδικία, το διάβασμα του μαρξιστικού, ιστορικού, λογοτεχνικού βιβλίου, η δημιουργική αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου, η διαμόρφωση πολιτιστικού υποβάθρου και αισθητικού κριτηρίου και η έγνοια και αλληλεγγύη για όλους τους νέους της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων.

Η καθημερινή στάση του καθενός μας, μπολιασμένη με τα ιδανικά του σοσιαλισμού, τις αξίες της πάλης για την κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο, να συνοδεύεται με πρακτικά μέτρα στήριξης, αλληλεγγύης, ώστε να βρίσκει δύναμη και κουράγιο να ξεπερνά όλες τις δυσκολίες, μικρές και μεγάλες, τις δυσκολίες της καθημερινότητας, των όρων ζωής που δυσκολεύουν την οργανωμένη δράση, μέχρι και τις συνέπειες από τη γενική κατάσταση υποχώρησης του κινήματος διεθνώς. Να ατσαλωθεί η συνειδητή αντοχή στις σειρήνες περί ατομικής λύσης και διεξόδου στα μεγάλα κοινωνικά προβλήματα.

Θα μετρηθούμε την επόμενη περίοδο στην άνοδο της ικανότητάς μας να διαμορφώνουμε με την πρωτοπόρα πάλη μέσα στους αγώνες και με την πλατιά πολιτική δουλειά, κριτήρια, μαζικά μέσα στη νεολαία, για τη νεανική δράση, που μπορεί και πρέπει να δυναμώσει, για τη δύναμη και τον ρόλο που μπορεί να διαδραματίσει ο οργανωμένος και χειραφετημένος από τα καλέσματα του κεφαλαίου λαός. Να γίνει πιο διακριτό το τμήμα εκείνο που δεν εμπιστεύεται ούτε εναποθέτει τις προσδοκίες του στις αστικές κυβερνήσεις, που δεν τσιμπάει στις εκτονώσεις της δυσaráσκεϊας μέσα από κυβερνητικές εναλλαγές για δήθεν «προοδευτικές κυβερνήσεις» και τις διάφορες προσαρμογές του αστικού πολιτικού συστήματος, που απορρίπτει την υποταγή στις ανάγκες των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων, στους σχεδιασμούς των ιμπεριαλιστικών συμμαχιών, της Ε.Ε. και του ΝΑΤΟ. Να συνειδητοποιηθεί πιο βαθιά και όσο γίνεται ευρύτερα, ότι, ειδικά στην εποχή μας, ο αγώνας για επιμέρους κατακτήσεις είναι δεμένος με την ανάπτυξη της ταξικής πάλης, με τον αγώνα για επαναστατικές, ριζικές αλλαγές, ότι η λύση των μεγάλων κοινωνικών ζητημάτων περνά μόνο μέσα από την ανατροπή της τάξης των εκμεταλλευτών.

Ειδικότερα σε περιόδους που «σκοτεινιάζουν» επικίνδυνα, η Οργάνωσή μας πρέπει να έχει την ικανότητα να προσαρμόζει τη δράση της ανεξάρτητα από τα εμπόδια και τις συνθήκες που μπορεί να παρουσιαστούν, να μπορεί να παρεμβαίνει ξεπερνώντας τα εμπόδια ώστε να φτάνει η επαναστατική γραμμή του Κόμματος πάντα και παντού. Να ενισχυθούν τα στοιχεία επαγρύπνησης, κομμουνιστικής λειτουργίας εμπνεόμενη από την πλούσια πείρα του Κόμματός μας.

Ο λαός μας, με το ΚΚΕ πάντα μπροστά, έγραψε ορισμένες από τις πιο λαμπρές σελίδες της ιστορίας του σε εποχές που όλα τα έπνιγε το σκοτάδι, μεγαλούργησε σε στιγ-

μές που κάτι τέτοιο έμοιαζε ακατόρθωτο. Μπροστά στις μεγάλες και κρίσιμες στιγμές που θα γεννήσουν τα καπιταλιστικά αδιέξοδα και η ταξική πάλη μπαίνει το καθήκον για μία ΚΝΕ έτοιμη, πιο μαζική και πιο γερή, προετοιμασμένη και ολόπλευρα θωρακισμένη για να μπορέσει να ανταποκριθεί στο ρόλο της ως νεολαία του ΚΚΕ.

7 Το “πώς” και το “τι κάναμε” αυτήν την περίοδο, προσφέρει πολύτιμη πείρα και δίνει ώθηση για το από εδώ και προς.

Η ΚΝΕ, στην πορεία αυτών των 4 χρόνων από το προηγούμενο Συνέδριο, απέκτησε πολύτιμη πείρα. Δεν ήταν τυχαίο, αλλά ούτε και δεδομένο, ότι καταφέραμε μέσα σε αυτές τις συνθήκες να θέσουμε το κρίσιμο ζήτημα πως ο λαός και η νεολαία χρειάζεται να παλεύουν αυτοτελώς με πυξίδα τα δικά τους συμφέροντα, συσπειρωμένοι στα δικά τους όργανα πάλης, φτιάχνοντας υποδομή για τη συνέχεια. “Πυρήνας” για να αναπτύξουμε μια τέτοια δουλειά ήταν η επεξεργασία κατάλληλων θέσεων, διεκδικήσεων και συνθημάτων που αποκάλυπταν την ουσία των εξελίξεων, έπαιρναν υπόψη το αίσθημα και τη στάση των εργατικών - λαϊκών δυνάμεων τη δοσμένη στιγμή και απαντούσαν στο κρίσιμο ερώτημα “τι μπορούμε να κάνουμε απέναντι σε όλα αυτά”, μέσα από ποια μορφή οργάνωσης και με ποιο σχέδιο.

Τα συμπεράσματα από αυτήν την περίοδο είναι απαραίτητο να αφομοιωθούν από το σύνολο των Οργανώσεων της ΚΝΕ, να συζητηθούν ευρύτερα στη νεολαία, ώστε να γίνουν η “στέρεα” βάση για την άμεση, ενιαία και πιο σταθερή, ανοδική πορεία των δυνάμεων μας σε όλη την Ελλάδα.

► **Δουλεύουμε με όρους προοπτικής. Σε κάθε αγώνα που έχουμε συμβολή στην ανάπτυξή του ή παρεμβαίνουμε, αναδεικνύουμε, με την κατάλληλη επεξεργασία, την ανάγκη σύγκρουσης με το σύστημα.** Μέσα σε ένα περιβάλλον κλονισμών, ανακατατάξεων και αναδιαμόρφωσης ιμπεριαλιστικών συμμαχιών, ακριβώς σε αυτές τις συνθήκες είναι που πρέπει και μπορεί να “δοκιμαστεί” στη διαπάλη η δική μας πολιτική πρόταση διεξόδου. Να μετρήσουμε γρήγορα βήματα στην ισχυροποίηση της ΚΝΕ, αξιοποιώντας και βαθαίνοντας τις όποιες “ρωγμές” δημιουργούν οι οξυμένες αντιθέσεις και τα αδιέξοδα του συστήματος, τις δυσκολίες που αντικειμενικά θα έχουν οι αστικές δυνάμεις να διαμορφώνουν τους όρους ενσωμάτωσης και ενεργής στράτευσης στις επιδιώξεις τους από την εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα, από νεανικές δυνάμεις. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, η πείρα που έχουμε συγκεντρώσει είναι σημαντική. Αφορά κυρίως «το πώς» σε κάθε αγωνιστικό σκίρτημα που αναπτύχθηκε, οι Οργανώσεις της ΚΝΕ, εκτός από την καθοριστική τους συμβολή στην οργάνωσή του, μπόρεσαν να αναδείξουν και την ανάγκη σύγκρουσης με το σύστημα, τον πραγματικό αντίπαλο. Με βελτίωση στην εκλαϊκευση της πρότασης διεξόδου του Κόμματος, σε ένα βαθμό έγινε κατορθωτό, ειδικά για αυτούς που συμμετείχαν στις κινητοποιήσεις, να μείνει ως αποτύπωμα ότι για οποιαδήποτε κατάκτηση στο σήμερα χρειάζεται συλλογικός και μαχητικός αγώνας, όπως και να διευρυνθεί ο προβληματισμός ότι για να αλλάξουν ριζικά τα πράγματα χρειάζονται συνολικότερες ανατροπές. Στους μεγάλους μαθητικούς αγώνες η συζήτηση για “το σχολείο που έχουμε ανάγκη σήμερα” έδωσε πνοή στις διεκδικήσεις και στα συνθήματα που κυριάρχησαν. Στη μάχη για να ανοίξουν τα πανεπιστήμια για τους φοιτητές, όταν παρέμειναν κλειστά για σχεδόν δυο χρόνια λόγω της κυβερνητικής διαχείρισης της πανδημίας, ενάντια στις αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις και την ένταση της καταστολής, το ότι μπήκε στο επίκεντρο με ποιες προϋποθέσεις μπορούν να ικανοποιηθούν οι σύγχρονες μορφωτικές ανάγκες, η δουλειά με δικαιώματα, συνέβαλε στη διάρκεια των κινητοποιήσεων, στο πόσοι φοιτητές στήριξαν τα αιτήματα των συλλόγων, δραστηριοποιήθηκαν. Αντίστοιχα, κυρίως με κεντρικές πρωτοβουλίες ή δράσεις σε συγκεκριμένες Οργανώσεις, “ανοίξαμε” τον προβλημα-

τισμό και καλλιεργήσαμε αμфиισβήτηση και οργή για φαινόμενα και γεγονότα που απασχολούν ιδιαίτερα νεότερες ηλικίες και που είναι τελικά σύμφυτα με τη βαθιά σήψη του συστήματος. Η δράση μας την περίοδο της πανδημίας, η σύγκρουση με τις φασιστικές ομάδες, το “τείχος” που υψώθηκε από συλλόγους και μαζικούς φορείς ενάντια στον ρατσισμό, ενάντια στην κακοποίηση και την πολύμορφη βία κατά των γυναικών, οι πρωτοβουλίες και οι παρεμβάσεις μας για τα θέματα της καταστολής, της βίας δυνάμεων που έχουν φανερούς και αθέατους δεσμούς με το σύστημα κ.ά είχε τέτοια χαρακτηριστικά. Η δολοφονία του άνεργου Τζ. Φλόιντ στις ΗΠΑ από αστυνομικό έγινε αφορμή για να συζητήσουμε τις κραυγές απόγνωσης των καταπιεσμένων όλου του κόσμου σε ένα σύστημα που δεν μας αφήνει να πάρουμε ανάσα, έγιναν πολύμορφες παρεμβάσεις σε όλη την Ελλάδα. Όταν η δολοφονία του νεαρού Άλκη Καμπανού στη Θεσσαλονίκη “τάραξε τα νερά” σχετικά με την οπαδική βία και γενικά τα νήματα που συνδέουν εγκληματικές πράξεις με μεγάλα επιχειρηματικά συμφέροντα, είπαμε “Ως εδώ”. Οργανώθηκαν κινητοποιήσεις, δράσεις σε προαύλια σχολείων, αθλητικά τουρνουά. Έγινε προσπάθεια να “γειωθεί” στην καθημερινότητα και τη σκέψη περισσότερων νέων το σύνθημα των μαθητών: “Σήμερα ο Άλκης, αύριο εσύ, ας γίνει αφορμή να αλλάξουμε τον κόσμο”. Ο θάνατος νέου εργάτη σε εργοστάσιο της Άρτας, οι διανομείς που χάνουν τη ζωή τους στον αγώνα για το μεροκάματο, τα δεκάδες εργατικά ατυχήματα “δεν ξεχάστηκαν”. Έγιναν η “διαχωριστική” γραμμή για τα συμφέροντα των εργαζομένων σε αντιπαράθεση με αυτά των εργοδοτών. Όλα τα παραπάνω και αρκετά παραδείγματα που υπάρχουν ακόμα, θα μπορούσαμε να πούμε, ότι έκαναν πιο σαφές σε περισσότερους το “τι είναι η ΚΝΕ”, να αναγνωριστεί ως δύναμη που συγκρούεται με το σύστημα, έχει θέσεις και προτάσεις και ότι αυτό το σύστημα είναι που “πνίγει” τις σύγχρονες ανάγκες της νεολαίας.

► **Έχουμε σαφές σχέδιο για την οργάνωση της πάλης της νεολαίας, βελτίωσης του συσχετισμού σε κάθε χώρο.** Σε αγωνιστικές διεργασίες του προηγούμενου διαστήματος, αρχαιρεσίες που έγιναν σε μαζικούς φορείς, αυτοί που πήραν μέρος, αλλά και ευρύτερες δυνάμεις έλεγαν στα μέλη της ΚΝΕ “εσάς βλέπω να αγωνίζεστε, εσάς εμπιστεύομαι”. Εκτός από το αυξημένο κύρος του Κόμματος, από τη δράση που ανέπτυξε όλο αυτό το διάστημα, άλλους παράγοντες που επέδρασαν, ένα ζήτημα που ξεχώρισε ώστε αρκετοί να αναγνωρίσουν τα μέλη της ΚΝΕ ως αγωνιστές και οργανωτές της πάλης ήταν το σαφές σχέδιο, η πρωτοβουλία των κινήσεων, το τι σε κάθε φάση προτεínουμε να γίνει έχοντας πολυμορφία και κλιμάκωση στη δράση μας και παίρνοντας υπόψη το πόσοι συμμετέχουν σε έναν αγώνα, αλλά και πώς αντιλαμβάνονται το περιεχόμενό του. Τα συνθήματα η “μάσκα δεν είναι η μόνη προστασία” και το “φοιτητές ξανά”, πρωτοβουλίες που πήραμε στις σχολές επαγγελματικής εκπαίδευσης, στην καλλιτεχνική εκπαίδευση κ.ά. ξεδίπλωσαν τις προσπάθειές μας για να γίνουν γνωστές οι διεκδικήσεις, να καταδικαστούν κυβερνητικές αποφάσεις, να γίνει αντιπαράθεση με τις άλλες πολιτικές δυνάμεις που παρεμβαίνουν στο κίνημα. Για τη διάρκεια των κινητοποιήσεων και σε πόσους τελικά άφησαν θετικό στίγμα ήταν σημαντικό πως πορείες, συλλαλητήρια και κινητοποιήσεις, όπου έγιναν, συνοδεύτηκαν από συναυλίες, παρεμβάσεις σε πλατείες με καλλιτεχνικά δρώμενα, εύστοχη προπαγάνδα και “εικόνες” διεκδίκησης που προέβαλαν με ευφάνταστο τρόπο τα αιτήματα του αγώνα, αθλητικά τουρνουά, οργάνωση με διάφορους τρόπους της αλληλεγγύης, από κοινού δράσεις και συντονισμό με όσους σε κάθε φάση κινητοποιούνταν. Σε αυτήν την προσπάθεια ξεχωρίζουμε την υποδομή που έχουμε δημιουργήσει ή που στην εξέλιξη του αγώνα διαμορφώνουμε, ώστε να μπορέσει να εκφράσει όσους θέλουν να παλέψουν, να εκφράσει τον προβληματισμό του καθενός, για να πρωτοστατήσει στην οργάνωση του αγώνα, ώστε να ενοποιεί αιτήματα και διεκδικήσεις σε έναν χώρο. Έγιναν ορισμένα βήματα σε

αυτήν την κατεύθυνση. Δημιουργήθηκαν νέοι σύλλογοι σε πανεπιστημιακά τμήματα, όπου συγκρουστήκαμε με την αδράνεια και τον εκφυλισμό χρόνων. Δώσαμε βάρος στη δημιουργία και το να υπάρχει σταθερό, πολύμορφο σχέδιο στις τοπικές συντονιστικές επιτροπές των μαθητών. Αναγνωρίστηκαν από περισσότερους οι Σύλλογοι Σπουδαστών στα Δημόσια και Ιδιωτικά ΙΕΚ και είναι σε αυτή τη φάση οι μορφές οργάνωσης που μπορούν να εκφράσουν τη θέληση χιλιάδων σπουδαστών να “κάνουν κάτι όλοι μαζί”. Είναι θετικά τα –έστω και μικρά– βήματα που μετρήσαμε στην παρέμβασή μας στις σχολές Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού (ΣΕΦΑΑ), οι προσπάθειες που έγιναν να συντονιστεί η δράση των συλλόγων. Ακόμα, με μεγάλες όμως ανομοιομορφίες, σχεδιάσαμε καλύτερα την παρέμβασή μας σε πολιτιστικούς συλλόγους και ομάδες που κυρίως υπάρχουν μέσα στα Πανεπιστήμια, συμβάλαμε στη δημιουργία νέων. Τέλος, είχαμε συμβολή σε θετικά αποτελέσματα σε αρχαιρείς σωματείων, στη διαμόρφωση αιτημάτων και διεκδικήσεων ή σε πρωτοβουλίες που βοήθησαν νέες και νέους εργαζομένους για πρώτη φορά να οργανωθούν και να παλέψουν, ενώ είναι προς αξιοποίηση και η πείρα από τις ακόμη λίγες επιτροπές νέων εργαζομένων και ανέργων σε γειτονιές της Αττικής. Το πώς δουλεύουμε στους μαζικούς φορείς που υπάρχουν ή που βάζουμε στόχο να δημιουργήσουμε, συνδέεται με την προσπάθειά μας να βελτιώνουμε τον συσχετισμό σε κάθε χώρο, να μπαίνουν νέες δυνάμεις στον αγώνα και να αναλαμβάνουν καθήκοντα, να αποκτούν πολύτιμη αγωνιστική πείρα.

► **Το καθήκον της ισχυροποίησης της ΚΝΕ είναι σε πρώτη προτεραιότητα σε όλες τις συνθήκες.** Οι δυνατότητες που έχουμε αποκτούν “πολλαπλασιαστική δύναμη”, ακριβώς γιατί δρούμε με όρους συνειδητής πειθαρχίας και συλλογικότητας. Είμαστε “δεσμευμένοι” σε έναν δίκαιο σκοπό και γι’ αυτό ελεύθεροι στην καθημερινή προσπάθεια να μην εγκλωβιζόμαστε σε εκβιαστικά αστικά διλήμματα, να γονιμοποιούμε τον προβληματισμό της νέας γενιάς με ριζοσπαστικά χαρακτηριστικά, δίνοντας τη διέξοδο της σοσιαλιστικής-κομμουνιστικής προοπτικής. Η πρώτη φάση των περιοριστικών μέτρων στο πλαίσιο της πανδημίας ήταν μια σημαντική δοκιμασία για την ΚΝΕ. Έχουμε εκτιμήσει πως καταφέραμε να μείνουμε “δυνατοί”, χωρίς αυτό να σημαίνει πως δεν δυσκολευτήκαμε. Ξεχώρισαν οι προσπάθειες των στελεχών, που πολλοί τότε μόλις είχαν αναλάβει καθήκοντα, να βρίσκονται με όλα τα μέλη της ΚΝΕ διά ζώσης, να συζητούν με τον “Ριζοσπάστη”, τα μέλη της κάθε Οργάνωσης να νοιάζονται και να βοηθούν ο ένας τον άλλο. Η καλή συζήτηση και η επιβεβαίωση με κάθε δυνατό τρόπο πως το ΚΚΕ και η ΚΝΕ “είναι εδώ”, θα σταθούν όρθιοι και θα παλέψουν για όλους και με όλους όσοι έχουν ανάγκη, έδωσε ώθηση στις προσπάθειές μας. Στο πλευρό του Κόμματος, επιβεβαιώσαμε σε πολλές στιγμές τη δύναμη της οργανωμένης δράσης, το να υπάρχει ένας πυρήνας που είναι αποφασισμένος να παλέψει για αυτά που πιστεύει, πάντα για το δίκιο του λαού. Ο τρόπος που δουλέψαμε και λειτουργήσαμε σε “κρίσιμες στιγμές”, που μεγάλο τμήμα κόσμου είπε “μόνο το ΚΚΕ μπορεί”, όπως την περίοδο της πανδημίας, στην αντιμετώπιση των κατασταλτικών μηχανισμών του αστικού κράτους, στη μάχη για να σωθεί ο λαός από τις φυσικές καταστροφές και το αστικό κράτος που τον αφήνει απροστάτευτο κ.ά. πρέπει να χαρακτηρίζει την καθημερινή μας δουλειά, την κάθε μας προσπάθεια.

Η ΚΝΕ μπορεί να ριζοσπαστικοποιεί τα πιο δυναμικά τμήματα της νέας γενιάς, να εμπνέει ευρύτερες δυνάμεις για δράση.

Τα μέλη και στελέχη της ΚΝΕ, παρεμβαίνοντας μέσα σε αυτές τις εξελίξεις, αν και έχουμε μετρήσει βήματα, πρέπει να γίνουμε πιο ικανοί στο να αφουγκραζόμαστε τις τάσεις και τους παράγοντες που διαμορφώνουν στάση ζωής της νεολαίας. Για να μπορέσουμε να εκφράσουμε και να βαθύνουμε τον όποιο ριζο-

σπαστισμό αναπτύσσεται σε τμήματα της νεολαίας, εκτός από την πρωτοπόρα δράση μας και τις σωστές τοποθετήσεις μας, απαραίτητος όρος είναι να “δεθούμε” καλύτερα με αυτό τον κόσμο, να αναπτύξουμε ουσιαστικούς δεσμούς, με υπομονή και επιμονή. Επιπλέον, αξιοποιώντας την πείρα που έχουμε κατακτήσει στις μάχες στο πλευρό του Κόμματος, χρειάζεται πιο ουσιαστικά να ασχοληθούμε με το γεγονός πως ό,τι προβληματίζει τη νεολαία σήμερα, ό,τι την οδηγεί να αμφισβητεί και να οργίζεται, ουσιαστικά αποτελεί έδαφος για την πολύπλευρη παρέμβαση της Οργάνωσής μας, στο κίνημα και στην αυτοτελή πολιτική της δράση.

Γνωρίζουμε ότι οι ιδέες και οι αξίες της αστικής τάξης θα παραμένουν κυρίαρχες όσο η ίδια διατηρεί την εξουσία. Η όποια τάση ριζοσπαστικοποίησης της συνείδησης της νεολαίας θα γίνεται προσπάθεια να ενσωματώνεται, να διοχετεύεται σε ακίνδυνες για το σύστημα διεξόδους. Ωστόσο, δεν μπορούμε να υποτιμάμε τη δυνατότητά μας να πείθουμε και να αποσπάμε δυνάμεις από την επιρροή του αντιπάλου. Σήμερα, από καλύτερη αφετηρία μπορούμε να συζητάμε για τις είναι οι προϋποθέσεις ώστε να αλλάξει ριζικά η ζωή των νέων ανθρώπων, να δίνουμε απαντήσεις στα “μεγάλα γιατί” που υπάρχουν ως προβληματισμοί σε νέους ανθρώπους.

Γνωρίζουμε, επίσης, πως η πλειοψηφία των νέων που προέρχεται από εργατικές-λαϊκές οικογένειες, βιώνει την εκμετάλλευση, την ανασφάλεια για το αύριο, όμως δε συμμετέχει στους οργανωμένους φορείς του κινήματος, αναζητά λύσεις έξω από τη συλλογική διεκδίκηση.

Αυτό επιδιώκουμε σε κάθε χώρο να αλλάζει, κάτω από τη δική μας παρέμβαση, σε αντιπαράθεση με το σχέδιο, τα ιδεολογήματα και τους μηχανισμούς του αντιπάλου. Να ξεχωρίζει μια πρωτοπορία νέων ανθρώπων που δε συμβιβάζεται με την κατάσταση και μαζί με τα μέλη της ΚΝΕ πρωτοστατεί στην οργάνωση και τη δράση, για να συνεπάρουμε τη μεγάλη πλειοψηφία των νέων, όσων ασφυκτιούν, αλλά ακόμη διστάζουν να παλέψουν για όσα τους «πνίγουν».

Με αυτούς τους νέους μάς ενώνουν οι συνθήκες ζωής, τα κοινά προβλήματα, ενδιαφέροντα, αγωνίες, προσδοκίες, ακόμη κι αν μας χωρίζουν πολιτικές απόψεις, ο τρόπος σκέψης, αν εντοπίζουμε προκαταλήψεις, συγχύσεις, φοβίες ή αυταπάτες στη συζήτηση μαζί τους. Τα εφόδια κάθε μέλους της ΚΝΕ είναι πως, γνωρίζοντας τις θέσεις του ΚΚΕ για κάθε πτυχή της ζωής της νεολαίας, μπορεί να δίνει απαντήσεις στα ερωτήματα των συμμαθητών, συμφοιτητών ή συναδέλφων του, να βοηθά στην αποκάλυψη των αιτιών των προβλημάτων, στην προβολή της διεξόδου. Μέσα στην οργανωμένη ζωή να κατακτά τα στοιχεία του πρωτοπόρου αγωνιστή, όπως είναι η ενασχόληση με το σύνολο της ζωής και των προβλημάτων των νέων, χωρίς καμία υποτίμηση, η εμπιστοσύνη και η κοινή δράση με νέους που δε συμφωνούμε σε όλα εξ αρχής, η προετοιμασία και ετοιμότητα για άμεση δράση και ανάπτυξη πρωτοβουλίας όταν οξυνθεί ένα πρόβλημα, η ικανότητα αντιπαράθεσης με αστικές, ρεφορμιστικές και οπορτουνιστικές αντιλήψεις μέσα στο κίνημα. Η καλή αξιοποίηση επεξεργασιών που μελετά και διαμορφώνει το Κόμμα μας και η ΚΝΕ μπορούν να δώσουν εύστοχο και διεισδυτικό περιεχόμενο σε αγωνίες και αναζητήσεις νέων, για παράδειγμα στις καθηγητικές σχολές για τα νέα σχολικά προγράμματα (ημερίδα της ΚΕ που έχει εκδοθεί από την Σύγχρονη Εποχή), σε μαθητές για τη σχολική βία και πολλά ακόμα.

Την επόμενη περίοδο, η επιδείνωση των όρων ζωής, οι ανάγκες των νέων, που συνθλίβονται σε σχέση με τις δυνατότητες της εποχής μας, θα δημιουργούν έδαφος για οργάνωση και πάλη της νεολαίας. Γι’ αυτό και η δική μας παρέμβαση έχει στον πυρήνα της την ανάδειξη αυτών των σύγχρονων αναγκών που αφορούν στο σύνολο της ζωής των νέων.

Τέτοιες είναι:

- Η ολοκληρωμένη, δωρεάν μόρφωση και σπουδές για όλους, χωρίς ταξικούς φραγμούς, ώστε να μπορούμε να γνωρίσουμε τον κόσμο και να τον αλλάξουμε, να αναπτύσσονται ολόπλευρες προσωπικότητες, να ανταποκρινόμαστε στις προκλήσεις της γνώσης, της ανάπτυξης της επιστήμης που απαιτούν υψηλό μορφωτικό επίπεδο και σύγχρονες ικανότητες. Για να είναι το πτυχίο η μοναδική προϋπόθεση για την άσκηση του επαγγέλματος.

- Η αξιοποίηση της επιστημονικής έρευνας και τεχνολογίας στην υπηρεσία των κοινωνικών αναγκών, ώστε να κατακτιέται ένα ολοένα και ανώτερο βιοτικό επίπεδο για όλους.

- Η μόνιμη και σταθερή δουλειά με δικαιώματα για όλους, με γενική μείωση του χρόνου εργασίας και παράλληλη αύξηση των αποδοχών, με συλλογικές συμβάσεις εργασίας που θα εξασφαλίζουν σύγχρονους όρους εργασίας, με μέτρα ασφάλειας και προστασίας της υγείας στους χώρους δουλειάς.

- Η δημιουργική αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου με καθολική, δωρεάν πρόσβαση στον αθλητισμό με αντίστοιχο ολοκληρωμένο δίκτυο υποδομών, προσωπικού σε κάθε πόλη, γειτονιά, εκπαιδευτική μονάδα, με την ανάπτυξη της φυσικής αγωγής ως συστατικό στοιχείο για τη βελτίωση της ποιότητας ζωής, τη θωράκιση της υγείας και τη διαμόρφωση της προσωπικότητας. Η ελεύθερη πρόσβαση και η δυνατότητα ενασχόλησης με τον πολιτισμό, τις τέχνες για την καλλιέργεια του αισθητικού κριτηρίου, την πνευματική καλλιέργεια, την ψυχαγωγία. Το δικαίωμα στις δωρεάν και ποιοτικές διακοπές για όλους. Το δικαίωμα στη σύγχρονη, δωρεάν στέγη.

- Εναντίον στη συμμετοχή της χώρας μας στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους, για να κλείσουν οι ΝΑΤΟϊκές βάσεις. Κανένας φαντάρος εκτός συνόρων. Για να δυναμώσει η αλληλεγγύη στα θύματα των πολέμων και της εκμετάλλευσης, η απομόνωση και η αντιμετώπιση του φασισμού, ρατσισμού, εθνικισμού, στην προοπτική οι λαοί να ζουν ειρηνικά, αδελφωμένα, χωρίς τους εκμεταλλευτές του μόχθου τους.

- Εναντίον στην κρατική καταστολή, την ποινικοποίηση των αγώνων, της ριζοσπαστικής σκέψης και τέχνης, το χτύπημα σε συνδικαλιστικά δικαιώματα και ελευθερίες.

- Το μέτωπο ενάντια σε όλα τα ναρκωτικά, τη διεκδίκηση για πρόληψη, θεραπεία, κοινωνική επανένταξη και έρευνα για το πολυπαραγοντικό φαινόμενο της τοξικοεξάρτησης.

- Η πάλη ενάντια στις συνέπειες της καπιταλιστικής ανάπτυξης στο περιβάλλον, που έχει άμεση επίδραση στη ζωή των εργατικών - λαϊκών οικογενειών.

- Η πάλη για τη γυναικεία ισοτιμία και χειραφέτηση, ενάντια στις κοινωνικές διακρίσεις σε βάρος των γυναικών και στις αναχρονιστικές, πατριαρχικές και ανορθολογικές απόψεις για τις σχέσεις των δύο φύλων, που αναπαράγονται στην «αρένα» και την αντιδραστικοποίηση της εκμεταλλευτικής κοινωνίας.

Σε κάθε περίπτωση, το διεκδικητικό πλαίσιο που δουλεύουμε και προωθούμε, με βάση τις νεανικές ανάγκες, μπορεί να γίνει υπόθεση πάλης των νέων μόνο όταν αυτό εξειδικεύεται στην πραγματική κατάσταση κάθε χώρου εκπαίδευσης, δουλειάς, γειτονιάς, όταν επιλέγονται οι κατάλληλες αιχμές, όταν εντοπίζεται ο κρίκος που μπορεί να αποτελέσει τη «σπίθα» για έναν αγώνα.

Μέσα από τις συζητήσεις, τις συλλογικές διαδικασίες για να διαμορφώσουμε το πλαίσιο πάλης, μέσα από τη ζωντανή αντιπαράθεση με τις άλλες δυνάμεις στο κίνημα, την ίδια την εξέλιξη του αγώνα επιδιώκουμε να αναδεικνύουμε στις συνειδήσεις όλο και περισσότερων νέων το κύριο: ποιοι και γιατί στερούν τα δικαιώματα

της νεολαίας, πώς και με ποιους μπορεί να τα κατακτήσει, τι αγώνας χρειάζεται και με ποια κατεύθυνση. Το πλαίσιο πάλης είναι και η αφετηρία για να ξεδιπλώνουμε μια πολύπλευρη ιδεολογική-πολιτική παρέμβαση της ΚΝΕ ώστε να αποκαλύπτουμε τις δυνατότητες και τους όρους για να ικανοποιηθούν οι σύγχρονες ανάγκες.

Για να πετύχουμε το παραπάνω, είναι αναγκαίο να θέτουμε εμπόδια στις προσπάθειες άλλων δυνάμεων μέσα στο κίνημα να αποπροσανατολίζουν από τον πραγματικό αντίπαλο, βάζοντας στο στόχαστρο μόνο ορισμένα στελέχη των κυβερνήσεων (π.χ. υπουργούς), μια συγκεκριμένη πολιτική διαχείρισης (π.χ. «νεοφιλελευθερισμός»), καλλιεργώντας με τα συνθήματά τους τη λογική του δήθεν μικρότερου κακού, της κυβερνητικής εναλλαγής και έτσι αντικειμενικά να οδηγούν στην απογοήτευση και τον συμβιβασμό, αφού οι υπουργοί, οι αστικές κυβερνήσεις, ακόμη και οι συνταγές διαχείρισης αλλάζουν, αλλά η επίθεση στα δικαιώματα της νεολαίας παραμένει, όσο πραγματικό κουμάντο κάνουν οι μεγάλοι επιχειρηματικοί όμιλοι, η αστική τάξη.

Γ. ΚΝΕ, ΕΞΟΠΛΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΤΙΣ ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΕΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΕΣ ΤΟΥ ΚΚΕ, ΔΙΑΜΟΡΦΩΝΕΙ ΤΟΥΣ ΟΡΟΥΣ ΤΗΣ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗΣ

9 Η προσπάθεια των αστικών επιτελείων να στρατεύσουν τη νεολαία στις επιδιώξεις τους εξελίσσεται, αναβαθμίζεται και θα ενταθεί.

Τα αστικά επιτελεία, για να καταφέρουν την ενεργή στήριξη ή την αδρανοποίηση της νεολαίας για τις επιδιώξεις τους, συνεχώς επεξεργάζονται τον τρόπο και τα ζητήματα που θα επιλέξουν να προβάλουν στη νεολαία. Επενδύουν στο ότι η νεολαία είναι χρονικά πολύ μακριά από την περίοδο της σοσιαλιστικής οικοδόμησης τον 20^ο αιώνα και της προσφοράς της για τους λαούς όλου του κόσμου, φτάνοντας μέχρι και στο σημείο να εξισώνουν τον φασισμό με τον κομμουνισμό. Ενισχυτικά λειτουργεί ο τσακωμός των αστικών κομμάτων, που δημιουργεί την εντύπωση ότι υπάρχει πλουραλισμός στις πολιτικές επιλογές, σε εναλλακτικές λύσεις εντός του καπιταλισμού. Γι' αυτό, έχει σταθερά επικαιρότητα η συζήτηση, τόσο εσωοργανωτικά όσο και με όρους αντεπίθεσης ευρύτερα στη νεολαία, για την αναγκαιότητα του σοσιαλισμού, τις αιτίες ανατροπής του.

Αντιμετωπίζουμε την επίθεση από την αστική προπαγάνδα, την κυβέρνηση, τα κόμματα του συστήματος, μηχανισμούς κ.λπ. ότι «το ΚΚΕ είναι περιθωριοποιημένο», «δεν έχει προσαρμοστεί στις εξελίξεις», δεν προσφέρει «ρεαλιστικές λύσεις», με διάφορες παραλλαγές, όπως με αφορμή τη θέση μας για την άρνηση συμμετοχής ή στήριξης κυβέρνησης στο πλαίσιο του καπιταλισμού, ότι είναι δήθεν άρνηση για να «μη λερώσουμε τα χέρια μας» κ.λπ. Η ΝΔ και γενικά τα αστικά επιτελεία προσπαθούν να εμφανίσουν το ΚΚΕ ως ένα κόμμα έξω από τη ζωή, δήθεν «αποτέλεσμα της περιόδου που υπήρχαν σοσιαλιστικές χώρες, που όμως κατέρρευσαν ή ανατράπηκαν από τους λαούς», ενώ ο ΣΥΡΙΖΑ ότι «το ΚΚΕ και η ΚΝΕ μεταθέτουν τη βελτίωση των όρων ζωής του λαού σε ένα απροσδιόριστο, απώτερο μέλλον».

Ταυτόχρονα, αντιμετωπίσαμε τα προηγούμενα χρόνια την επίθεση ότι «το ΚΚΕ είναι συστημικό κόμμα», που ενορχησιτρώθηκε από τις δυνάμεις του ΠΑΣΟΚ, του τότε ομορπορουνιστικού ΣΥΡΙΖΑ, σύσσωμες τις δυνάμεις του αυτοαποκαλούμενου “αναρχοαυτόνομου” χώρου, αλλά και των φασιστών. Η ίδια μας η δράση αυτά τα χρόνια, η πείρα από την “πρώτη φορά αριστερά” της διακυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ και μια σειρά άλλοι παράγοντες έχουν παίξει ρόλο στο να μην επικρατεί πλέον αυτό το στοιχείο στην επίθεση που κάνουν διάφορα κέντρα στο Κόμμα, χωρίς να σημαίνει πως δεν μπορεί σε κάποια άλλη φάση να έρθει ξανά στο επίκεντρο.

Προφανώς, οι χυδαιότητες και η διαστρέβλωση των θέσεων του Κόμματος, συνεχίζονται και εξελίσσονται. Έτσι, σήμερα, ορισμένες δυνάμεις, από όλο το πολιτικό φάσμα, “ενώνονται” και τολμούν να κατηγορούν το ΚΚΕ για «συντηρητισμό» και «εθνικιστικές θέσεις» έως και «φιλορωσικό», που πρέπει «να βγει εκτός νόμου» κ.λπ. Αυτό που ξεχωρίζουμε σήμερα είναι η πολύπλευρη προσπάθεια που γίνεται να βαφτιστεί “προοδευτικό” ό,τι είναι βαθιά αντιδραστικό και αναχρονιστικό, την συντονισμένη προσπάθεια του συστήματος η νεολαία να ρίξει τον πήχη των απαιτήσεων της από τη ζωή.

Βασικοί παράγοντες που επιδρούν στη σκέψη και πρέπει να αντιμετωπίσουμε:

► **Η προσπάθεια να διοχετευτεί η δικαιολογημένη οργή της νεολαίας σε δήθεν “πιο δίκαιες” μεταρρυθμίσεις του καπιταλιστικού συστήματος.** Έτσι, αν και τα προβλήματα οξύνονται, δε σημαίνει πως αυτόματα οδηγούν στη ριζοσπαστικοποίηση και μαχητική δράση, αφού ως δήθεν “λύσεις” προβάλλονται θεωρίες, όπως του πιο “πράσινου” και “δίκαιου” καπιταλισμού κ.ά. Παράλληλα, προβάλλεται πως με κατάλληλα μέτρα και πολιτικές, με «νέους ανθρώπους», πιο «ικανούς», με «ειδικούς και καλούς τεχνοκράτες να παίρνουν τις αποφάσεις μπορεί να γίνει ανθρώπινος ο καπιταλισμός». Είτε προβάλλονται από “νεοφιλελεύθερους” πολιτικούς είτε από δυνάμεις της σοσιαλδημοκρατίας και του ομορτισμού, κυρίως μέσω της δράσης τους στο κίνημα, αλλά και των πολιτικών τους θέσεων, κοινός παρονομαστής των παραπάνω αντιλήψεων είναι η απόκρυψη των αιτιών για τα οξυμένα προβλήματα της νεολαίας που βρίσκονται στην ίδια τη φύση και λειτουργία του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής. Για παράδειγμα, η ενεργειακή φτώχεια ή το αβάσταχτο κόστος στέγασης, που “καίνε” τις λαϊκές οικογένειες, παρουσιάζονται ως αποτέλεσμα επιμέρους πολιτικών επιλογών ή “τυχαίων” και “εξωγενών” παραγόντων, που θα μπορούσαν να λυθούν χωρίς σύγκρουση με την αστική εξουσία και πολιτική. Έτσι, για παράδειγμα, αφήνεται στο απυρόβλητο πως τόσο η ενέργεια όσο και η στέγη, στον καπιταλισμό, αντικειμενικά αποτελούν εμπορεύματα και ως τέτοια παράγονται και πωλούνται με σκοπό την κερδοφορία μιας χούφτας μεγαλομετόχων. Η κάλυψη των σύγχρονων κοινωνικών αναγκών μπορεί να γίνει πράξη μόνο στη σοσιαλιστική κοινωνία, που καταργείται το κέρδος ως κριτήριο για την ανάπτυξη της παραγωγής. Στο έδαφος των κοινωνικοποιημένων μέσων παραγωγής, ο κεντρικός σχεδιασμός μπορεί να δώσει διέξοδο σε μεγάλα και οξυμένα προβλήματα της νεολαίας, όπως η μόρφωση, η στέγη, η ενέργεια και άλλα, αφού σταματούν να αποτελούν εμπορεύματα και στο επίκεντρο της ανάπτυξης της νέας κοινωνίας τίθεται η κάλυψη των όλο και διευρυνόμενων κοινωνικών αναγκών.

► **Η προσπάθεια απόκρυψης του χαρακτήρα του αστικού κράτους, ως όργανο κυριαρχίας της αστικής τάξης.** Όλη μας η ιδεολογική-πολιτική παρέμβαση και δράση, αυτοτελώς και στο κίνημα, συνιστά αναμέτρηση με τους αστικούς θεσμούς και τους νόμους των εκμεταλλευτών. Το κράτος σήμερα, με το σύνολο των λειτουργιών του, οργανώνει τη βία των εκμεταλλευτών ενάντια στους καταπιεζόμενους, προασπίζει την ατομική καπιταλιστική ιδιοκτησία, διασφαλίζει τη διαιώνιση της εκμετάλλευσης. Όλο το προηγούμενο διάστημα, οι αγώνες των φοιτητών, των μαθητών, των νέων εργαζομένων αντιμετώπισαν στην πράξη μια σειρά από αντιδραστικά νομοθετήματα που έβαλαν εμπόδια στη διεκδίκηση, όπως η προσπάθεια παρέμβασης του αστικού κράτους στα συνδικαλιστικά τους όργανα, οι περιορισμοί στην απεργία, το στήσιμο μαθητοδικείων, διώξεις φοιτητών που αγωνίστηκαν κ.ά. Ιδιαίτερα στη νεολαία, παρουσιάζεται, από το σύνολο των αστικών πολιτικών δυνάμεων, ως λύση, ο εκσυγχρονισμός του αστικού κράτους, η βελτίωση των αστικών θεσμών. Όμως, η βελτίωση των αντιδραστικών λειτουργιών του αστικού κράτους,

με την αξιοποίηση νέων τεχνολογιών προς όφελος της αστικής εξουσίας, στρέφεται ενάντια στον λαό και τα παιδιά του, όσο κι αν προσπαθήσουν τα αστικά κόμματα να παρουσιάσουν ως δήθεν φιλολαϊκό το ψηφιακό, επιτελικό, αστικό κράτος. Τέτοιοι στόχοι είναι, για παράδειγμα, η καταστολή λαϊκών αγώνων αξιοποιώντας σύγχρονα μέσα καταστολής, η ψηφιοποίηση και «συλλογή» - φακέλωμα των προσωπικών δεδομένων εκ μέρους κρατικών υπηρεσιών (όπως οι υποκλοπές με σύγχρονα μέσα που αποκάλυψε και το σκάνδαλο με τις παρακολουθήσεις πολιτικών προσώπων, δημοσιογράφων και ολόκληρου πολιτικού Κόμματος, του ΚΚΕ, από την ΕΥΠ και άλλες υπηρεσίες), η αποτελεσματικότερη φοροληστεία των οικογενειών μας, η αμεσότερη μείωση κοινωνικών δαπανών και η εφαρμογή του κριτηρίου κόστους - οφέλους σε μια σειρά από τομείς, όπως η Παιδεία, η Υγεία, η πολιτική προστασία κ.ά. Είτε πρόκειται για την “πολιτική προστασία”, την αστική δικαιοσύνη, τα υπουργεία και τους διάφορους “δημόσιους” οργανισμούς είτε πρόκειται για τους μηχανισμούς καταστολής, όλα επιβεβαιώνουν την ανικανότητα του αστικού κράτους διαχρονικά να ικανοποιήσει της λαϊκές ανάγκες. Στον αντίποδα του αστικού κράτους, το εργατικό κράτος, στη σοσιαλιστική κοινωνία, είναι το μοναδικό κράτος προς όφελος των εργαζομένων και του λαού. Είναι το όργανο της εργατικής τάξης, που έχει την εξουσία. Οι λειτουργίες του αφορούν τόσο στην περιφρούρηση της νέας κοινωνίας απέναντι στο “παλιό που πεθαίνει”, την κατάπνιξη, δηλαδή, των αντεπαναστατικών ενεργειών όσο και στη δημιουργική ανάπτυξη των νέων, μη εκμεταλλευτικών σχέσεων παραγωγής προς όφελος των λαϊκών αναγκών.

► **Η προβολή της αστικής δημοκρατίας ως το ιδανικότερο “πολίτευμα”.**

Στην πραγματικότητα μιλάμε για τη «βιτρίνα» της δικτατορίας των μονοπωλίων. Έτσι, η αποκάλυψη του ρόλου της είναι βασικός παράγοντας για την ενδυνάμωση της οργάνωσης στη νεολαία, την άνοδο των αγωνιστικών διεργασιών, οι οποίες, για να έχουν ουσιαστικά αποτελέσματα, πρέπει να έρθουν αντικειμενικά σε σύγκρουση με τους σχεδιασμούς των αστικών κυβερνήσεων. Ιδιαίτερα, μπροστά στην όξυνση των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι λαϊκές οικογένειες, δυναμώνει η προσπάθεια των αστικών επιτελείων να μην πληγεί το κύρος των αστικών θεσμών (π.χ., κοινοβούλιο, αστυνομία, δικαστήρια, στρατός κ.ά.) στον λαό, στη νεολαία. Γι’ αυτό και τους θεσμούς αυτούς τους θωρακίζουν με ένα νομοθετικό πλαίσιο που ψηφίζουν όλα τα αστικά κόμματα από κοινού. Με το σύνολο της παρέμβασής μας, αξιοποιώντας την πρόσφατη πείρα της νεολαίας, χρειάζεται να αποκαλύπτουμε την ουσιαστική ανισότητα μεταξύ της πλειοψηφίας της κοινωνίας, των εργαζομένων και των παιδιών τους με τους καπιταλιστές, η οποία «κρύβεται» πίσω από την τυπική «ισότητα» στην αστική δημοκρατία. Με αφορμή την καταδικαστική απόφαση για την εγκληματική ναζιστική οργάνωση της Χρυσής Αυγής, υπερπροβλήθηκε η αστική δημοκρατία ως δήθεν “απάντηση” στον εθνικισμό και τον φασισμό. Αντίστοιχη συστηματική προσπάθεια γίνεται στην ΕΕ για την “άνοδο της ακροδεξιάς”, που αξιοποιείται για να προωθείται η ενότητα των προοδευτικών/δημοκρατικών δυνάμεων ώστε να αντιμετωπιστεί η απειλή, καλλιεργώντας ακόμα και το ότι η “δημοκρατία” πρέπει να αντιμετωπίζει εξίσου τα δύο άκρα, το “τι θα γίνει με τον κόκκινο φασισμό” κ.λπ. Πέρα από την απελευθέρωση, λίγους μήνες μετά, αρκετών φασιστών από την αστική δικαιοσύνη, το κύριο είναι ότι το αστικό - καπιταλιστικό κράτος, όχι μόνο δεν μπορεί να αντιμετωπίσει τον φασισμό, τον ρατσισμό, τον εθνικισμό, αλλά, αντιθέτως, αποτελεί έδαφος εκδήλωσης και άνδρωσής τους, αφού πρόκειται για την ίδια τη δικτατορία του κεφαλαίου. Στο πλαίσιο της εργατικής εξουσίας, διαμορφώνεται ανώτερου τύπου δημοκρατία, με νέα όργανα εξουσίας και θεσμούς, δημιουργημένους από την ίδια την εργατική τάξη και την πάλη της για την ανατροπή του καπιταλισμού. Για πρώτη φορά στην

ανθρώπινη Ιστορία δίνεται η δυνατότητα στους εργαζομένους, ισότιμα σε άνδρες και γυναίκες, να βγουν στο προσκήνιο της κοινωνικής εξέλιξης, έχοντας ενεργή συμμετοχή στη λήψη, την εφαρμογή και τον έλεγχο των αποφάσεων για την οργάνωση της παραγωγής και συνολικότερα της κοινωνικής ζωής.

► **Η προσπάθεια των ιμπεριαλιστικών στρατοπέδων να στρατεύσουν τη νεολαία στο πλευρό του ενός ή του άλλου ιμπεριαλιστή, με κυρίαρχη στην Ελλάδα την ευρωενωσιακή και ΝΑΤΟϊκή προπαγάνδα.** Αυτή η προσπάθεια, όσο οξύνονται οι ανταγωνισμοί, θα ενταθεί ακόμα περισσότερο και ήδη διαπερνά με διαφορετική μορφή τη δράση και προπαγάνδα όλων των αστικών και οπορτουνιστικών πολιτικών δυνάμεων. Ξεχωρίζουμε στη νεολαία την προσπάθεια να παρουσιαστεί η ΕΕ ως δύναμη εξασφάλισης της “δημοκρατίας και της σταθερότητας”, ως “απάνεμο λιμάνι” απέναντι στους ανταγωνισμούς, ως “λίκνο του πολιτισμού” απέναντι στη βαρβαρότητα του πολέμου. Η ΕΕ, όμως, ως ιμπεριαλιστική συμμαχία αστικών κρατών, όχι μόνο δεν μπορεί να υπερασπιστεί την ειρήνη, αλλά αποτελεί έναν από τους μεγαλύτερους “εμπρηστές” της. Οι εξελίξεις του τελευταίου διαστήματος σχετικά με τις κυρώσεις κατά της Ρωσίας, της στάσης της ΕΕ απέναντι στον πόλεμο στην Ουκρανία και της νέας κούρσας πολεμικών εξοπλισμών, επιβεβαιώνουν πως, σε όλες τις περιπτώσεις, η πολιτική της ΕΕ εφαρμόζεται εις βάρος της ζωής των λαών, ενάντια στις ανάγκες τους και προς όφελος των στρατηγικών συμφερόντων των ευρωενωσιακών μονοπωλίων. Η σύγκρουση με ΝΑΤΟ-ΕΕ, την πολύμορφη παρέμβασή τους (στρατιωτικές βάσεις, εκπαιδευτικά προγράμματα, νομοσχέδια, ερευνητικά προγράμματα κ.ά.) και η πάλη για την αποδέσμευση από τις ιμπεριαλιστικές συμμαχίες είναι αναπόσπαστο στοιχείο στον συνολικό αγώνα για την ανατροπή της εξουσίας του κεφαλαίου, στον αγώνα για να χτίσουμε τη νέα κοινωνία. Πραγματική συμμαχία χωρών υπέρ των λαϊκών συμφερόντων μπορεί να υπάρξει μονάχα ανάμεσα σε χώρες που βαδίζουν στον δρόμο της σοσιαλιστικής οικοδόμησης.

► **Η διαστρέβλωση της έννοιας της ελευθερίας που δημιουργεί κριτήριο για τη στάση ζωής των νέων σήμερα.** Διαρκώς αναμετριόμαστε με το αφήγημα πως στο πλαίσιο αυτού του συστήματος ο καθένας «είναι ελεύθερος να κάνει τις επιλογές του κι αν είναι ικανός θα πετύχει». Σε αυτή τη βάση, σε μια κυνική και χυδαία προσπάθεια συμβιβασμού με την ανικανότητα του συστήματος να καλύψει τις διευρυνόμενες κοινωνικές ανάγκες, προβάλλεται ως “προοδευτική” δύναμη, αυτή που διακηρύττει ότι σέβεται ορισμένα αυτονόητα ατομικά δικαιώματα, ενώ πολλές φορές αυτά παρουσιάζονται και με αντιεπιστημονικές-αναχρονιστικές αντιλήψεις. Σήμερα έχουμε φτάσει στο σημείο να παρουσιάζεται ως “ελευθερία” ακόμα και η “επιλογή” μια γυναίκας να εκδίδεται, η χρήση ναρκωτικών κ.λπ. Εμείς ως μάχη για την πραγματική ελευθερία προβάλλουμε την ανάγκη ο νέος άνθρωπος να γνωρίζει σε βάθος τους νόμους κίνησης της φυσικής και κοινωνικής εξέλιξης, την ιστορία τους, καθώς και τους νόμους της καθημερινής πάλης για τον επαναστατικό μετασχηματισμό της κοινωνίας, για να φτιάξουμε έναν κόσμο που θα πάψουν οι οικονομικοί καταναγκασμοί και η αστική ηθική που τους περιβάλλει. Έναν κόσμο που κάθε νέος άνθρωπος θα είναι πραγματικά ελεύθερος να δημιουργήσει, να αναπτύξει την προσωπικότητά του, να μορφωθεί, να ερωτευτεί και να ζήσει, ακριβώς γιατί θα είναι ο ίδιος κυρίαρχος του πλούτου που παράγει. Γι’ αυτό η ελευθερία για τον λαό και τα παιδιά του προϋποθέτει την απελευθέρωση από τα δεσμά της αστικής εξουσίας, την κατάργηση της μισθωτής σκλαβιάς και της ατομικής ιδιοκτησίας των μέσων παραγωγής από τους καπιταλιστές, δηλαδή την οικοδόμηση της σοσιαλιστικής κοινωνίας.

► **Ο “ατομικός δρόμος” και η “ατομική λύση” στα προβλήματα της εποχής παραμένουν κυρίαρχα.** Όμως, ταυτόχρονα, ειδικά οι νέοι άνθρωποι, πάντα θα επιδιώκουν την “ένταξή” τους σε διάφορες ομάδες, στη βάση των ενδιαφερόντων τους (π.χ. ομάδες «καινοτομίας και έρευνας», σύνδεσμοι «οπαδών»), αλλά και στη βάση της αποσπασματικότητας που το σύστημα καλλιεργεί ως προς το τι είναι αυτό που “μπορεί και πρέπει να αλλάξει”, κυρίως μέσα σε διάφορες ΜΚΟ για το περιβάλλον κ.λπ. Να είμαστε ικανοί να επικοινωνούμε με όποιους νέους και νέες εκτιμάμε πως πρέπει να κερδίσουμε, να επιδιώκουμε την ενεργή τους συμμετοχή στους φορείς οργανωμένης δράσης που υπάρχουν εκεί που και οι ίδιοι ζουν, μορφώνονται ή δουλεύουν, κάνοντας σαφή διαχωρισμό με αυτές που δέρονται αντικειμενικά με πολλά νήματα με επιχειρηματικά συμφέροντα, υπηρεσίες, μηχανισμούς του συστήματος κ.ά. Γι’ αυτό, χρειάζεται με μεγαλύτερη προσοχή να παρακολουθούμε τη δράση αυτών των ομάδων. Ταυτόχρονα, η πείρα δείχνει πως σε ορισμένους από αυτούς τους ανθρώπους μπορούμε να επιδράσουμε καθοριστικά όταν τους βοηθάμε να αντιληφθούν τις θέσεις του ΚΚΕ και της ΚΝΕ για ζητήματα που τους απασχολούν, αλλά και το μεγαλείο της οργανωμένης ζωής και δράσης στο πλαίσιο μιας επαναστατικής οργάνωσης, τους συντροφικούς δεσμούς, την αλληλεγγύη, την ικανότητα ο καθένας να αναπτύσσει ολοκληρωμένα τις κλίσεις και τα ενδιαφέροντά του στην πάλη για μια κοινωνία απαλλαγμένη από κάθε είδους καταναγκασμό και εκμετάλλευση, τον σοσιαλισμό. Τότε, που το σύνολο των εργαζομένων συνεργάζεται για την υπόθεση της κάλυψης των κοινωνικών αναγκών, αποδεδειγμένοι από την καπιταλιστική εκμετάλλευση και τον ανταγωνισμό της καπιταλιστικής αγοράς εργασίας. Σε αυτές τις συνθήκες μπαίνει η βάση για την ανάπτυξη της συλλογικότητας, την άρση του ατομισμού και του “ατομικού δρόμου”.

► **Η παραχάραξη της ιστορίας με ταυτόχρονη ένταση του αντικομμουνισμού.** Συστατικό στοιχείο της επίθεσης του αστικού κράτους στα λαϊκά δικαιώματα αποτελεί ο αντικομμουνισμός, η συκοφάντηση του σοσιαλισμού του 20^{ου} αιώνα, της προσφοράς του στην πάλη των λαών, η διαστρέβλωση της Ιστορίας του εργατικού και κομμουνιστικού κινήματος, με επίκεντρο τη δεκαετία του 1940, περίοδο όξυνσης της ταξικής πάλης στην Ελλάδα. Ιδιαίτερα στη νεολαία, η συγκεκριμένη προσπάθεια στοχεύει να πείσει πως δεν υπάρχει άλλη εναλλακτική, εκτός του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής. Γι’ αυτό, συχνά, στην προσπάθεια να αναδείξουμε την αναγκαιότητα και επικαιρότητα του σοσιαλισμού στον 21^ο αιώνα, συναντάμε ως “αντανακλαστικό” νέων, που ξεκινάνε από μακρινή πολιτική αφετηρία, τον αντισοβιετισμό και τη λάσπη ενάντια στη σοσιαλιστική οικοδόμηση του 20^{ου} αιώνα. Εξάλλου, ο αντικομμουνισμός είτε «με το γάντι» είτε χοντροκομμένος αποτελεί συστατικό στοιχείο όλων των αστικών κυβερνήσεων, του εκπαιδευτικού συστήματος, της Ε.Ε. και με διαφοροποιήσεις και διαβαθμίσεις όλων των αστικών κομμάτων. Σήμερα, όμως, έχουμε πολλά νέα εφόδια να αντιμετωπίσουμε αυτό το εμπόδιο, όπως τη μελέτη και τα συμπεράσματα της πορείας της σοσιαλιστικής οικοδόμησης στην ΕΣΣΔ, το Δοκίμιο Ιστορίας του ΚΚΕ κ.ά. Συνεχίζουν να επιδρούν στη νεολαία μια σειρά αντικειμενικών παραγόντων που έχουν εκτιμηθεί και σε προηγούμενα συνέδρια της ΚΝΕ. Ωστόσο, τα συμπεράσματα και η ιστορική πείρα του κομμουνιστικού κινήματος και του ΚΚΕ δεν τελειώνει με τη γενιά επαναστατών που την έζησε ούτε η αφομοίωσή τους είναι θέμα προσωπικών βιωμάτων. Είναι καθοδηγητικό κυρίως καθήκον, μέσα από τη μελέτη, αλλά και την ανάδειξή τους με εκδηλώσεις, από τον “Οδηγητή” κ.λπ., να γίνονται αυτά τα κρίσιμα συμπεράσματα για τη διαμόρφωση της σύγχρονης επαναστατικής στρατηγικής, κτήμα του συνόλου των Κνιτών, σταθερά και με έγνοια διαρκώς για τα νέα μέλη της ΚΝΕ.

10 Όλα τα αστικά κόμματα κάνουν ειδική προσπάθεια να παρέμβουν στη νεολαία. Από το προηγούμενο Συνέδριο μέχρι σήμερα επιβεβαιώνεται ότι παρ' όλες τις δυσκολίες που μπορεί να έχουν οι πολιτικές νεολαίες, σε διάφορες φάσεις και για διάφορους λόγους, το σύστημα ποτέ δεν παραιτείται από την προσπάθεια να δημιουργήσει εμπόδια στη συσπείρωση νέων δυνάμεων με το ΚΚΕ και την ΚΝΕ, να πάρει μέτρα για την ενίσχυση της οργανωμένης του παρουσίας. Ακόμα και σε επίπεδο συζητήσεων σε επιτελεία της αστικής τάξης, είναι χαρακτηριστικό, πως σχολιάστηκε πως «δεν γίνεται να αφήσουμε τα Πανεπιστήμια προνομιακό πεδίο παρέμβασης στο ΚΚΕ και την ΚΝΕ».

Η νεολαία της ΝΔ (ΟΝΝΕΔ), παρά τις εσωργανωτικές αντιπαραθέσεις και με τη στήριξη της κυβέρνησης, θα δυναμώσει τις προσπάθειες για να ανασυγκροτηθεί, κυρίως μέσα στα Πανεπιστήμια, αλλά και στα σχολεία. Παρουσιάζεται ως η δύναμη που μπορεί να αντιμετωπίσει τις «παθογένειες του παρελθόντος», ως αυτή που «μάχεται για τη λογική και τον εκσυγχρονισμό, για να γίνουμε ένα σύγχρονο κράτος κόντρα στις αντιδράσεις των μειοψηφιών».

Η κατά βάση ανυπαρξία της οργάνωσης νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ από τους χώρους μόρφωσης και δουλειάς δεν μπορεί να οδηγήσει σε εφησυχασμό. Η πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ και γενικά της σοσιαλδημοκρατίας εδράζεται στην κυρίαρχη ιδεολογία για τον εγκλωβισμό νεανικών συνειδήσεων στη λογική αναζήτησης λύσεων εντός των τειχών του καπιταλιστικού συστήματος. Διαθέτει, δηλαδή, ένα στέρεο «έδαφος» ανάπτυξης, την ίδια την αστική ιδεολογία, που είναι μέρος της, για τις λογικές διαχείρισης και εξανθρωπισμού της αστικής εξουσίας, ανεξαρτήτως των οργανωμένων τους δυνάμεων. Ταυτόχρονα διατηρεί δυνάμεις σε τμήματα καθηγητών, δικηγόρων και αλλού, μηχανισμούς του «παλιού ΠΑΣΟΚ», άλλων, που δημιούργησε κατά την περίοδο που ήταν κυβέρνηση. Δημιουργεί έτσι το έδαφος για ενσωμάτωση των λαϊκών – νεανικών αντιδράσεων στην επικίνδυνη και αδιέξοδη αναμονή της κυβερνητικής εναλλαγής.

Στο ίδιο πλαίσιο, η νεολαία ΠΑΣΟΚ, μέσω της ΠΑΣΠ και διάφορων άλλων μηχανισμών (επαγγελματικά επιμελητήρια κ.λπ.), αν και με δυνάμεις σε λίγες περιοχές, επιχειρεί να παρουσιάζεται ως μια δύναμη που, έχοντας πλέον αφήσει πίσω τα «λάθη του παλιού ΠΑΣΟΚ», μπορεί να αποτελεί λύση τόσο απέναντι στον «αυταρχισμό της ΝΔ όσο και στον λαϊκισμό του ΣΥΡΙΖΑ», διατυπώνοντας «ρεαλιστικές» δήθεν προτάσεις για ό,τι αφορά στη νεολαία. Αντίστοιχα το ΜέΡΑ25 που καλεί σε «ρεαλιστική ανυπακοή», δηλαδή συμβιβασμό με τον «ρεαλισμό» του σημερινού βάρβαρου συστήματος, αποτελεί δύναμη ενσωμάτωσης της λαϊκής δυσaráσκειας στις στρατηγικές επιλογές της αστικής τάξης.

Παράλληλα, μέσα στο κίνημα και ιδιαίτερα στους χώρους εκπαίδευσης, η δράση των ομορτοουνιστικών δυνάμεων αντικειμενικά συμβάλλει στην ενίσχυση της πολιτικής γραμμής της σοσιαλδημοκρατίας. Φυσικά, υπάρχουν επιμέρους διαφορές μεταξύ των διάφορων ομάδων και οργανώσεων και αρκετές φορές η συμβιβαστική τους γραμμή «καμουφλάρεται» με «αγωνιστικές» φράσεις και συνθήματα. Αυτό δεν αναιρεί, όμως, ότι η ουσία της πολιτικής τους γραμμής και η παρέμβασή τους στο κίνημα, αποπροσανατολίζει από τον πραγματικό αντίπαλο, καλλιεργεί αντικειμενικά τη λογική του «μικρότερου κακού», των λύσεων «από τα πάνω» και την προσμονή της κυβερνητικής εναλλαγής. Δεν παύουν να είναι σταθερά φορείς του αντικομμουνισμού, ρίχνουν λάσπη στον σοσιαλισμό που οικοδομήθηκε τον 20^ο αιώνα. Οι δυνάμεις του ομορτοουνισμού συνεχίζουν σε ορισμένους χώρους να επηρεάζουν ένα τμήμα νέων που συμμετέχει σε διαδικασίες του κινήματος, παρ' όλες τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν λόγω των στρατηγικών τους αδιεξόδων και των σοβαρών αντιπαραθέσεων που υπάρχουν στο εσωτερικό τους.

Διάφορες «αναρχοαυτόνομες» ομάδες εμφάνισαν δράση σε φοιτητικές κινητοποιήσεις του προηγούμενου διαστήματος σε ορισμένες πόλεις και εκτός από τα

εμπόδια που έβαλαν στην οργάνωση και ανάπτυξή τους, έθεσαν αποπροσανατολιστικά αιτήματα, ενώ στοχοποίησαν την ΚΝΕ.

Δεν πρέπει να υπάρχει κανενός είδους εφησυχασμός για τη δράση φασιστικών-εγκληματικών ομάδων, που την προηγούμενη περίοδο και μετά την καταδίκη των φασιστών-εγκληματιών της Χρυσής Αυγής βρίσκονται σε φάση αναμόρφωσης. Όπως αποδείχτηκε και στις περιπτώσεις που οι δυνάμεις του ΚΚΕ και της ΚΝΕ πρωτοστάτησαν στην αντιμετώπιση - απομόνωση της δράσης τους, οι φασιστικές ομάδες θα αξιοποιούνται πάντα από το σύστημα και τους μηχανισμούς του ενάντια στο κίνημα, τους συνδέουν πολλά νήματα με επιχειρηματικά συμφέροντα και θεσμούς του αστικού κράτους.

11

Η ΚΝΕ συνέβαλε αποφασιστικά να ενταθεί ο προβληματισμός, που ήδη υπάρχει σε σημαντικό μέρος της νεολαίας, για τις επιπτώσεις από τη χρήση των social media - μέσων κοινωνικής δι-

κτύωσης (ΜΚΔ). Αγωνίζεται να διαμορφώνεται στη νεολαία αντικειμενική γνώση για τον ρόλο και τη λειτουργία των ΜΚΔ αποκαλύπτοντας το κοινωνικό, οικονομικό και ιδεολογικό πλαίσιο λειτουργίας τους, γκρεμίζοντας αυταπάτες και ψευδαισθήσεις που υπάρχουν. Οι ίδιες οι εξελίξεις με τις υποκλοπές και τα όσα -όχι όλα προφανώς- βλέπουν το φως της δημοσιότητας, επιβεβαιώνουν τις μεγάλες δυνατότητες που έχουν αναπτυχθεί για το κεφάλαιο και την εξουσία του στην καταστολή, το φακέλωμα, την παρακολούθηση και μέσω των ΜΚΔ. Αναμετριάμαστε καθημερινά με την επίδρασή τους στη διαμόρφωση στάσης ζωής, κριτηρίου, τρόπου σκέψης και ενίσχυσης της κοινωνικής αποστασιοποίησης, που γίνεται προσπάθεια να γενικευτεί ως τρόπος επικοινωνίας και εργασίας. Συμβάλλουμε στη διαμόρφωση κριτηρίων και ολοκληρωμένης στάσης απέναντι στα ΜΚΔ, που στηρίζεται στην κατανόηση του πλαισίου λειτουργίας τους και των παγίδων που έχει η χρήση τους. Στάση που βεβαίως δεν έχει σε τίποτα να κάνει με τεchnοφοβικές αντιλήψεις, αντιθέτως συνδέεται με την πάλη για την απελευθέρωση των τεχνολογικών δυνατοτήτων από τα δεσμά και τους περιορισμούς της καπιταλιστικής ιδιοκτησίας. Έχουμε καθαρό ότι σε μια κοινωνία, όπου ο σκοπός της παραγωγής δε θα είναι το κέρδος, αλλά η κάλυψη των λαϊκών αναγκών, θα μπορεί η τεχνολογία, στην οποία βασίζονται σήμερα τα ΜΚΔ, να δημιουργήσει νέες, τεράστιες δυνατότητες στην παραγωγή, να αξιοποιηθεί στην επικοινωνία, την εκπαίδευση, την ιατρική, τον πολιτισμό, γενικότερα στην κοινωνική οργάνωση.

12

Η καθοριστική σημασία της ιδεολογικής - μορφωτικής δουλειάς στην καθοδήγηση και την καθημερινή δράση της ΚΝΕ.

Ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια, η ίδια μας η δράση ανέδειξε τις νέες, αυξημένες απαιτήσεις που υπάρχουν ώστε πειστικά και αποτελεσματικά να δίνουμε πνοή, αντοχή και απαντήσεις στους αγώνες και τις ανησυχίες, τα ερωτήματα των νέων, προβάλλοντας και παλεύοντας για την πραγματική διέξοδο από τα σημερινά αδιέξοδα, τον Σοσιαλισμό-Κομμουνισμό. Ταυτόχρονα, ο μεγάλος ρυθμός ανανέωσης των οργανωμένων δυνάμεων της ΚΝΕ επιτάσσει διαρκή έγνοια και ανησυχία στην αφομοίωση σημαντικών επεξεργασιών του Κόμματος, της στρατηγικής του ΚΚΕ, την ανάγκη οργανωμένων συζητήσεων, μαθημάτων, με επαναληπτικότητα και μεγάλη στήριξη από τις Κομματικές Οργανώσεις.

Η ενίσχυση του ιδεολογικού στοιχείου στην καθοδήγηση και δράση των ΤΣ και των ΟΒ της ΚΝΕ, στον βαθμό που έχει μόνιμα ποιοτικά χαρακτηριστικά, θα συμβάλλει στην ικανότητα της ΚΝΕ για τα μεγάλα καθήκοντα που έχουμε μπροστά, θα συμβάλλει ώστε τα μελλοντικά νέα μέλη του Κόμματος να έχουν τα αναγκαία εφόδια για να ανταποκριθούν στην πορεία της ταξικής πάλης.

Για να το πετύχουμε αυτό, χρειάζεται, μέσα στην καθημερινή δουλειά, ιδεολογική, πολιτική και μορφωτική αναβάθμιση της εσωοργανωτικής λειτουργίας όλης της ΚΝΕ από το ΚΣ μέχρι και τις ΟΒ στους εξής άξονες:

► **Κάθε απόφαση για τα “τρέχοντα καθήκοντα” υλοποιείται αποτελεσματικά όταν συνοδεύεται από την κατάλληλη ιδεολογικοπολιτική συζήτηση.** Είναι προϋπόθεση ώστε να ενεργοποιούνται όλα τα μέλη της ΚΝΕ. Η συζήτηση των συγκεκριμένων πολιτικών, οικονομικών εξελίξεων στις ΟΒ και ιδιαίτερα στα καθοδηγητικά όργανα είναι απαραίτητος όρος για τον απεγκλωβισμό νέων από την κυρίαρχη ιδεολογία και τα αστικά κόμματα, φωτίζοντας την σοσιαλιστική διέξοδο. Η ανάπτυξη της μεθοδολογίας της σκέψης, ειδικά στις νεότερες ηλικίες, στις οποίες έχει διαδοθεί μεθοδικά η υποβάθμιση του διαβάσματος, τα σύντομα κείμενα, η αποθέωση της εικόνας, εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τη μελέτη. Αυτή η δουλειά ανταποκρίνεται στη συλλογική συμβολή, στη δημιουργική ανάπτυξη της μαρξιστικής επαναστατικής θεωρίας, την ερμηνεία νέων φαινομένων. Για παράδειγμα, η γενίκευση της τηλεργασίας, στο βαθμό που απασχόλησε τα όργανα και τις ΟΒ των κλαδικών οργανώσεων, αξιοποιήθηκε για να αναδείξουμε την ουσία της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης, να διαμορφωθεί από κοινού με το Κόμμα σχέδιο παρέμβασης, αλλά και διεισδυτικό πλαίσιο πάλης σε χώρους γενικευμένης τηλεργασίας.

► **Η ενίσχυση του ιδεολογικού στοιχείου στη ζωή και δράση των ΟΒ “ξεκλειδώνει” τη δυνατότητα ορμητικής ανάπτυξης της ΚΝΕ.** Καθετί που απασχολεί και ανησυχεί τους νέους και τις νέες, για εμάς είναι μια ευκαιρία να χαράξουμε σχέδιο, που θα “οδηγεί” τη σκέψη των νέων στους χώρους μας, στην ανάγκη συνολικής σύγκρουσης με την εξουσία του κεφαλαίου, τις κατευθύνσεις της. Τελικά, δεν καλούμαστε μόνο να αναδεικνύουμε «τη σαπίλα του καπιταλισμού», αλλά να τον ερμηνεύουμε, φωτίζοντας τη μοναδική διέξοδο και τον αγώνα που σήμερα χρειάζεται να γίνει, που, όμως, δε λύνεται “κλείνοντας” κάθε παρέμβαση με το σύνθημα πως “μόνη διέξοδος είναι ο σοσιαλισμός”. Τη συγκεκριμένη αδυναμία αντιμετωπίσαμε πιο πρόσφατα μπροστά στα διλήμματα που έθετε ο αντίπαλος με την έναρξη της ρωσικής εισβολής στην Ουκρανία, που δόθηκε πολύ σημαντική μάχη για την αποκάλυψη του ρόλου του ΝΑΤΟ, της ΕΕ, της εμπλοκής της χώρας στους σχεδιασμούς τους. Η οργάνωση της εσωοργανωτικής συζήτησης πάνω στο συγκεκριμένο ζήτημα ήταν που συνέβαλλε, ώστε να αναδεικνύεται πειστικά στη συζήτηση με υποψήφια μέλη της ΚΝΕ η θέση μας για τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο, με αντίστοιχα θετικά αποτελέσματα.

► **Η ένταξη της ιδεολογικοπολιτικής διαπάλης, του μορφωτικού και πολιτιστικού ενδιαφέροντος στον καθημερινό σχεδιασμό δημιουργεί υποδομή υπεροχής στην αντιπαράθεση με αστικές και οπορτουνιστικές πολιτικές δυνάμεις.** Η αντιπαράθεση με τον αντίπαλο έχει το αποτέλεσμα που θέλουμε, όταν, αναδεικνύοντας τη δική μας πρόταση, αποδομούμε επιθετικά τα επιχειρήματα που θέτει και όχι αντίστροφα, όταν ξεκινάμε αμυντικά από το “τι απαντάμε” στην επίθεση ή τα ψευτοδιλήμματα που τίθενται. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ήταν η προσπάθεια του αντιπάλου να παρουσιάσει ως “αντιπεριβαλλοντική” την αντίθεση του Κόμματος στη στρατηγική καπιταλιστικής ανάπτυξης του Green New Deal. Αυτό επέφερε αρχικά ερωτήματα από νέους, όπως αν είμαστε υπέρ ή κατά των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και άλλα, που παραγνώριζαν τα αντιδραστικά κριτήρια της συγκεκριμένης στρατηγικής. Η αξιοποίηση των σχετικών επεξεργασιών του Κόμματος, η διακίνηση και συζήτησή τους στις Οργανώσεις, όσο προχώρησε, ήταν που μας επέτρεψε να αναδείξουμε πως μόνο ο κεντρικός σχεδιασμός στο έδαφος των κοινωνικοποιημένων μέσων παραγωγής επιτρέπει την ισόρροπη σχέ-

ση μεταξύ της ανθρώπινης παραγωγικής δραστηριότητας και του περιβάλλοντος. Με αυτό τον τρόπο, αξιοποιώντας και αντίστοιχες εξελίξεις, αναδείξαμε την υποκρισία της αστικής τάξης, κερδίσαμε έδαφος αναδεικνύοντας την ουσία στην προσπάθεια να στρατευτεί η νεολαία κάτω από τη σημαία της “πράσινης ανάπτυξης”.

► **Ενισχύουμε την ικανότητα κάθε οργάνου και ΟΒ για σταθερή κωδικοποίηση της ιδεολογικοπολιτικής διαπάλης στον χώρο ευθύνης τους.** Σκοπός της κωδικοποίησης της διαπάλης δεν είναι μόνο η καταγραφή του “τι λέει ο κόσμος” ή “τι λένε οι άλλες δυνάμεις”. Σκοπός είναι η κωδικοποίηση των δυσκολιών που συναντάμε για να πείσουμε με την πολιτική πρόταση του ΚΚΕ, είτε αυτές οι δυσκολίες τίθενται από τον αντίπαλο και άλλες πολιτικές δυνάμεις είτε είναι δικές μας αδυναμίες. Με εφόδιο αυτή την κωδικοποίηση, τα καθοδηγητικά όργανα μπορούν πιο αποτελεσματικά να επιλέξουν ποιες “αιχμές” ιδεολογικής – πολιτικής διαφώτισης θα προκρίνουν για την υλοποίηση του σχεδίου, των στόχων της ΚΝΕ σε κάθε χώρο, σε κάθε διαφορετική φάση. Στην έλλειψη μιας τέτοιας δουλειάς μπορούν να αναζητηθούν συγκεκριμένες αδυναμίες.

► **Σταθερό εργαλείο στα χέρια των οργάνων στην παραπάνω δουλειά είναι η Κομμουνιστική Επιθεώρηση (ΚΟΜΕΠ).** Μέσα από την καμπάνια του ΚΣ για τα 100 χρόνια της ΚΟΜΕΠ, το 2021-2022, νέα μέλη της ΚΝΕ ήρθαν σε επαφή με την ιστορία και το περιεχόμενό της, ενώ εκατοντάδες μέλη της ΚΝΕ έγιναν συνδρομητές της πρώτη φορά, πράγμα καθόλου δεδομένο. Αυτή η δουλειά διακίνησης και πρώτης επαφής των νέων μελών με την ΚΟΜΕΠ πρέπει να συνεχιστεί και να αποκτήσει μόνιμα χαρακτηριστικά, έχοντας υπόψη πως κανένα στέλεχος δεν μπορεί να ανταποκριθεί στα καθήκοντά του χωρίς τη μελέτη της ΚΟΜΕΠ. Ωστόσο, το κύριο που θα μας βοηθήσει να ενταχθεί οργανικά στη δράση της ΚΝΕ, είναι η σταθερή καθοδηγητική αξιοποίηση της ΚΟΜΕΠ, η οργάνωση συζητήσεων πάνω σε άρθρα της, ιδιαίτερα στα ΤΣ και τις Ιδεολογικές Επιτροπές, όπως δείχνει η πείρα ΟΠ με σημαντική τέτοια προσπάθεια.

► **Οι ιδεολογικοί υπεύθυνοι, καθώς και οι Ιδεολογικές Επιτροπές, παίζουν καθοριστικό ρόλο στην αναβάθμιση του ιδεολογικού στοιχείου στα αντίστοιχα όργανα της ΚΝΕ.** Η πείρα από τις Ιδεολογικές Επιτροπές στις Οργανώσεις Περιοχής, αλλά και στις Περιφερειακές Οργανώσεις, δείχνει πως συμβάλλουν καθοριστικά ώστε το καθοδηγητικό όργανο να εκπληρώσει πιο ολοκληρωμένα τον ρόλο του, όταν εξασφαλίζεται η σταθερή λειτουργία τους. Προϋπόθεση για αυτό είναι η στελέχωση των ιδεολογικών επιτροπών με στελέχη που έχουν μια βασική θεωρητική υποδομή και κυρίως οι επικεφαλής ιδεολογικοί υπεύθυνοι να μην επιφορτίζονται με άλλες χρεώσεις που δεν τους αφήνουν περιθώριο να ανταποκριθούν στα καθήκοντά τους.

13 Τα χρόνια που μεσολάβησαν από το 12^ο Συνέδριο της Οργάνωσής μας αναπτύχθηκαν πλούσιες εσωοργανωτικές συζητήσεις - μαθήματα στις ΟΒ και τα όργανα της ΚΝΕ, με ιδεολογική - πολιτική στήριξη της καθημερινής δράσης των Οργανώσεων, όπως για την καπιταλιστική κρίση και εκμετάλλευση, για τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο κ.ά. Η ανομοιομορφία μεταξύ των Οργανώσεων στους όρους εκπλήρωσης των ενιαίων κύκλων μαθημάτων, πρέπει να αναζητηθεί στους όρους της καθοδηγητικής προετοιμασίας και στήριξης της συγκεκριμένης δουλειάς. Αυτό επιβεβαιώνεται και από το γεγονός, πως, με κάθε ευκαιρία στη συζήτηση στις ΟΒ της ΚΝΕ, εκφράζεται όχι μόνο η ανάγκη, αλλά και η θέληση για άνοδο της οργανωμένης ιδεολογικής - μορφωτικής δουλειάς στις δυνάμεις μας.

Πλάι στη συλλογική συζήτηση χρειάζεται η σταθερή, ατομική μαρξιστική αυτομόρφωση, για να αντιμετωπιστούν υπαρκτές δυσκολίες στην αξιοποίηση των επεξεργασιών, όπως είναι το ιδεολογικό και πολιτικό επίπεδο των οργάνων και των ΟΒ. Σε αυτή την καθημερινή προσπάθεια χρειάζεται να βρίσκεται σταθερά στον προσανατολισμό μας η εξασφάλιση προσωπικού χρόνου για αυτομόρφωση, με πρόγραμμα και σχέδιο για τη βελτίωση αδυναμιών μας. Απαραίτητη προϋπόθεση για να μπορούμε να ανατρέχουμε σε βασικές επεξεργασίες του Κόμματος, στην ΚΟΜΕΠ, σε έργα των θεμελιωτών του μαρξισμού (Κ. Μαρξ, Φ. Ένγκελς, Β.Ι. Λένιν) είναι το κάθε μέλος της ΚΝΕ να έχει το δικό του αρχείο, τη δική του “μαρξιστική βιβλιοθήκη”, που θα μπορεί να αξιοποιεί συνεχώς, όποτε “σκοντάφτει” σε κάποιο ζήτημα στην καθημερινή δράση και διαπάλη. Αυτές οι ιδέες έχουν γενική ισχύ και μπορούν να κατανοηθούν καλύτερα όταν στην καθημερινή συζήτηση περιλαμβάνονται ζητήματα σύγχρονης ιδεολογικής-πολιτικής διαπάλης.

Τα εσωοργανωτικά συστήματα μόρφωσης (σχολές) της ΚΝΕ από το προηγούμενο Συνέδριό μας πλήθυναν, ενώ έγινε κάποια προσπάθεια αναβάθμισης του περιεχομένου και των μορφών διδασκαλίας. Ωστόσο, δεν μπορούμε να είμαστε ικανοποιημένοι από το επίπεδο της συζήτησης, ακόμα και από οργανωτικές πλευρές στη διεξαγωγή των σχολών, που σε κάποιες περιπτώσεις υποχώρησαν. Σημαντικός παράγοντας ανασχεσης της πορείας αναβάθμισης των σχολών ήταν η περίοδος περιοριστικών μέτρων στην πανδημία, όπου αντικειμενικά πλήθος σχολών διακόπηκε ή αναβλήθηκε. Η έκφραση αυτών των κενών της περιόδου είναι ακόμα σε εξέλιξη και θα τη βρούμε μπροστά μας πιο έντονα από την άποψη στελέχωσης τόσο των καθοδηγητικών οργάνων όσο και των εσωοργανωτικών συστημάτων μόρφωσης. Η σημαντική προσπάθεια του τελευταίου έτους, παρόλο που οργανώθηκαν περισσότερες σχολές σε σχέση με προηγούμενα χρόνια, δεν έχει αγγίξει το όριο των δυνατοτήτων μας.

Δ. ΜΕ ΤΙΣ ΙΔΕΕΣ ΚΑΙ ΤΗ ΔΡΑΣΗ ΜΑΣ ΝΑ ΕΠΙΔΡΑΣΟΥΜΕ ΕΥΡΥΤΕΡΑ, ΑΞΙΟΠΟΙΩΝΤΑΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΝΑΛΙΑ, ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ, ΤΟ ΣΥΝΟΛΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

14 Ο “Οδηγητής” να γίνει συστατικό στοιχείο καθοδήγησης και δράσης. Ο “Οδηγητής”, στην 54χρονη ιστορία του στο πλευρό της ΚΝΕ, έχει καταφέρει να παραμένει το μοναδικό περιοδικό νεολαίας, πρώτο σε κυκλοφορία ανάμεσα σε μαθητές, φοιτητές και γενικά νέους ανθρώπους, που γράφεται από νέους για νέους και διακινείται από νέους σε νέους. Έχουν γίνει ορισμένα θετικά βήματα ώστε το περιεχόμενο της ύλης του “Οδηγητή” να εξυπηρετεί την ανάγκη επεξεργασίας επιχειρημάτων και εκλαϊκευτικής προβολής των θέσεων και της πολιτικής του Κόμματος στη νεολαία, να βοηθά στην κωδικοποίηση της πείρας που κατακτάμε, να δίνει κατευθύνσεις για δράση και να αναδεικνύει τις θέσεις και τον σχολιασμό όλων των θεμάτων που θέλουμε να “ανοίξουμε” στη νέα γενιά, που θα δημιουργούν γνωστικό υπόβαθρο. Παρόλα αυτά μπορεί να γίνει αποφασιστικό βήμα στη συμβολή κυρίως της Συντακτικής Επιτροπής του “Οδηγητή” αλλά και όλων των Επιτροπών του ΚΣ, όπως και των καθοδηγητικών οργάνων της ΚΝΕ, στο σχεδιασμό και την αναβάθμιση της ύλης, στα θέματα και τις μορφές που θα επιλέγουμε να αναδείξουμε με βάση και την κοινωνική πείρα και το πώς τα προσλαμβάνουν οι νεότερες ηλικίες, στην πιο εύστοχη και σταθερή δουλειά για την προετοιμασία ενθέτων-αφιερωμάτων που θα ενσωματώνονται στο περιοδικό.

Όμως, το πρόβλημα που εντοπίζουμε με τον “Οδηγητή” δεν αφορά κυρίως στο περιεχόμενό του. Είναι πρωτίστως καθοδηγητικό. Από το 12^ο Συνέδριο μέχρι σήμερα το ΚΣ και το Γραφείο του έχουν συζητήσει ζητήματα σχετικά με την καλύτερη αξιοποίηση και αύξηση της διακίνησης του “Οδηγητή”. Υπάρχει οπισθοχώρηση στη διακίνηση του περιοδικού της ΚΝΕ, δεν έχουμε ακόμα καταφέρει να επανέλθουμε στα επίπεδα κυκλοφορίας πριν από τη πανδημία, που και τότε ήταν πίσω από τις απαιτήσεις.

Ταυτόχρονα, μεγάλης σημασίας ζήτημα, που αφορά στην κομμουνιστική συγκρότηση και την ποιότητα της καθοδηγητικής δουλειάς των οργάνων είναι η προμήθεια και μελέτη του “ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ”. Η εκτίμηση πως υπάρχει οπισθοχώρηση στη σχέση του στελέχους και του μέλους της ΚΝΕ με τον “ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ” παραμένει. Ωστόσο, ειδικά την περίοδο των περιοριστικών μέτρων, τα στελέχη απέκτησαν νέα, “ζωντανή” πείρα για τον αναντικατάστατο ρόλο του “ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ” στην καθοδήγηση, τη διαφώτιση και τη δράση όλων των μελών της ΚΝΕ. Πείρα που πρέπει να συνειδητοποιηθεί ότι δεν αφορά σε “έκτακτες” συνθήκες, αλλά στην καθημερινότητα ενός νέου κομμουνιστή.

Να αποκτήσουμε ενιαία αντίληψη πως οι προσπάθειες για αύξηση της διακίνησης του καθοδηγητικού οργάνου του ΚΣ της ΚΝΕ δεν “σκοντάφτουν” γενικά στην ούτως ή άλλως διαπιστωμένη άποψη πως “*φθίνουν τα έντυπα μέσα ενημέρωσης*”, αλλά στο γεγονός πως ο “Οδηγητής” δε γίνεται αναπόσπαστο στοιχείο της δουλειάς των ιδίων των μελών της ΚΝΕ, όρος για να βελτιωθεί η ικανότητα της Οργάνωσης να εμπνέει το σύνολο του δυναμικού για δράση και να δίνει την αντίστοιχη βοήθεια στην κατάρτιση της γνώσης γύρω από τις εξελίξεις, στην εκλαΐκευση, την προπαγάνδα. Άλλωστε, το πρόβλημα παραμένει και μετά τη δημιουργία του νέου σύγχρονου site και των λογαριασμών του “Οδηγητή” στα social media, απόφαση που σωστά πήραμε και υλοποιήσαμε την τετραετία που πέρασε. Επίσης, αδύναμα αξιοποιείται ο “Οδηγητής”, όπως θα έπρεπε, στο να “χτίζονται” δίπλα από κάθε ΟΒ της ΚΝΕ οι “πυρήνες” από φίλους της ΚΝΕ, ανθρώπων που συμπορεύονται μαζί μας σε διάφορα μέτωπα.

Είναι διακριτός στόχος μέχρι το επόμενο Συνέδριο της ΚΝΕ, όλοι να μπορούμε πιο αποφασιστικά στη μάχη για την καλύτερη αξιοποίηση και αύξηση της διακίνησης του “Οδηγητή” ώστε να αντιστοιχηθεί στα συνολικά βήματα που μετράει η ΚΝΕ στη δουλειά της, αλλά και για να γίνουν αυτά πιο “στέρεα”.

15 Από το προηγούμενο Συνέδριο, με την ανασυγκρότηση της Επιτροπής Προπαγάνδας του ΚΣ της ΚΝΕ, βελτιώσαμε την παρέμβασή μας στο διαδίκτυο και τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Η θέση μας για συλλογική και όχι ατομική χρήση των μέσων κοινωνικής δικτύωσης συνέβαλε στη βελτίωση της οργανωμένης μας παρέμβασης.

Με σχεδιασμό και κλιμάκωση δοκιμάσαμε νέες μορφές, όπως ήταν τα «Podcasts» της ΚΝΕ, τα θεματικά βίντεο για τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο στην Ουκρανία, διαδικτυακές καμπάνιες, διαδικτυακές συναυλίες της ΚΝΕ για το Πολυτεχνείο, ενάντια στον τρομονόμο στην τέχνη κ.ά. Συνολικά, αξιοποιήσαμε καλύτερα το διαδίκτυο, με τη λειτουργία νέων, ανανεωμένων sites της ΚΝΕ και του «Οδηγητή», με την καλύτερη αξιοποίηση του καναλιού της Οργάνωσης στο YouTube, με την παραγωγή πολύμορφων διαδικτυακών υλικών.

Υποστηρίζουμε την ανάγκη πολύμορφης παρέμβασης στο διαδίκτυο φορέων του κινήματος με στόχο την προπαγάνδηση των δράσεων και πρωτοβουλιών τους, την ενίσχυση της συλλογικής δράσης και οργάνωσης εκεί που ζει, σπουδάζει και δουλεύει η νεολαία και όχι την υποκατάστασή της. Άλλωστε, η διεθνής εμπειρία έχει δείξει ότι σε κρίσιμες φάσεις της ταξικής πάλης η αξιοποίηση τέτοιων μορφών δεν θα είναι δυνατή.

Αυτό που επιβεβαιώνεται από την παρέμβασή μας στο διαδίκτυο είναι ότι η ζωντανή δράση του ΚΚΕ και της ΚΝΕ, του εργατικού - λαϊκού κινήματος, είναι αυτή που τροφοδοτεί και την παρέμβαση στο διαδίκτυο και τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και όχι το αντίστροφο.

Οι κομμουνιστές έχουμε καθήκον να αξιοποιούμε κάθε δυνατότητα που δίνουν οι νέες τεχνολογίες για να γίνονται ευρύτερα γνωστές η πολιτική πρόταση του Κόμματος, οι θέσεις της ΚΝΕ και τέτοιες δυνατότητες δίνει και το διαδίκτυο. Αυτή η παρέμβαση, όμως, δεν μπορεί να υποκαταστήσει την καθημερινή, ζωντανή επαφή στους χώρους δουλειάς, νεολαίας, στις λαϊκές γειτονιές, εκεί που μπορούν να σφυρηλατηθούν πραγματικοί δεσμοί αγώνα και συλλογικής δράσης.

16 Ο Πολιτισμός, η τέχνη αποτελεί διαχρονικά σημαντικό μέτωπο ενασχόλησης και παρέμβασης της ΚΝΕ. Μπορούμε να κάνουμε ακόμα πιο διεισδυτική και πολύπλευρη την παρέμβασή μας.

Είναι πλατιά αναγνωρισμένη η υπεροχή του ΚΚΕ στο μέτωπο του Πολιτισμού και ιστορικά, αλλά και με επεξεργασίες μίας σειράς από θέματα, έχει σύγχρονες θέσεις και διεκδικήσεις για τον Πολιτισμό και τον ρόλο που μπορεί να αποκτήσει στην κοινωνία, για την καλλιτεχνική εκπαίδευση, τους καλλιτέχνες και τους δημιουργούς. Οργανώνει Επιστημονικά Συνέδρια, μεγάλες και σημαντικές καλλιτεχνικές παραγωγές.

Το περιεχόμενο της πολιτιστικής δημιουργίας ασκεί επίδραση στη διαμόρφωση των νεανικών συνειδήσεων, στον τρόπο ζωής, είναι κανάλι διοχέτευσης και ανάπτυξης των κυρίαρχων ιδεών, μηνυμάτων και προτύπων.

Συγκρουόμαστε ιδιαίτερα με την τέχνη που καθαγιάζει τον κόσμο του καπιταλιστικού ανταγωνισμού, που θέλει να νομιμοποιήσει στη συνείδηση των νέων ακόμα και τα πιο σάπια χαρακτηριστικά του, όπως τον ρατσισμό, τη ναρκωκουλτούρα, τον αυτοσκοπό για εύκολο -και με κάθε τρόπο- πλουτισμό, την εμπορευματοποίηση του σώματος και της σεξουαλικότητας, θέμα που πρέπει να μας απασχολήσει περισσότερο, διερευνώντας και τους κοινωνικούς – πολιτικούς όρους που αυτή αναπτύσσεται.

Δίπλα σ' αυτά τα πολιτιστικά υποπροϊόντα υπάρχει και η προσεγμένη αισθητικά πολιτιστική παραγωγή μέσα από διαδικτυακές πλατφόρμες, πολιτιστικά ιδρύματα επιχειρηματικών ομίλων και άλλους φορείς, που αποσκοπεί να ενσωματώσει τον όποιο κοινωνικό προβληματισμό της νεολαίας και να τον στρέψει σε βολικές για το κοινωνικό σύστημα «διαφυγές». Αναδείχνοντας με τα πιο δυστοπικά χρώματα τον σάπιο καπιταλιστικό κόσμο, καλλιεργεί το αίσθημα της παντοδυναμίας του και της αδυναμίας μας να τον αλλάξουμε. Έτσι -ορισμένες φορές και με συγκρουσιακό περιτύλιγμα- προσανατολίζει σε βελτιωτικές κινήσεις μέσα και από επιμέρους δράσεις και κινήματα, στην ατομική ή ομαδική πρωτοβουλία και το ήθος ή σε “φυγή” στην ενδοσκόπηση, σε φανταστικούς κόσμους κ.λπ. Δε λείπει και ο αντικομμουνισμός, άλλοτε ωμά κι άλλοτε πιο διακριτά για να αποκλειστεί κάθε πραγματικά ανατρεπτική διέξοδος.

Απέναντι σε αυτήν την κατάσταση, υπάρχει -και σήμερα- έργο κοινωνικά χρήσιμο, δεν παύει να εκφράζεται έντονος προβληματισμός, όπως και ευαισθησία, γύρω από μεγάλα κοινωνικά ζητήματα, εναντίωση γύρω από συνέπειες του καπιταλιστικού συστήματος στην κοινωνία. Αυτό επιβεβαιώνεται ακόμη και από την προσπάθεια του συστήματος να λογοκρίνει, αλλά και να καταστείλει τέτοιο περιεχόμενο, για παράδειγμα με την ψήφιση του Ευρωενωσιακού τρομονόμου στην τέχνη και στη χώρα μας κατά τη διάρκεια της πανδημίας. Η μεγάλη νεολαιίστικη αντίδραση μπροστά σε τέτοια γεγονότα, η ανάγκη των νέων ανθρώπων να έρχονται σε επαφή με την τέχνη που μιλάει για τα προβλήματα και τις αγωνίες του, επιβεβαιώνουν τη σημασία να αναβαθμίσουμε την παρέμβαση της ΚΝΕ για όλα αυτά.

Η ΚΝΕ σημειώνει μετρήσιμα βήματα στην πιο σταθερή ένταξη του Πολιτισμού στη μαζική πολιτική παρέμβαση στην νεολαία. Αυτά είναι η ίδρυση και λειτουργία νέων Στεκιών Πολιτισμού σε περισσότερες περιοχές, η αξιοποίηση περισσότερων πολιτιστικών μορφών στη δραστηριότητά μας, οι πολιτιστικές παραγωγές, αλλά και οι πολιτιστικές ομάδες υψηλού επιπέδου σε πολλά καλλιτεχνικά είδη, η προβολή της δικής μας άποψης πάνω σε σύγχρονο έργο.

Η συλλογική ζωή και δράση στην ΚΝΕ πρέπει να διαμορφώνει ενδιαφέρον και μπορεί να καλλιεργεί σταθερή σχέση με τη λογοτεχνία και όλες τις μορφές της τέχνης που συνδέθηκε με τους μεγάλους αγώνες του λαού μας, την πρωτοπόρα συμβολή και θυσία των κομμουνιστών στην Ελλάδα και όλο τον κόσμο. Συμβάλλουμε με αυτόν τον τρόπο στο πιο ολόπλευρο “κέρδισμα” νεανικών συνειδήσεων στην οργανωμένη πάλη, στη διαπαιδαγώγηση αταλάντευτης στάσης σε κάθε φάση της ζωής, στη διαμόρφωση πολύπλευρης, δημιουργικής, αλλά και ακέραιας προσωπικότητας με κρίση, συναίσθημα και βούληση, στην ενίσχυση της συνειδητής στράτευσης στον σκοπό για τον οποίο παλεύουμε. Να δυναμώνει το πείσμα, την αντοχή, το θάρρος, την τόλμη, την αισιοδοξία, τον θαυμασμό και την εμπιστοσύνη στην εργατική τάξη. Αυτά τα χαρακτηριστικά δεν είναι κάποια παράλληλα ή «ασύνδετα» στον καθημερινό αγώνα, αλλά αντίθετα σταθεροποιούν την πυξίδα του, τον εμπνέουν. Διαπιστώνουμε την ένταση της μαχητικότητας, της διάθεσης για δράση μετά από καλά δουλεμένες και ποιοτικές πολιτιστικές πρωτοβουλίες που παίρνουμε. Προκύπτει, λοιπόν, ως σημαντικό καθήκον για την ΚΝΕ η διαφύλαξη, διάδοση και προβολή της τέχνης που σκόπιμα σήμερα το σύστημα αλλοιώνει το περιεχόμενό της, την παρουσιάζει ως δήθεν “παλιά” και “ξεπερασμένη”.

Το επόμενο βήμα για την παρέμβαση της ΚΝΕ στο μέτωπο του Πολιτισμού είναι να γίνει αντικείμενο σταθερής ενασχόλησης όλων των καθοδηγητικών οργάνων, να καλλιεργήσουμε πιο διευρυμένα το μορφωτικό και πολιτιστικό ενδιαφέρον, να ενθαρρύνουμε την προσπάθεια δημιουργίας καλλιτεχνικού έργου, να κατανοηθεί συνολικά ως δρόμος που συμβάλλει στη διαπαιδαγώγηση και αφομοίωση στην ΚΝΕ και πεδίο αντιπαράθεσης. Σε αυτή την κατεύθυνση να μονιμοποιηθούν συζητήσεις ανταλλαγής πείρας και προβληματισμού, όπως η πανελλαδική σύσκεψη με πολιτιστικούς υπευθύνους των Οργανώσεων Περιοχής που πραγματοποιήθηκε μέσα στην τριετία.

Όλες οι Οργανώσεις της ΚΝΕ έχουν την δυνατότητα να αναπτύσσουν ένα σχέδιο με πολιτιστικές πρωτοβουλίες, συγκρότηση τέτοιων ομάδων και ανέβασμα παραγωγών, την ανάδειξη αιτημάτων και διεκδικήσεων γύρω από αυτήν την ανάγκη στους χώρους που ζει και μορφώνεται η νεολαία, διεύρυνση της επαφής και συζήτησης με νέους καλλιτέχνες. Η Επιτροπή Πολιτισμού του Κ.Σ. μπορεί να συμβάλλει πιο αποφασιστικά και συγκεκριμένα στη διοχεύτηση τέτοιου περιεχομένου και μορφών στη δουλειά των Οργανώσεων.

17 Προχωράμε μπροστά, με πολύ ψηλά τον πήχη, για ακόμη πιο επιτυχημένα, μαζικά Φεστιβάλ ΚΝΕ-Οδηγητή. Το Φεστιβάλ ΚΝΕ-Οδηγητή είναι ο μεγαλύτερος πολιτικός και πολιτιστικός θεσμός της νεολαίας και όχι μόνο, αποτελεί τη μεγαλύτερη δραστηριότητα της ΚΝΕ μέσα στη χρονιά, σημαντικό διεθνιστικό γεγονός. Κάθε χρόνο βάζει τη δική του σφραγίδα στις συνθήκες που πραγματοποιείται, οι χιλιάδες λαού και νεολαίας που περνούν και συγκεντρώνονται στο Φεστιβάλ γνωρίζουν από “πρώτο χέρι” τι είναι και για τι παλεύει το ΚΚΕ και η ΚΝΕ, είναι σημείο αναφοράς για τους εκατοντάδες καλλιτέχνες που συμμετέχουν σε όλο το ταξίδι του.

Το Φεστιβάλ ΚΝΕ-Οδηγητή έχει γράψει τη δική του ιστορία. Πλέον βαδίζουμε προς τη συμπλήρωση των 50 χρόνων του. Η πορεία προς τον εορτασμό, που θα κορυφωθεί στη διοργάνωση του 50^{ου} Φεστιβάλ ΚΝΕ-Οδηγητή, το 2024, μπορεί να φανεί αντάξια με τον θεσμό μας. Η ιστορία του Φεστιβάλ συμπυκνώνει την ιστορία της ΚΝΕ, τα скалоπάτια που ανεβαίνει για να ανταποκριθεί στον ρόλο της, στον λόγο που δημιουργήθηκε, να είναι η πρωτοπόρα νεολαία του ΚΚΕ. Θα φωτίσουμε όλες τις στιγμές αυτής της διαδρομής, τα πολύτιμα συμπεράσματα και πείρα που προκύπτουν για τα σημερινά μέλη της ΚΝΕ, τις νέες γενιές κομμουνιστών. Θα τιμήσουμε αυτήν τη διαδρομή δίνοντας το δικό μας στοίχημα για να γίνει η πορεία εορτασμού, πορεία υλοποίησης των υψηλών στόχων που βάζουμε στο Συνέδριό μας.

Το Φεστιβάλ της ΚΝΕ όχι μόνο δεν κάμφθηκε στο χρόνο, αλλά αντιθέτως αντέχει και αναβαθμίζεται διαρκώς γιατί φτιάχνεται από «πραγματικά υλικά». Είναι οι ιδέες και τα ιδανικά μας, ο σκοπός για τον οποίο παλεύουμε, ο χαρακτήρας και ο τρόπος λειτουργίας της Οργάνωσής μας, της ΚΝΕ. Αυτά είναι που κάνουν το Φεστιβάλ ΚΝΕ-Οδηγητή διαχρονικά επιτυχημένο για κάθε ηλικία και για κάθε γενιά, να πραγματοποιείται με πείσμα και αποφασιστικότητα, ανεξαρτήτως των δυσκολιών κάθε περιόδου. Είναι πηγή έμπνευσης για τα μέλη και τους φίλους της ΚΝΕ, που έρχονται σε επαφή με την ιστορία του ΚΚΕ, του κομμουνιστικού και εργατικού κινήματος, με την κοσμοθεωρία μας, με τις σύγχρονες επεξεργασίες μας για όλες τις πτυχές της ζωής της νεολαίας, τις αγωνίες της. Σε όλο το ταξίδι της κόκκινης πολιτείας κυριαρχούν χαρακτηριστικά που αντικατοπτρίζουν τον χαρακτήρα της Οργάνωσής μας. Η συλλογικότητα στην ευθύνη της προετοιμασίας, της διοργάνωσης, της λειτουργίας. Η συνειδητή διάθεση για προσφορά, η πειθαρχημένη στάση απέναντι σε όλα τα διαφορετικά καθήκοντα.

Από το 12^ο Συνέδριο της ΚΝΕ έγιναν ορισμένα από τα πιο μαζικά και πετυχημένα Φεστιβάλ των τελευταίων χρόνων, προσαρμόζοντάς τα και στις συνθήκες της πανδημίας. Το Φεστιβάλ της ΚΝΕ ήταν το μοναδικό φεστιβάλ που μπόρεσε να πραγματοποιηθεί σε αυτό το διάστημα με την τήρηση όλων των απαραίτητων υγειονομικών μέτρων. Ξεχωρίζουμε την προσπάθεια που έγινε με εκατοντάδες μαθητικά και φοιτητικά φεστιβάλ να πυκνώνουν τη δραστηριότητα της ΚΝΕ σε όλη την Ελλάδα, να δίνουν τον τόνο μέχρι και την κορύφωση των εκδηλώσεών του.

Παραλαμβάνουμε την σκυτάλη για την αναβάθμιση του Φεστιβάλ ΚΝΕ-Οδηγητή ως την πιο μαζική, πολιτική και πολιτιστική δραστηριότητα της ΚΝΕ, για ακόμα πιο διεισδυτική και ικανή παρέμβαση στη νεολαία.

Μπορούμε να αναβαθμίσουμε κι άλλο το σύνολο των Σκηνών και Στεκιών, κάθε Γωνιάς στα Φεστιβάλ ως προς το περιεχόμενο, αλλά και τις μορφές τους. Είναι αναγκαία η επεξεργασία του περιεχομένου όλων μας των εκδηλώσεων για να είναι αιχμηρό, διεισδυτικό, αποδεικτικό, να συμβάλει στην προσέγγιση ευρύτερων νεανικών δυνάμεων, στην απόσπασή τους από την αστική ιδεολογία και πολιτική. Μπορούμε να γίνουμε πιο τολμηροί και καινοτόμοι σε σχέση με τα μέσα που αξιοποιούμε, τη διαδραστικότητα που επιτυγχάνουμε, την κατάλληλη προβολή αυτού που κάνουμε, τη διάταξη και αξιοποίηση συμμετεχόντων και συντελεστών. Υπάρχει δυνατότητα να δημιουργηθούν και να δουλέψουν περισσότερες ομάδες στο πλαίσιο των Επιτροπών του ΚΣ για τις διάφορες ανάγκες του Φεστιβάλ, να συμβάλουν με γνώμη, γνώση, αλλά και τεχνογνωσία στην αναβάθμισή του.

Έχει σημασία στη διαμόρφωση του καλλιτεχνικού προγράμματος να ανανεώνεται ο δεσμός του ΚΚΕ και της ΚΝΕ με εκατοντάδες καλλιτέχνες, αλλά να ξεκινάει και η γνωριμία με περισσότερους είτε ανερχόμενους είτε πιο καταξιωμένους, να ενισχύει τη νεανική δημιουργία σε συνδυασμό με τα Στέκια Πολιτισμού. Ξεχωρίζουμε ως σημαντικό το ότι γνωρίζει η νεολαία μέσα από το Φεστιβάλ ΚΝΕ - Οδη-

γική σπουδαίους καλλιτέχνες και το έργο τους. Συνολικά, η παρακαταθήκη του Φεστιβάλ ΚΝΕ - Οδηγητή στον Πολιτισμό και την τέχνη της χώρα μας είναι πολύ σπουδαία.

Αντίστοιχη αναβάθμιση πρέπει να γίνει σε κάθε σταθμό του Φεστιβάλ ΚΝΕ - Οδηγητή σε όλη την Ελλάδα, να έχει ένα επεξεργασμένο, εύστοχο και ελκυστικό πρόγραμμα, υψηλές προσδοκίες σε κάθε διοργάνωση, να απλώνεται όλο το χρόνο, με πολύμορφη δραστηριότητα. Μπορούν στο ταξίδι του Φεστιβάλ να ξεχωρίσουν ακόμη και δραστηριότητες σε διάφορα μέτωπα, όπως του Πολιτισμού και του Αθλητισμού, αγκαλιάζοντας έτσι τις αυξημένες δυνατότητες και ανάγκες που διαπιστώνουμε στην παρέμβασή μας.

Όλες οι Επιτροπές του ΚΣ έχουν ευθύνη για την αναβάθμιση του Φεστιβάλ μας, με διακριτή όμως αυτήν της Επιτροπής Φεστιβάλ του ΚΣ, αλλά και της Επιτροπής Πολιτισμού του ΚΣ. Αντίστοιχη είναι η ευθύνη για τα Φεστιβάλ των καθοδηγητικών οργάνων της υπόλοιπης Ελλάδας.

18 **Ανάσα δημιουργίας τα Στέκια Πολιτισμού και Νεανικής Δημιουργίας της ΚΝΕ.** Από το 12^ο Συνέδριο της Οργάνωσης μας έχει απλωθεί το δίκτυο Στεκιών Πολιτισμού και Νεανικής Δημιουργίας της ΚΝΕ. Σήμερα λειτουργούν το Στέκι στην Αθήνα με ευθύνη του ΚΣ, τα Στέκια σε Πειραιά, Μενίδι και Καισαριανή στην Αττική, τη Θεσσαλονίκη, την Καλαμάτα και την Πάτρα.

Κάνουμε προσπάθεια να διαμορφώνεται ένα πλούσιο πρόγραμμα στα Στέκια μέσα στη χρονιά, πρόγραμμα μαθημάτων, πολύμορφων εκδηλώσεων. Στα Στέκια Πολιτισμού της ΚΝΕ περνούν ορισμένες εκατοντάδες μαθητών, δασκάλων, επισκεπτών κάθε χρόνο. Υπάρχει ανοδική πορεία συμμετοχής της νεολαίας σε αυτά. Από την πείρα που συγκεντρώνουμε, επιβεβαιώνεται ότι κάθε ζήτημα λειτουργίας των Στεκιών είναι σημαντικό για να μπορούν να παίζουν τον ρόλο τους ως χώρος της ΚΝΕ, καθρέφτης της Οργάνωσής μας. Τα Στέκια Πολιτισμού δίνουν “στέγη” στις πολιτιστικές ομάδες της ΚΝΕ, στις καλλιτεχνικές παραγωγές που δημιουργούμε. Αυτή η υποδομή είναι σημαντική, έχει συμβάλλει στην πολιτική δραστηριότητα της ΚΝΕ. Επιδιώκουμε το Στέκι Πολιτισμού και Νεανικής Δημιουργίας στην Αθήνα, που λειτουργεί με ευθύνη του ΚΣ, με τις πολιτιστικές ομάδες που συγκροτεί, αλλά και τις παραγωγές που στεγάζει, να εμπλουτίζει σταθερά την παρέμβαση των Οργανώσεων της ΚΝΕ καθ’ όλη την διάρκεια της χρονιάς.

Δεν αποσπώμαστε, όμως, από το γεγονός ότι με την ίδρυση κάθε Στεκιού αναλαμβάνουμε μία ευθύνη τόσο για τη διατήρηση του χαρακτήρα του όσο και για την αναβάθμισή του, την κατοχύρωσή του σε κάθε περιοχή. Απαιτείται διαρκής προσπάθεια και ενασχόληση με κάθε Στέκι Πολιτισμού για να ανταποκρίνεται στους στόχους που θέτουμε με την ίδρυσή του, να ανεβαίνει σταθερά η λειτουργία του και το αποτύπωμα που αφήνει. Είναι διαπιστωμένο ζήτημα ότι εάν ατονήσει η ενασχόληση με κάθε Στέκι, με κάθε ζήτημα που το αφορά, γρήγορα οπισθοχωρούν και τα θετικά στοιχεία που κατακτά, συρρικνώνεται ο αντίκτυπός του.

Στο βαθμό που υπάρχει στοχοπροσηλωμένη καθοδηγητική ενασχόληση προχωράει ο στόχος που είχαμε θέσει εξ αρχής, να γίνει κάθε Στέκι κυψέλη δημιουργίας, σημείο συνάντησης για τα μέλη και τους φίλους της ΚΝΕ. Μπορούμε να αναπτύξουμε κι άλλο αυτά τα στοιχεία, τα Στέκια να ενταχθούν ακόμη περισσότερο στην καθημερινότητα των μελών και των φίλων της ΚΝΕ, να εμπλουτίσουμε τις μορφές που αξιοποιούμε για την έκφραση και τη δημιουργία. Το επόμενο βήμα για τα Στέκια Πολιτισμού της ΚΝΕ είναι να δεθούν περισσότερο με κάθε περιοχή, να δυναμώσει το αποτύπωμα που αφήνουν. Σε αυτήν τη βάση επιδιώκουμε

να δημιουργήσουμε νέα Στέκια Πολιτισμού σε περισσότερες περιοχές. Υπάρχουν θετικά παραδείγματα για τους δρόμους επικοινωνίας που ανοίγουν τα Στέκια με φορείς και συλλόγους, με τη νεολαία και τον λαό των περιοχών που βρίσκονται. Το αποτύπωμα που αφήνει κάθε Στέκι αφορά ευρύτερα τη δυνατότητα που δίνει στην προβολή των θέσεων του ΚΚΕ και της ΚΝΕ για όλα τα ζητήματα που προβληματίζουν τη νεολαία και τις λαϊκές οικογένειες, την προβολή αιτημάτων και διεκδικήσεων σε μέτωπα πάλης, την οργάνωση της εναντίωσης, αλλά και της αλληλεγγύης απέναντι σε μεγάλα, λαϊκά προβλήματα, την “ανάσα” στις ανάγκες της νεολαίας της περιοχής, ιδιαίτερα την ανάγκη για Πολιτισμό.

19 Η παρέμβαση της ΚΝΕ στο μέτωπο του αθλητισμού

Εντοπίζουμε ως βασική αδυναμία το γεγονός ότι η παρέμβασή μας για τη Φυσική Αγωγή και στο μέτωπο του αθλητισμού είναι αδύνατη, αποσπασματική, ξεκομμένη από τον συνολικότερο σχεδιασμό της δράσης μας στη νεολαία. Χρειάζεται η δουλειά αυτή να αποκτήσει οργανωτικά χαρακτηριστικά ελέγχου, σχεδιασμού, καταμερισμού συγκεκριμένης ευθύνης, για να αποκτήσουμε επαφή με τα προβλήματα, τις διαθέσεις και τον συσχετισμό που επικρατεί στον χώρο.

Η παρέμβασή μας στο μέτωπο του αθλητισμού να κατανοηθεί ως συστατικό στοιχείο της οργανωμένης παρέμβασης στο κίνημα, ως πλευρά που μπορεί να ενισχύσει την παρέμβαση σε χώρους νεολαίας. Ο χώρος του αθλητισμού είναι και παραμένει διαχρονικά ένας πολύ μαζικός χώρος. Η φυσική αγωγή αποτελεί αναπόσπαστο στοιχείο στην ολόπλευρη ανάπτυξη και διαμόρφωση ενός νέου ανθρώπου σήμερα. Εκτός από την αντιπαράθεση με την πολιτική που τα μετατρέπει από δικαιώματα σε εμπορεύματα, σε χόμπι, «πολυτέλεια» για κάποιους, κοντραριζόμαστε με τα πρότυπα του ανταγωνισμού, του ατομισμού, της λογικής “ο θάνατός σου η ζωή μου”, μαζί με άλλα παράγωγα του εμπορευματοποιημένου αθλητισμού, όπως το ντόπινγκ, το στοίχημα, η μετατροπή των αθλητών σε αναλώσιμο προϊόν, η προώθηση ενός συγκεκριμένου “αθλητικού” lifestyle που προάγει η αθλητική βιομηχανία.

Η απόφαση της διευρυμένης συνόδου του ΚΣ για τη δράση των μελών της ΚΝΕ στον αθλητισμό είναι σημαντικό εφόδιο. Η ολόπλευρη και επίμονη στήριξη συντρόφων που ασχολούνται με τον αθλητισμό πρέπει να απασχολεί τα όργανα και τα στελέχη. Ειδικά για συντρόφους που ασχολούνται σε υψηλό επίπεδο, η καθοδήγηση είναι ακόμα πιο απαιτητική. Η παρέμβαση του μέλους της ΚΝΕ στο αθλητικό σωματείο μπορεί να αφορά σε πρώτη φάση τον αθλητή σύντροφο, αλλά η στήριξη, το δέσιμο και η γνωριμία πρέπει να γίνει κτήμα της ΟΒ. Σε μία γειτονιά, για παράδειγμα, ένας σύλλογος είναι σήμα κατατεθέν για τη νεολαία και ο σχεδιασμός δράσης της εδαφικής ΟΒ χρειάζεται να περιλαμβάνει και την παρέμβαση εκεί.

Μπροστά μας ανοίγονται νέες δυνατότητες για την οργάνωση της αθλητικής δραστηριότητας στον χώρο των μαθητών, των φοιτητών, αλλά και σε εργατικά σωματεία, συνολικότερα στο νεολαιίστικο κίνημα. Η υποβάθμιση της Φυσικής Αγωγής στην εκπαίδευση έχει οδηγήσει εκτός των άλλων στην εγκατάλειψη των σχολικών πρωταθλημάτων, στην υποβάθμιση ακόμα και την ακαταλληλότητα πολλών αθλητικών χώρων, σχολικών και φοιτητικών εγκαταστάσεων. Χρειάζεται πιο αποφασιστικά να πρωτοστατήσουμε στους φορείς του κινήματος, σε μαθητικά συμβούλια, φοιτητικούς και σπουδαστικούς συλλόγους, εργατικά σωματεία για τη δημιουργία σχολικών, φοιτητικών και άλλων πρωταθλημάτων που θα βρίσκονται σε εξέλιξη όλη τη χρονιά, δεμένα με αιτήματα, διεκδικήσεις και στόχους πάλης του κινήματος. Υπάρχει μικρή, αλλά θετική πείρα, η οποία την ίδια στιγμή πατάει πάνω στην υπαρκτή και εντοπισμένη ανάγκη των νέων για οργανωμένη άθληση που σε μεγάλο βαθμό καλύπτεται από επιχειρηματικές πρωτοβουλίες.

20 Με τον συλλογικό αγώνα ενάντια στην καταστροφή και υποβάθμιση του περιβάλλοντος από την πολιτική του κεφαλαίου. Ο αγώνας για ποιοτική ζωή με βάση το σύνολο των αναγκών της νέας γενιάς, αλλά και ποιοτικής ανάπτυξης της υγείας του λαού και των νέων είναι αναπόσπαστα δεμένοι με τον αγώνα για αναβάθμιση της ποιότητας του περιβάλλοντος που ζούμε.

Επιβεβαιώνεται η σημασία της παρέμβασής μας για την προστασία από τις καταστροφικές επιπτώσεις της ανεξέλεγκτης καπιταλιστικής δράσης στο περιβάλλον. Μέσα στους φοιτητικούς συλλόγους, στα μαθητικά συμβούλια, στις συντονιστικές επιτροπές των μαθητών, διά μέσου του συντονισμού και με άλλες μαζικές οργανώσεις, όπως σωματεία, με οργάνωση διεκδικητικών πρωτοβουλιών κατά τόπους στις γειτονιές αποκαλύπτουμε τις πραγματικές αιτίες του περιβαλλοντικού προβλήματος, αντιμετωπίζουμε τη λαθεμένη γενίκευση περί «μη παρέμβασης στο περιβάλλον».

Η αγωνιστική έκφραση της αγωνίας των νέων ανθρώπων για την προστασία του περιβάλλοντος και της ζωής από τις καταστροφές αντικειμενικά έρχεται σε αντιπαράθεση με την προσπάθεια απόκρυψης του πραγματικού ένοχου, αλλά και στράτευσης στα σχέδια του αντιπάλου, μέσω και της στοχοποίησης των νέων στο όνομα της “ατομικής ευθύνης”.

Τα μέλη του ΚΚΕ και της ΚΝΕ έβαλαν τα κορμιά τους στη φωτιά της μάχης για να σωθούν ζωές, περιουσίες και δάση, όταν το αστικό κράτος αποδεικνύονταν επιλεκτικά ανίκανο να τα προστατεύσει. Πρωτοστατήσαμε σε κινητοποιήσεις, μορφές αλληλεγγύης και διεκδικητικές δράσεις σε περιοχές που επλήγησαν από φυσικές καταστροφές (Εύβοια, Μάτι, Μάνδρα κ.λπ.), σε περιοχές που προωθεί η αστική τάξη και το κράτος της σχέδια υποβάθμισης της ζωής και του περιβάλλοντος, όπως με την επέκταση της χωματερής στη Δυτική Αττική, τα “καζάνια του θανάτου” στον Πειραιά, την καύση των απορριμάτων τσιμεντοβιομηχανιών σε Θεσσαλονίκη και Βόλο μέχρι και την σπορά “όπου φυσά το κέρδος” αιολικών και φωτοβολταϊκών πάρκων στα βουνά, στις θάλασσες και στα μνημεία ιστορίας της πατρίδας μας. Η επεξεργασία πλαισίων πάλης, αιχμών και διεκδικήσεων στο μαζικό κίνημα των νέων είναι όρος ώστε η πάλη για την αναβάθμιση του περιβάλλοντος που ζούμε, της ουσιαστικής προστασίας του, να φωτίζει την πάλη για μια κοινωνία που θα μπορεί να διασφαλίσει την πρόβλεψη, τον σχεδιασμό, τον έλεγχο και τη βελτιστοποίηση της επίδρασης της παραγωγικής δραστηριότητας στο περιβάλλον προς όφελος όλης της κοινωνίας και της ικανοποίησης του συνόλου των αναγκών της.

21 Νεανικό ρεύμα αντίστασης ενάντια στα ναρκωτικά και τις εξαρτήσεις. Η ΚΝΕ βρίσκεται σταθερά στον αγώνα ενάντια σε όλα τα ναρκωτικά και τις εξαρτήσεις (αλκοολισμός, τζόγος, από το διαδίκτυο), που αποτελούν πολυπαραγοντικό κοινωνικό φαινόμενο και που οι αιτίες τους γεννιούνται και αναπαράγονται στο πλαίσιο του εκμεταλλευτικού συστήματος. Η στάση απέναντι στις εξαρτήσεις και τα ναρκωτικά εκφράζει τη στάση απέναντι στον άνθρωπο, το “πού” ο καθένας τον τοποθετεί, στο επίκεντρο ή στο περιθώριο της κοινωνικής ζωής. Αναγνωρίζουμε ενεργητικό ρόλο, τη δύναμη που έχει κάθε νέος και νέα να παλέψει οργανωμένα για τη ζωή και τα όνειρά του.

Αναπτύσσουμε σταθερά δράση ενάντια σε όλα τα ναρκωτικά γιατί επιδρούν και αλλοιώνουν τη συνείδηση, είναι φαινόμενο ακραίας κοινωνικής αποξένωσης, πέρα από τις καταστροφικές επιπτώσεις σε βασικές λειτουργίες του εγκεφάλου. Αποκαλύπτουμε συστηματικά τα τεράστια οικονομικά συμφέροντα που κρύβονται

πίσω από τη διακίνηση ναρκωτικών. Τα τελευταία χρόνια έχει εξελιχθεί ένα ολόκληρο σχέδιο για την απελευθέρωση όλων των ναρκωτικών με αιχμή την κάνναβη. Στο επίπεδο της κρατικής και ευρωενωσιακής πολιτικής ξεχωρίζει η ψήφιση των νομοσχεδίων απελευθέρωσης της καλλιέργειας “φαρμακευτικής” κάνναβης που οδηγεί σε ανεξέλεγκτη καλλιέργεια και πιο εύκολο εμπόριο για οποιαδήποτε χρήση. Παράλληλα, σημειώνεται αποφασιστικό χτύπημα στην πρόληψη με την ενίσχυση της επικίνδυνης και αποτυχημένης πολιτικής “μείωσης της βλάβης” με χαρακτηριστική τη σύμπλευση όλων των αστικών κομμάτων. Σε παγκόσμιο επίπεδο προωθείται η νομιμοποίηση της ψυχαγωγικής χρήσης με τραγικές συνέπειες για τη ζωή και ψυχοσύνθεση των νέων με εκτόξευση των κερδών των επιχειρηματικών ομίλων. Και στη χώρα μας βρισκόμαστε σε νέα φάση όσον αφορά σε αυτούς τους σχεδιασμούς.

Η καμπανιακή ενασχόλησή μας με το μέτωπο ενάντια στα ναρκωτικά μπορεί να αντιμετωπιστεί όσο γίνονται κατανοητά ως ένα κοινωνικό φαινόμενο που σχετίζεται άμεσα με την στάση του νέου ανθρώπου στο κοινωνικό πλαίσιο. Επιδιώκουμε, με τον αντίκτυπο της δράσης μας, να διαμορφώνεται ένα ισχυρό ρεύμα αυτοεπιούθησης και νεανικής αντίστασης ενάντια στη χρήση και τον τρόπο ζωής που τη συνοδεύει. Αυτή είναι η βάση για να βελτιώνεται η αντιπαράθεση στη διαπάλη με τους σχεδιασμούς τους, με τη «ναρκωκουλτούρα», την προσπάθεια να δοθεί άλλοθι στη μία ή την άλλη μορφή εξάρτησης.

Πρωτοστατούμε στους μαζικούς φορείς της νεολαίας προσανατολίζοντας σταθερά σε πολύμορφη δραστηριότητα σε συνεργασία με το Εθνικό Συμβούλιο Κατά των Ναρκωτικών (ΕΣΥΝ), αλλά και με τα κέντρα πρόληψης και τα στεγνά προγράμματα απεξάρτησης που διαχρονικά η ΚΝΕ στηρίζει.

22 **Η ΚΝΕ βαθιά διεθνιστική Οργάνωση νεολαίας.** Τα 4 χρόνια που πέρασαν από το 12^ο Συνέδριό της, η ΚΝΕ κατέβαλε σημαντικές προσπάθειες να στηρίξει τον στόχο που έχει θέσει το ΚΚΕ στο Διεθνές Κομμουνιστικό Κίνημα (ΔΚΚ), να συμβάλλει σε συντονισμό με άλλα Κομμουνιστικά Κόμματα (ΚΚ) για την επαναστατική ανασυγκρότησή του. Ανέλαβε σοβαρές ευθύνες για την ανάπτυξη και τον συντονισμό της πάλης των Κομμουνιστικών Νεολαίων (ΚΝ), προωθώντας πλούσιες διμερείς σχέσεις με δεκάδες Οργανώσεις σε όλη την υδρόγειο, αξιοποιώντας την πείρα που συγκεντρώθηκε από τη διαπάλη ΚΚ και ΚΝ με την αστική και οπορτουνιστική παρέμβαση μέσα στη νεολαία. Είναι μια προσπάθεια στο πλάι του Κόμματος, με μεγάλη σημασία, με στόχο να αναζωογονηθεί το ΔΚΚ με την ορμητική είσοδο στον επαναστατικό αγώνα εκατομμυρίων σε όλο τον κόσμο νέων ηλικιακά κομμουνιστών και κομμουνιστριών, διαπαιδωγμένων με την κοσμοθεωρία μας και με την πείρα της πρωτοπόρας δράσης, όπου εργάζονται, σπουδάζουν και ζουν οι νέοι και οι νέες.

Η ΚΝΕ κατέκτησε σημαντικό κύρος ανάμεσα στις ΚΝ τα προηγούμενα χρόνια και είχε συμβολή ώστε:

- Να δοθεί ώθηση στις Συναντήσεις των Ευρωπαϊκών Κομμουνιστικών Νεολαίων, που αποτελούν έναν σημαντικό χώρο ανταλλαγής πείρας, ανάπτυξης και συντονισμού της κοινής πάλης των ΚΝ στην ευρωπαϊκή ήπειρο.
- Να διοργανωθούν Διεθνή Ιδεολογικά Σεμινάρια (2019, 2021), Διεθνής Σχολή για Νέους Κομμουνιστές (2022), θεματικές συναντήσεις για την ανταλλαγή πείρας από τη δράση των ΚΝ στα Πανεπιστήμια της Ευρώπης και της Λ. Αμερικής, από τη δράση των ΚΝ μέσα στις πρωτόγνωρες συνθήκες της πρώτης φάσης της πανδημίας (2020). Συμμετείχε σε Συνέδρια και δραστηριότητες άλλων ΚΝ, ενώ

και δεκάδες ξένες αντιπροσωπείες πήραν μέρος σε εκδηλώσεις, όπως τα Φεστιβάλ ΚΝΕ-Οδηγητή στην Ελλάδα, επιδιώκοντας οι επαφές και οι συζητήσεις να γίνονται με ειλικρίνεια και σε βάθος, για όλα τα ζητήματα που αφορούν τη ζωή και τη δράση των ΚΝ, αποφεύγοντας την τυπικότητα.

- ▶ Να εκδοθούν και υπογραφούν Κοινές Ανακοινώσεις των ΚΝ για σοβαρά επίκαιρα ζητήματα, ανάμεσά τους και αυτή κατά την έναρξη του ιμπεριαλιστικού πολέμου στην Ουκρανία, όπου διαμορφώθηκε από το ΚΚΕ, το ΚΚ Εργαζομένων Ισπανίας, το ΚΚ Μεξικού και το ΚΚ Τουρκίας και υπογράφηκε συνολικά από 43 ΚΚ και 30 ΚΝ.

- ▶ Να εκδηλωθούν μαζικές και συντονισμένες -σε ένα βαθμό- διαμαρτυρίες διεθνώς ενάντια στο ΝΑΤΟ και την ΕΕ, με χαρακτηριστικές περιπτώσεις τη διαδήλωση με συμμετοχή Οργανώσεων Νεολαίας από διάφορες χώρες του κόσμου ενάντια στη Σύνοδο Κορυφής του ΝΑΤΟ στη Μαδρίτη (2022), αλλά και τις κοινές δράσεις και ανακοινώσεις 25 ΚΝ της Ευρώπης μπροστά στις Ευρωεκλογές (2019), με τίτλο: “Για την ενίσχυση της πάλης ενάντια στον καπιταλισμό και την ΕΕ, για την Ευρώπη των λαών και του σοσιαλισμού”.

- ▶ Να διευρυνθούν και να βαθύνουν οι ιδεολογικοί - πολιτικοί δεσμοί ανάμεσα στις ΚΝ, η αλληλοβοήθεια και στήριξη σε κρίσιμες στιγμές απέναντι στην καταστολή των αστικών κρατών και την όξυνση του αντικομμουνισμού. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι το πλήθος κοινών τοποθετήσεων και πρωτοβουλιών με την Κομμουνιστική Νεολαία Τουρκίας (κατασκηνώσεις των δύο Οργανώσεων, θέσεις και κινητοποιήσεις στο φοιτητικό κίνημα, κοινές τοποθετήσεις για το Προσφυγικό, για άλλα ζητήματα, όπως ο σεισμός τον Οκτώβρη του 2020 που άφησε θύματα στη Σάμο και τη Σμύρνη κ.ά.), στηριγμένοι στο υψηλό επίπεδο συνεργασίας που έχουν κατακτήσει το ΚΚΕ και το ΚΚ Τουρκίας, ανοίγοντας νέες σελίδες συντονισμού στο ΔΚΚ, αποτελώντας σπουδαία παρακαταθήκη για τη συνέχεια. Πρωτοβουλίες που καλλιεργούν στους νέους των δύο χωρών ότι έχουν κοινά προβλήματα, δεν έχουν να χωρίσουν τίποτα, αντίθετα μπορούν να ζήσουν ειρηνικά και με ευημερία στο πλαίσιο της εργατικής εξουσίας στις δύο χώρες, που θα καταργήσει τον καπιταλιστικό ανταγωνισμό για το κυνήγι του κέρδους.

- ▶ Να εκφραστεί μαζικά η αλληλεγγύη και σε διεθνές επίπεδο προς τους κομμουνιστές και τους λαούς της Κούβας, της Παλαιστίνης, της Συρίας, της Κύπρου, της Ουκρανίας, της Ρωσίας, της Σερβίας, της Τουρκίας, του Καζακστάν, της Σρι Λάνκα, της Ινδίας, του Πακιστάν, της Βενεζουέλας, του Μεξικό κ.ά., προς τα θύματα του ιμπεριαλιστικού πολέμου, τα εκατομμύρια πρόσφυγες σε όλο τον κόσμο.

- ▶ Να κατοχυρώνεται ο χαρακτήρας της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας Δημοκρατικών Νεολαιών (ΠΟΔΝ) ως διεθνούς αντιιμπεριαλιστικής οργάνωσης νέων, που η πάλη της στοχεύει στον πραγματικό αντίπαλο, τα μονοπώλια, τις κυβερνήσεις τους, τις διεθνείς ιμπεριαλιστικές συμμαχίες, όπως είναι η ΕΕ και το ΝΑΤΟ και στρέφεται ενάντια στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους και τις αιτίες που τους γεννούν. Σημαντικό βήμα έγινε κατά την 20^η Γενική Συνέλευση της ΠΟΔΝ (2019), όπου η ΚΝΕ μαζί με άλλες ΚΝ απέκρουσαν την προσπάθεια να προσδεθεί η ΠΟΔΝ στο άρμα αστικών σχεδιασμών, κυβερνήσεων και ιμπεριαλιστικών κέντρων, έχοντας ιδεολογικό μέτωπο απέναντι σε λαθμενές αντιλήψεις για τον ιμπεριαλισμό, ιδιαίτερα αυτές που αποσπούν τη στρατιωτική πολεμική επιθετικότητά του από το οικονομικό του περιεχόμενο, προβάλλοντας τη θέση ότι η κοινή πάλη των ΚΝ είναι το στέρεο έδαφος για να αναπτύσσεται και να βαθαίνει το περιεχόμενο της πάλης της Ομοσπονδίας στις σύγχρονες, σύνθετες εξελίξεις.

Είμαστε αποφασισμένοι να συνεχίσουμε να συμβάλλουμε στο καθήκον της επαναστατικής ανασυγκρότησης του ΔΚΚ. Σε αυτή την κατεύθυνση η διεθνής δράσης της ΚΝΕ θα πρέπει:

► Να συνεχίσει να στηρίζει τις μεγάλες προσπάθειες του Κόμματος για την επαναστατική ανασυγκρότηση του ΔΚΚ, για τη δημιουργία του κομμουνιστικού πόλου, που θα παλεύει για την επαναστατική ανασυγκρότηση και την ενότητα του κομμουνιστικού κινήματος με εφόδιο την κοσμοθεωρία μας, τον μαρξισμό - λενινισμό.

► Να συνεχίσει την επικοινωνία, τη διαμόρφωση σταθερών διμερών επαφών με ΚΝ σε όλη την υδρόγειο, τη μελέτη της κατάστασής τους, ώστε με τις θέσεις της να συμβάλλει στη διαπάλη με την αστική και ομπορτουριστική παρέμβαση. Σε αυτόν τον στόχο σημαντικό είναι να συνεχιστεί και να βελτιωθεί η προσπάθεια μεταφραστικής δουλειάς, η στήριξη των ξενόγλωσσων ιστοσελίδων του Κόμματος, η σταθεροποίηση της αρθρογραφίας σε άλλες γλώσσες για τις θέσεις και τη δράση του ΚΚΕ και της ΚΝΕ.

► Να συνεχίσει να δίνει όλες τις δυνάμεις για την ανάπτυξη και τον συντονισμό της κοινής πάλης των ΚΝ, για στενότερη συνεργασία, ειδικά προς τις ΚΝ που συμμερίζονται τον ίδιο σκοπό και προσπαθούν καθημερινά να αναπτύσσουν δεσμούς με τους νέους και τις νέες εργατικής - λαϊκής καταγωγής, επιδιώκουν να δρουν στα κινήματα της νεολαίας, επιδιώκουν να εντάσσουν την καθημερινή πάλη για τα προβλήματα της νέας γενιάς στον αγώνα για την εργατική εξουσία, τον σοσιαλισμό - κομμουνισμό.

Ε. Η ΚΝΕ ΔΡΑ ΜΑΧΗΤΙΚΑ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ, ΣΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ, ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ, ΣΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΑΝΕΡΓΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΕΣ, ΩΣΤΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΝΕΑΝΙΚΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΝΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΥΝ ΣΤΗΝ ΑΝΑΣΥΝΤΑΞΗ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ, ΣΤΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΜΟΝΟΠΩΛΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ

23 Αυτός είναι ο δρόμος και η ελπίδα για τα όνειρα και τις ανάγκες της πλειοψηφίας της νεολαίας, η οποία προέρχεται, ανήκει ή προσεγγίζει την εργατική τάξη. Η νεολαία δε συνιστά ιδιαίτερη τάξη ή στρώμα, αλλά αποτελεί αναπόσπαστο στοιχείο της κοινωνικοταξικής διάρθρωσης. Τα ιδιαίτερα στοιχεία της, όπως ο νεανικός ενθουσιασμός, η ορμή, η διάθεση αμφισβήτησης μπορούν να τροφοδοτήσουν με σημαντικά στοιχεία τους ταξικούς αγώνες. Άλλωστε, το ίδιο το παρόν και το μέλλον της νεολαίας των εργατικών-λαϊκών οικογενειών εξαρτάται από την πορεία της ταξικής πάλης, τη νίκη της εργατικής τάξης και την ανατροπή του καπιταλισμού. Από αυτή τη θέση αντιπαράθεμα-στε με διάφορα «νέα κινήματα» που έρχονται απ' τα παλιά, που στηρίζονται και αξιοποιούνται από το σύστημα σε αντιπαράθεση με το οργανωμένο κίνημα και εγκλωβίζουν τον νεανικό ριζοσπαστισμό στο πλαίσιο του συστήματος.

Η ΚΝΕ έχει πρωταγωνιστικό ρόλο στην προσπάθεια να αναπτύσσονται οι αγώνες της νεολαίας, να αποκτούν αντοχή, συνέχεια, ριζοσπαστικό προσανατολισμό. Να δυναμώνει η συμπίεση του φοιτητικού, σπουδαστικού και μαθητικού κινήματος με το ταξικά προσανατολισμένο εργατικό κίνημα, η εμπιστοσύνη στην αξία του αγώνα, της συλλογικής δράσης, της αλληλεγγύης. Αυτά τα χαρακτηριστικά επιδιώκουμε να κατακτώνται από τα σχολικά ακόμα θρανία, κόντρα στην προσπά-

θεια της άρχουσας τάξης να προετοιμάζει το νέο εργατικό δυναμικό με τους όρους που θέλει. Χρειάζεται πολύμορφη δραστηριότητα μέσα στους χώρους εκπαίδευσης, αξιοποίηση της πείρας από εργασιακούς κλάδους, αγώνες κ.λπ., με αιχμηρό τρόπο, συχνές επισκέψεις συνδικαλιστών στα αμφιθέατρα.

Στόχος να συμβάλουμε με περισσότερες νεανικές δυνάμεις στην πορεία εξέλιξης ενός κινήματος με πανελλαδικό συντονισμό και ενιαία αιτήματα, με αντιμονοπωλιακή – αντικαπιταλιστική κατεύθυνση, ενάντια στην ΕΕ, στο ΝΑΤΟ, που θα αποσπά κατακτήσεις και θα ανοίγει το δρόμο για συνολική σύγκρουση με την αστική τάξη και την εξουσία της.

Είναι ευθύνη των μελών και στελεχών της ΚΝΕ με τη δράση τους να συμβάλουν, ώστε οι νέοι εργαζόμενοι, ως τμήμα της εργατικής τάξης της χώρας, οι νέοι και οι νέες εργατικής-λαϊκής καταγωγής που σήμερα μορφώνονται και αύριο θα ενταχθούν κυρίως στη μισθωτή εργασία ή την αυτοαπασχόληση να παλέψουν οργανωμένα, μαζικοποιώντας τα εργατικά σωματεία, το ΠΑΜΕ, τους φοιτητικούς και σπουδαστικούς συλλόγους, το ΜΑΣ, τη μαθητική κοινότητα, τις ενώσεις αυτοαπασχολούμενων, τους αγροτικούς συλλόγους, τους συλλόγους και τις ομάδες του ριζοσπαστικού γυναικείου κινήματος, της ΟΓΕ.

Να αναπτύσσουμε πλούσια δράση για το σύνολο των αναγκών της νεολαίας, όπως στον πολιτισμό, τον αθλητισμό, τη δημιουργική αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου, τις διακοπές, την ποιοτική κατοικία, την αξιοποίηση των νέων τεχνολογιών κ.λπ., αντιπαλεύοντας την εμπορευματοποίηση τους. Επιδιώκουμε όλες οι ανάγκες της νεολαίας να ενταχθούν οργανικά στην πάλη και στις διεκδικήσεις του εργατικού - λαϊκού κινήματος. Οι ίδιοι οι φορείς του μαθητικού και φοιτητικού κινήματος να συνδεθούν με πολιτιστικούς, αθλητικούς, τοπικούς συλλόγους, να αναπτύξουν πολύμορφη δραστηριότητα, που μπορεί να συμβάλλει στη συσπείρωση ευρύτερων δυνάμεων, στην καλλιέργεια αγωνιστικών προτύπων και αξιών.

Η ΚΝΕ στη δράση της, επίσης, παρεμβαίνει στους νέους και τις νέες με αναπηρία και με χρόνιες παθήσεις, συμβάλλει να εντάσσονται στον αγώνα και προσπαθεί με τις δυνάμεις της τα αιτήματά τους να είναι υπόθεση του κινήματος.

24 **Να συμβάλλουμε για την προετοιμασία της νέας βάρδιας της εργατικής τάξης, για ορμητική συμμετοχή στο εργατικό κίνημα**

Οι νέοι εργαζόμενοι, σε καπιταλιστική κρίση και ανάπτυξη, αντιμετωπίζουν τους σταθερά χαμηλούς μισθούς, τις ευέλικτες σχέσεις εργασίας, βλέπουν νέους αντεργατικούς νόμους να προστίθενται στους παλιούς.

Χρειάζεται μόνιμα να έχουμε στον προσανατολισμό μας όλα τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η νέα βάρδια της εργατικής τάξης, τους όρους ζωής και δουλειάς. Πιο οξυμένο εμφανίζεται το πρόβλημα της κατοικίας, συνολικά της ακρίβειας, του ελεύθερου χρόνου.

Τα τελευταία χρόνια έχει αυξηθεί ο αριθμός όσων εργάζονται παράλληλα με τις σπουδές τους, όπως επίσης έχει μειωθεί αρκετά ο μέσος όρος ηλικίας των νέων που εισέρχονται στην εργασία, ενώ πληθαίνουν τα εργοδοτικά «ατυχήματα» σε νέους εργαζομένους. Η επέκταση της ανήλικης εργασίας 15-18 χρονών αποκαλύπτει ακόμα μία φορά τη βαρβαρότητα του καπιταλισμού.

Τα μέλη της ΚΝΕ αντιμετωπίζουν τα ίδια προβλήματα με μαχητική στάση και αισιοδοξία που απορρέει από τη δύναμη του συλλογικού αγώνα, της γνήσιας αλληλεγγύης, της συντροφικότητας.

Η Απόφαση του 21^{ου} Συνεδρίου του ΚΚΕ για τα καθήκοντα των Κομμουνιστών στην Εργατική Τάξη και το Εργατικό - Συνδικαλιστικό Κίνημα και την Κοινωνική Συμμαχία είναι οδηγός για την παρέμβαση της ΚΝΕ στους νέους εργαζόμενους.

Στο κέντρο της προσοχής μας θέτουμε το πώς η ΚΝΕ θα συμβάλλει πιο αποφασιστικά στη συμμετοχή νέων εργαζομένων στα σωματεία, που παραμένει πολύ χαμηλή. Όσοι νέοι εντάσσονται στην παραγωγή, έχουν πιο έντονα την απόσταση από κατακτήσεις των ταξικών αγώνων, την οργάνωση ενός συλλογικού αγώνα κ.λπ. Έτσι, η δράση των μελών της ΚΝΕ στα σωματεία, στο εργατικό κίνημα, απαιτεί την ένταση της συζήτησης γύρω από ερωτήματα, όπως «γιατί να παλέψω για μια Συλλογική Σύμβαση Εργασίας (ΣΣΕ);», «γιατί να οργανωθώ στο σωματείο» κ.ά. που πολλές φορές συναντάμε στην προσπάθεια να οργανωθούν και να παλέψουν οι νέοι εργαζόμενοι για την κάλυψη των σύγχρονων αναγκών τους, τη λύση οξυμμένων προβλημάτων σε κάθε χώρο.

Η πάλη για Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας με αυξήσεις, μετρα ασφαλείας, με βάση σύγχρονες τεχνολογικές δυνατότητες, μείωση εργάσιμου χρόνου κ.λπ. μπορεί να αγκαλιάσει τις αγωνίες χιλιάδων νέων, να εντάξει νέες δυνάμεις στο εργατικό-συνδικαλιστικό κίνημα.

Μέσα από την ενεργή και δραστήρια συμμετοχή όλων των μελών της ΚΝΕ στα σωματεία, την αγωνιστική κατοχύρωσή τους στους χώρους δουλειάς, τη συμβολή τους στον εμπλουτισμό δράσης, διεκδικήσεων, των μορφών πάλης των σωματείων, με στόχο να ανεβαίνει η οργάνωση των νέων εργαζομένων, θα αναπτύσσεται και η ίδια η δράση των σωματείων σπάζοντας αντιλήψεις που έχουν διαμορφωθεί και με ευθύνη του εργοδοτικού - κυβερνητικού συνδικαλισμού για τον ρόλο του συνδικαλιστικού κινήματος και των σωματείων στους νέους ως κάτι «ξεπερασμένο». Η ζωντανή και πολύμορφη δράση για τον πολιτισμό, τον αθλητισμό μπορούν να συμβάλουν στο «δέσιμο» νέων στα επιχειρησιακά και τα κλαδικά σωματεία.

Το τελευταίο διάστημα είναι σχετικά πιο διακριτή η δράση μελών και φίλων της ΚΝΕ μέσα σε χώρους δουλειάς, σε πρωτοβάθμια επιχειρησιακά και κλαδικά σωματεία, ιδιαίτερα στους κλάδους που έχουμε ιεραρχήσει και έχουν μεγάλο ποσοστό νεολαίας (επισιτισμός - τουρισμός, εμπόριο, τηλεπικοινωνίες), στα δημόσια νοσοκομεία και στον κλάδο των ταχυμεταφορών. Μέλη της ΚΝΕ μπήκαν μπροστά σε κινητοποιήσεις, στην οργάνωση της αλληλεγγύης, κατοχυρώθηκαν ως αγωνιστές στη συνείδηση περισσότερων εργατών. Παραμένει προς κατάκτηση η σταθερή έγνοια σε κλαδικά και εδαφικά όργανα της ΚΝΕ για τη δραστήρια συμμετοχή όλων των συντρόφων στα σωματεία τα οποία ανήκουν, η ενασχόληση και η γνώση των εξελίξεων από τα μέλη της ΚΝΕ για τον κλάδο στον οποίο εργάζονται.

Αρκετοί νέοι και νέες εμπνεύστηκαν από τους εμβληματικούς εργατικούς αγώνες αυτής της περιόδου, έγινε προσπάθεια όχι μόνο να γίνουν γνωστοί αλλά και να σπάσουν τη μοιρολατρία σε χώρους δουλειάς. Οι μάχες αυτές, αλλά περισσότερο η καθημερινή συζήτηση, η διαπάλη με την εργοδοσία, η συμμετοχή νέων στα σωματεία μπορεί να δημιουργεί ταξικό πρόσημο στη σκέψη και στη συλλογική δράση νέων εργαζομένων. Οι μάχες αυτές που δώσαμε μέσα στην καραντίνα στα δημόσια νοσοκομεία, στον επισιτισμό, στο εμπόριο και στη βιομηχανία έδωσε νέα πνοή στη συζήτηση για τη δύναμη που έχει ο οργανωμένος εργαζόμενος. Αναγνωρίστηκε ευρύτερα και μέσα στη νεολαία ο ρόλος του Π.Α.ΜΕ, ως μέτωπο συσπείρωσης σωματείων που πρωτοστατούν στην πάλη για τα σύγχρονα δικαιώματα των νέων εργαζομένων.

25 **Η δουλειά μας εκεί που ζει και εργάζεται η νεολαία είναι δουλειά υποδομής και ενίσχυσης για το εργατικό - συνδικαλιστικό κίνημα.** Οι κλάδοι που εδρεύουν και αναπτύσσουν επιχειρηματική δραστηριότητα μέσα στον αστικό ιστό είναι κυρίως ο επισιτισμός, το λιανικό εμπόριο και σε αρκετές γειτονίες αναπτύσσονται κι άλλοι κλάδοι.

Ο προσανατολισμός και η παρέμβαση των δυνάμεών μας στο έδαφος χρειάζεται να ενισχύει την κλαδική παρέμβαση σε συνεργασία με τις κλαδικές οργανώσεις, σε συνδυασμό με οξυμένα προβλήματα στη γειτονιά που αφορούν τη νεολαία και έχουν να κάνουν με το σύνολο της ζωής των νέων. Σε αυτή την κατεύθυνση ξεχωρίζει η ανάγκη να στρέψουμε την προσοχή μας στο ποια είναι η συμβολή των μελών της ΚΝΕ στη δράση μαζικών φορέων που λειτουργούν στις γειτονιές: στις επιτροπές νέων εργαζομένων και ανέργων, στα Στέκια Εργαζομένων και Νεολαίας, στις ομάδες γυναικών της ΟΓΕ, στα παραρτήματα του ΕΣΥΝ, σε αθλητικά σωματεία και πολιτιστικούς συλλόγους.

Τα τελευταία χρόνια στην Αττική έχουμε αναπτύξει προσπάθεια για τη δημιουργία υποδομής και οργάνωσης νέων εργαζομένων και ανέργων στις γειτονιές. Τέτοιες μορφές οργάνωσης, δίπλα στα σωματεία, μπορούν να συμβάλλουν ουσιαστικά στη διαπαιδαγώγηση στην οργανωμένη πάλη, στη διεκδίκηση ενός σημαντικού τμήματος νεολαίας που βρίσκεται στην ανεργία, στην εργασιακή περιπλάνηση, που δουλεύει με ελαστικές σχέσεις εργασίας, νέοι που δουλεύουν σε μικρές επιχειρήσεις (επισιτισμού, εμπορίου, κ.ά.).

Μία επιτροπή αγώνα στη γειτονιά μπορεί να προκύψει από ένα οξυμένο ζήτημα ή ακόμη και ως έκφραση αλληλεγγύης που μπορεί να την κατοχυρώνει σε ευρύτερο κόσμο. Το κρίσιμο, όμως, είναι η προσπάθεια για διαμόρφωση στόχων πάλης, πλαισίου αιτημάτων, που να είναι γειωμένο στις ανάγκες των νέων στους οποίους απευθύνεται η επιτροπή, η εξειδίκευση με βάση τη γειτονιά, τους κλάδους που συγκεντρώνουν νεολαία, παίρνοντας υπόψη τα ζητήματα που απασχολούν. Χρειάζεται επεξεργασία μορφών παρέμβασης και δράσης της επιτροπής που να συνδυάζει τον διεκδικητικό χαρακτήρα και την πολυμορφία. Σε κάθε περίπτωση απαιτείται υπομονή, συνεχής εξέταση της πείρας και όχι παραίτηση στην πρώτη δυσκολία.

Με αυτούς τους όρους μπορεί να διαμορφώνεται πρόγραμμα δράσης που να κατοχυρώνει την επιτροπή, να την κάνει ευρύτερα γνωστή στην περιοχή, να αποκτήσει την ικανότητα να προσελκύει ευρύτερο κόσμο που προβληματίζεται και έχει διάθεση να κινητοποιηθεί.

Παίζει σημαντικό ρόλο η κάθε επιτροπή να μπορεί να αποκτήσει τον χώρο της στην γειτονιά, να έχει «σημείο αναφοράς», να ξέρει η γειτονιά πού βρίσκεται η επιτροπή, ο χώρος αυτός να γίνεται ορμητήριο δράσης, εκδηλώσεων, χώρος αλληλεγγύης με λαϊκά μαθήματα που πλέον είναι πολύ απαραίτητα, ψυχαγωγίας, πολιτισμού κ.ο.κ. Σε συνεργασία με τα Εργατικά Κέντρα, που πλειοψηφούν οι ταξικές δυνάμεις, μπορούμε να μετρήσουμε σημαντικά αποτελέσματα τα επόμενα χρόνια.

26 Τα προηγούμενα χρόνια, με την πρωτοπόρα δράση σε όλους τους χώρους εκπαίδευσης των μελών της ΚΝΕ σε όλα τα μέτωπα, αναπτύχθηκαν πιο μαζικοί μαθητικοί και φοιτητικοί αγώνες.

Οργανώθηκαν κινητοποιήσεις για την προστασία της υγείας του λαού, ενάντια στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο και την εμπλοκή της χώρας, πολύμορφες πρωτοβουλίες ενάντια στον φασισμό, στην κρατική καταστολή, η μαζική έκφραση αλληλεγγύης, με αφορμή φυσικές καταστροφές ή στα θύματα των πολέμων. Αναπτύχθηκε αγωνιστική δράση ενάντια στην περιθωριοποίηση ανθρώπων με βάση την καταγωγή, το φύλο, τον σεξουαλικό προσανατολισμό, διεκδικήσεις για το περιβάλλον, τους ελεύθερους χώρους κ.ά.

Στις αρχαιρεσίες μαθητικών συμβουλίων, συλλόγων φοιτητών και σπουδαστών στην κατάρτιση προβάλλει ένας νέος, βελτιωμένος συσχετισμός που θέλουμε να εδραιωθεί και να επεκταθεί. Έχουμε διαμορφώσει μια κρίσιμη υποδομή μέσα στο κίνημα, για να δώσουμε τη μάχη να αλλάξουμε τη σημερινή κατάσταση υποχώ-

ρησης, που εκφράζεται με την πλειοψηφία των νέων μακριά από τους οργανωμένους φορείς ή και επηρεασμένη από αντιδραστικές λογικές που καλλιεργεί το σύστημα και οι δυνάμεις του μέσα στο κίνημα.

Τα μέλη της ΚΝΕ αποκαλύπτουμε και αντιπαλεύουμε την αστική στρατηγική στην εκπαίδευση, που προωθείται από όλες τις κυβερνήσεις και την ΕΕ με βασικά στοιχεία την κατηγοριοποίηση εκπαιδευτικών δομών (σχολείων, ΑΕΙ, κ.τ.λ.), την άμεση παρέμβαση του κεφαλαίου στους προσανατολισμούς όλων των εκπαιδευτικών βαθμίδων, την επέκταση της αγοράς προσόντων και δεξιοτήτων που υπονομεύει την ολόπλευρη μόρφωση και τα πτυχία, την εμβάθυνση της επιχειρηματικής και ανταποδοτικής λειτουργίας.

Σημαντικό εφόδιο στη διαπάλη και την επεξεργασία του περιεχομένου της παρέμβασής μας είναι η αφομοίωση και αξιοποίηση των επεξεργασιών του Κόμματος για το σχολείο, την τεχνικοεπαγγελματική εκπαίδευση, το Πανεπιστήμιο. Η δουλειά με την πρόταση του Κόμματος για την Παιδεία, εκτός των άλλων, είναι όπλο για την κατανόηση των αλλαγών, συμβάλλει στην επεξεργασία ενός πλαισίου πάλης στο κίνημα που εκφράζει τις αγωνίες και τους στόχους των φοιτητών, προβάλλει τη δυνατότητα ικανοποίησης των σύγχρονων αναγκών τους, αποδεικνύει τη ρεαλιστικότητα των διεκδικήσεων σε σύγκρουση με τη “ρεαλιστικότητα” της διαρκούς μορφωτικής υποβάθμισης και της επιχειρηματικής δράσης στα ΑΕΙ.

Στην παρέμβασή μας έχουμε βελτιωθεί στον τρόπο που απευθυνόμαστε στους νέους στις διάφορες βαθμίδες της εκπαίδευσης, στην αξιοποίηση των ιδιαίτερων στοιχείων κάθε χώρου για να καλλιεργούμε την ανάγκη οργάνωσης και διεκδίκησης. Για παράδειγμα, οι μαθητές των ΕΠΑΛ ή οι σπουδαστές των ΙΕΚ δεν είναι ούτε πρέπει να αντιμετωπίζονται ως «δεύτερης κατηγορίας», αλλά να τους καλλιεργούμε την απαίτηση να μάθουν σωστά το αντικείμενό τους, να εργαστούν με δικαιώματα. Τα όνειρα ενός πρωτοετή φοιτητή για την επιστήμη του να τα αντιμετωπίζουμε ως έδαφος για να ανέβουν οι απαιτήσεις του από τις σπουδές του και όχι ως «αυταπάτη». Αντίστοιχα, προσπαθούμε να μη «χαρίσουμε» στον αντίπαλο έννοιες θετικά φορτισμένες στις νεανικές συνειδήσεις, όπως η «καινοτομία», η «σύνδεση των σπουδών με την εργασία», αλλά να τους δώσουμε το πραγματικό τους περιεχόμενο σε αντιπαράθεση με την εργαλειοποίησή τους από την αστική προπαγάνδα.

Μας απασχολεί τι διδάσκονται οι μαθητές, οι σπουδαστές, οι φοιτητές, ποιο είναι το περιεχόμενο της μόρφωσης που σήμερα είναι υποταγμένο στην κυρίαρχη αστική ιδεολογία. Στον πυρήνα βρίσκεται η επιθετική υπεράσπιση του καπιταλισμού ή της «δυνατότητας βελτίωσής» του, ο αντικομμουνισμός, η προβολή του ατομισμού ως στάση ζωής, η αποθέωση του υποκειμενισμού, του ανορθολογισμού. Αυτό αφορά και την αντιπαράθεση που αναπτύσσεται στα σχολεία γύρω από ιστορικές επετείους, το περιεχόμενο σχολικών βιβλίων, πανεπιστημιακών συγγραμμάτων, σε θεματικές παρεμβάσεις που οργανώνει το υπουργείο Παιδείας, δήμοι κ.λπ. (για τον πόλεμο, για τη “μέρα της Ευρώπης”, για την “ενδοσχολική βία” κ.λπ.).

Η ικανότητα των δυνάμεών μας να αποκτούν αντισώματα στην αστική ιδεολογία που διαπερνά το περιεχόμενο της εκπαίδευσης συνδέεται με την προσπάθεια των Οργανώσεων της ΚΝΕ να καλλιεργούμε το ταξικό κριτήριο, στηριγμένο στη γνώση της κοσμοθεωρίας μας, στη μαρξιστική μόρφωση, στην αφομοίωση των επεξεργασιών μας, με διαφορετικές απαιτήσεις ανάλογα με την φυσική ή κνίτικη ηλικία ή το επίπεδο σπουδών, στην επιβεβαίωση της αλήθειας μέσα από την πράξη. Αυτή η ανάγκη είναι μεγαλύτερη σε πανεπιστημιακές σχολές που έχουν ειδικό ρόλο στην παραγωγή αστικών θεωριών και ιδεολογημάτων.

Τα χρόνια που πέρασαν σημαδεύτηκαν και από την κυβερνητική διαχείριση της πανδημίας με τα κλειστά για μήνες σχολεία και την τηλεπαίδευση. Οι μήνες που πέρασαν κλεισμένοι οι μαθητές στο σπίτι, μακριά από αθλητικές, πολιτιστικές δραστηριότητες, μακριά από τους φίλους τους, σε συνδυασμό με συνεχιζόμενες νομοθετικές αλλαγές, εφαρμογής παλιότερων νόμων που έβαλαν επιπρόσθετα εμπόδια στους μαθητές εργατικών-λαϊκών οικογενειών για να μορφωθούν, τα φροντιστήρια που έχουν γίνει καθεστώς από όλο και μικρότερες τάξεις, καθόρισαν τη στάση μεγάλης μερίδας μαθητών.

Το σχολείο, ένας χώρος που αντικειμενικά ενώνει εκατοντάδες μαθητές καθημερινά για ώρες και για χρόνια, όσο υλοποιούνται οι αντιδραστικές, αντιεκπαιδευτικές πολιτικές, όσο υποβαθμίζεται η μορφωτική αποστολή του, τόσο θα αποστεώνεται, θα χάνει πλευρές της ζωντάνιας του. Γι' αυτό και θα ενισχύεται η ανάγκη τα μέλη και οι φίλοι της ΚΝΕ να πρωτοστατούν για το ζωντάνεμα της καθημερινότητας σε αυτό, στο να εκφράζονται στοιχεία συλλογικότητας, αλληλεγγύης, δημιουργικότητας.

Το φθινόπωρο του 2020, στο πρώτο “κανονικό” άνοιγμα των σχολείων μετά από μήνες εγκλεισμού, πραγματοποιήθηκαν οι μαζικότερες μαθητικές κινητοποιήσεις της τελευταίας 10ετίας, με χιλιάδες μαθητές να κινητοποιούνται για να ανοίξουν και να λειτουργήσουν τα σχολεία τους με ουσιαστικά μέτρα προστασίας, σε σύγκρουση με την κυβερνητική διαχείριση της πανδημίας που τους άφησε ουσιαστικά απροστάτευτους. Πρόκειται για μαθητικές κινητοποιήσεις που εξέφρασαν μια συνολικότερη δυσарέσκεια, ξεχώρισαν για τη σημαντική διάρκεια, τη μαχητικότητα και την πολυμορφία που είχαν μέσα σε πρωτόγνωρες συνθήκες, στηρίχτηκαν γενικά από την κοινωνία, δεν πέρασε ο «κοινωνικός αυτοματισμός». Ιδιαίτερα οι μαθητές - μέλη της ΚΝΕ, συνολικότερα οι Οργανώσεις της ΚΝΕ, είχαν καθοριστικό ρόλο τόσο στη μαζικότητα όσο και στο περιεχόμενο του αγώνα. Προσφέρονται για εξαγωγή συνολικότερων συμπερασμάτων:

- ▶ Η ΚΝΕ μπορεί να ηγηθεί στη δημιουργία μαζικού, αγωνιστικού κλίματος, για να εκφραστεί αγωνιστικά ο προβληματισμός, ο “θυμός” και η αγωνία των μαθητών, μέσα σε συνθήκες έντονης διαπάλης, σε αντιπαράθεση με το σχέδιο και την επιχειρηματολογία της κυβέρνησης και των άλλων αστικών κομμάτων. Οι μαθητές υπερασπίστηκαν τον αγώνα τους κόντρα στη συκοφάντηση και την καταστολή σε βάρος τους, στην προσπάθεια στήριξης του κυβερνητικού έργου με επιχειρήματα όπως “η κυβέρνηση προσπαθεί”, “τι άλλο να κάνει”, “η πανδημία είναι κάτι νέο” κ.λπ.

- ▶ Αποφασιστικό ρόλο παίζει η διαμόρφωση εύστοχων, κατανοητών και κατάλληλων συνθημάτων και αιτημάτων, που, πανελλαδικά, μέσα από πλατιά συζήτηση με χιλιάδες μαθητές, υιοθετήθηκαν και εξέφρασαν τον παλμό τους, όπως: “Κάτω από τη μάσκα έχουμε φωνή - Μόρφωση και Υγεία για κάθε μαθητή” και “Η μάσκα δεν είναι η μόνη προστασία - Δώστε λεφτά για την Παιδεία”.

- ▶ Απαιτείται να υπάρχει σταθερό σχέδιο ανά σχολείο και περιοχή, με κλιμάκωση και στις μορφές αγώνα, ξεχωρίζοντας ως κύρια στοιχεία την πλατιά και συλλογική συζήτηση μέσα στο σχολείο για τα αιτήματα, το περιεχόμενο, τις μορφές αγώνα μέσα από συνελεύσεις σχολείου, ψηφοφορίες, ενημέρωση όλων των μαθητών. Με απλά λόγια, κάθε μορφή αγώνα να επιλέγεται από τους ίδιους τους μαθητές, να μπορεί να στηριχτεί, να είναι “δική τους”. Ο τρόπος που επέλεγε η Συντονιστική Επιτροπή Μαθητών Αθήνας ανοιχτά να κάνει συζητήσεις για τη συνέχεια του αγώνα, να δίνει συνεντεύξεις τύπου, να γνωστοποιεί κάθε επόμενο βήμα, το αποδεικνύουν αυτό.

► Είναι απαραίτητη η κατάλληλη κλιμάκωση των ίδιων των επιχειρημάτων, αιτημάτων, συνθημάτων, με προσπάθεια να μπαίνει στο στόχαστρο το σύνολο της αντιλαϊκής πολιτικής, των ευθυνών όλων των κυβερνήσεων διαχρονικά. Σε αυτήν την κατεύθυνση η προσπάθεια να εντάξουμε πλευρές, όπως “τα χρήματά των οικογενειών μας πάνε σε πολεμικούς εξοπλισμούς, όπως στα Rafale, στις ανάγκες του ΝΑΤΟ, αντί στην Παιδεία μας”, άφησε αποτύπωμα σε μαθητές και γι’ αυτό και πολεμήθηκε από την πλειοψηφία των αστικών ΜΜΕ. Ο χαρακτήρας διεκδίκησης αιτημάτων ως ένα βαθμό αντανακλά σύγχρονες ανάγκες με βάση τις εξελίξεις της εποχής. Η προσπάθεια της ΚΝΕ και του ΚΚΕ να δουλεύουμε στα σχολεία με την προγραμματική μας αντίληψη για το σχολείο και την επεξεργασία του Κόμματος και της ΚΝΕ για το “τι σχολείο έχουμε ανάγκη σήμερα” από το 2016, αποτυπώνεται σταθερά στο περιεχόμενο παρέμβασης της ΚΝΕ, δημιουργεί κριτήριο διεκδίκησης και στάσης, ακόμα και σε νομοθετικές αλλαγές, για το ποιο πραγματικά είναι το σύγχρονο σχολείο σήμερα, ποιες δυνατότητες υπάρχουν για να το αποκτήσουμε, τι μας εμποδίζει να το απολαμβάνουμε, απέναντι σε ποιον πρέπει να στρέφεται ο αγώνας μας.

Οι συγκεκριμένοι μαθητικοί αγώνες, ουσιαστικά, συνέβαλαν στο να καλλιεργηθεί σε μια -σχετικά- μεγαλύτερη μερίδα μαθητών η πεποίθηση πως στα μαθητικά συμβούλια χρειάζεται να εκλέγονται -και- αγωνιστές μαθητές, μαθητές με μεράκι, τόλμη και γνώση να οργανώσουν τον αγώνα του σχολείου, να μπουν μπροστά, φυσικά κρατώντας και ενισχύοντας χαρακτηριστικά που κυριαρχούν σε αυτές τις ηλικίες, όπως όρεξη, ενθουσιασμός.

Στις μαθητικές εκλογές που ακολούθησαν τα επόμενα χρόνια, εκφράστηκε και παρέμεινε μια τέτοια δυναμική, που φέρνει την ΚΝΕ αντιμέτωπη με το καθήκον των νέων βημάτων που μπορεί να κάνει το μαθητικό κίνημα, παρά το γεγονός πως η κατάσταση στο μαθητικό κίνημα δεν άλλαξε ριζικά. Η αλήθεια είναι πως στην πλειοψηφία των σχολείων κυριαρχεί η άποψη για “διακοσμητικό ρόλο των 5μελών-15μελών”, για “μη ανάπτυξη δράσης και έκφραση γνώμης για πολιτικά ζητήματα”. Αναβαθμίζεται και γίνεται πιο ωμή η παρέμβαση διευθυντών τα τελευταία χρόνια στις μαθητικές εκλογές με στόχευση για μαθητικά συμβούλια -τσιράκια των διευθυντών, οι μαθητές αντιμετωπίζουν διάφορα εμπόδια στη δράση τους, πιο έντονη τρομοκρατία. Δεν είναι τυχαία ούτε η καμπάνια της ΟΝΝΕΔ για αλλαγές στη λειτουργία και τη δομή στα μαθητικά συμβούλια (“Το σχολείο που θες”), συζήτηση που είχε ανοίξει και επί ΣΥΡΙΖΑ, ούτε η προσπάθεια για ηλεκτρονικές ψηφοφορίες ανάδειξης μαθητικών συμβουλίων σε μεμονωμένα σχολεία.

Ταυτόχρονα, συγκροτήθηκαν για πρώτη φορά, κάτω από την ανάγκη συντονισμού των επιμέρους δράσεων των σχολείων, της ανάγκης “η φωνή μας να ακουστεί πιο δυνατά”, δεκάδες Συντονιστικές Επιτροπές σε επίπεδο Δήμων, αλλά και διαδικτυακοί -λόγω πανδημίας- συντονισμοί και συζητήσεις. Διευρύνθηκε η πλατιά κατοχύρωση της Συντονιστικής Επιτροπής Μαθητών Αθήνας σε πανελλαδικό επίπεδο, ακόμα και το Υπ. Παιδείας αναγκάστηκε για πρώτη φορά, κατά τη διάρκεια των κινητοποιήσεων του 2020, να την αναγνωρίσει τυπικά ως όργανο των μαθητών.

28 Η αναβάθμιση στο περιεχόμενο και τη λειτουργία των μαθητικών συμβουλίων αποτελεί όρο για την πραγματοποίηση διακριτού βήματος στην οργάνωση και προσανατολισμό του μαθητικού κινήματος. Στην προώθηση της συλλογικής συζήτησης μέσα στο 5μελες και το 15μελές, στην ανάπτυξη δράσης με την επιλογή κατάλληλων μορφών για να εκφράζονται οι διαθέσεις των μαθητών, δηλαδή στο συγκεκριμένο σχέδιο παρέμβασης ανά τάξη και σχολείο, πρέπει να στραφεί όλη η καθοδηγητική ματιά και στήριξη.

Υπάρχουν σχολεία που η έως τώρα παρέμβασή μας διαμορφώνει όλες τις δυνατότητες να κάνουμε τη διαφορά. Οι μαθητές - μέλη της ΚΝΕ μαζί με μια κρίσιμη μάζα μαθητών γύρω τους να διαμορφώσουν μια ριζικά διαφορετική κατάσταση από αυτή που υπάρχει μέχρι σήμερα στην πλειοψηφία των σχολείων και των μαθητικών συμβουλίων.

Πυρήνας του μαθητικού κινήματος είναι το σχολείο, το τμήμα, το μαθητικό συμβούλιο και όσο αυτά δεν μπαίνουν στο επίκεντρο, τόσο θα ατονεί και οποιαδήποτε – επεξεργασμένη και πετυχημένη κατά τ’ άλλα – κεντρική πρωτοβουλία μέσα στη διάρκεια του σχολικού έτους. Αυτό απαιτεί να ξεπεράσουμε στη σκέψη και την πράξη πως το μαθητικό κίνημα είναι μόνο η κατάληψη και η πορεία. Είναι σίγουρα αυτά και όπως αποδείχτηκε είναι κρίσιμο να ηγούμαστε σε αυτά, αλλά δεν είναι μόνο αυτά.

Ιδιαίτερη ευθύνη αποκτά η καθοδήγηση των μελών της ΚΝΕ εκλεγμένων σε μαθητικά συμβούλια. Η επίδρασή τους συχνά είναι πιο πλατιά απ’ όσο την εντοπίζουμε. Η στήριξη να αφορά στην προσπάθεια να κατοχυρώνονται σταθερά σε ηγέτες στο σχολείο τους, να είναι μέσα σε όλα. Να “εκπαιδεύονται” στην ανάπτυξη κοινής δράσης με τους συμμαθητές τους, στη συσπείρωση γύρω τους. Με την κατάλληλη βοήθεια, η πείρα μας δείχνει πως παίζουν τον πιο αποφασιστικό ρόλο στην πιο ορμητική οικοδόμηση γερής ΟΒ ΚΝΕ στο σχολείο τους. Η δημιουργία και στήριξη κνίτικων ομάδων με μέλη της ΚΝΕ εκλεγμένα σε μαθητικά συμβούλια και με αυξημένα καθήκοντα στο μαθητικό κίνημα, αποτελεί ιδιαίτερο καθήκον.

Επιβεβαιώνεται όλα αυτά τα χρόνια πως οι μαθητές κινητοποιούνται για το σύνολο της ζωής τους. Γι’ αυτό εξέφρασαν την εναντίωσή τους στον πόλεμο, την αλληλεγγύη τους στους πρόσφυγες-θύματα ιμπεριαλιστικών πολέμων. Γι’ αυτό προβληματίζονται για την οπαδική βία και την πρόσφατη δολοφονία του Άλκη. Γι’ αυτό και είχε σοβαρή απήχηση η επεξεργασμένη ανακοίνωση της Συντονιστικής Επιτροπής Μαθητών Αθήνας για αιτήματα πρόληψης, στήριξης και προστασίας σε σχέση με τα φαινόμενα βίας και κακοποίησης των νέων κοριτσιών. Είναι χαρακτηριστικός ο τρόπος που οι μαθητές τοποθετούνται ενάντια στην Τράπεζα Θεμάτων και την ΕΒΕ και επιχειρηματολογούν: «οι γονείς μας χάνουν τις δουλειές τους, δίνουν τον κόσμο τα λεφτά σε λογαριασμούς, το webex μας έχει αφήσει τόσα κενά, όλα αυτά θέλουν πιο πολλά φροντιστήρια και λεφτά και η κυβέρνηση επιλέγει να κάνει ακόμα πιο εξοντωτικό το εξεταστικό».

Η σημαντική επιτυχία από πρωτοβουλίες που ακόμα δε γενικεύονται, όπως τα “School Art Festival”, τα αθλητικά τουρνουά, τοπικές συναντήσεις ή ακόμη και συλλογή υπογραφών από μαθητές για αντιμετώπιση κάποιου ζητήματος που αφορά το σχολείο και τη γειτονιά, μπορούν και πρέπει να γίνουν οδηγός δράσης.

29 Όλα τα παραπάνω δίνουν απάντηση στον προβληματισμό που αναπτύσσεται και σωστά για την ίδρυση, κατοχύρωση και διεύρυνση των τοπικών Συντονιστικών Επιτροπών και του ρόλου τους, ειδικά σε αυτές που αφορούν συγκεκριμένους Δήμους της Αττικής και της Θεσσαλονίκης, ορισμένες πόλεις στην υπόλοιπη Ελλάδα.

Φυσικά, διαμορφώνεται ένα πιο πρόσφορο έδαφος για τη δημιουργία τέτοιων δομών οργάνωσης του μαθητικού κινήματος σε περιόδους μεγαλύτερων μαθητικών κινητοποιήσεων, ιδιαίτερα πανελλαδικού χαρακτήρα, συχνά για την αντιμετώπιση κάποιου αντικειμενικού νόμου. Στη συνέχεια, η ανάγκη για συντονισμό των δράσεων ατονεί. Αυτό, σε έναν βαθμό, έχει και αντικειμενικά στοιχεία.

Υπάρχουν, όμως, συγκεκριμένες Συντονιστικές Επιτροπές που ο ρόλος τους, σε μια πορεία, διευρύνθηκε από τον “συντονισμό δράσεων μπροστά σε μια κινητοποίηση και για περιορισμένο χρονικό διάστημα” σε μια πιο σταθερή δομή στο μαθητικό κίνημα και απέκτησαν μια -σχετικά- πιο μαζική κατοχύρωση.

Τα κοινά τους χαρακτηριστικά είναι:

α. Η σταθερή προσπάθεια για διεύρυνση των σχολείων που συσπειρώνουν ή επηρεάζουν. Δηλαδή, δίπλα στον σταθερό πυρήνα εκλεγμένων μαθητών και σχολείων γινόταν προσπάθεια και κάλεσμα να συμμετέχουν περισσότεροι εκλεγμένοι από μαθητικά συμβούλια των ίδιων ή και νέων σχολείων ή ακόμα και ολόκληρα μαθητικά συμβούλια. Να αναλαμβάνει κάθε μαθητής και μαθήτρια ρόλο να ενημερώσει το σχολείο του για τις σκέψεις και τις ιδέες που ανταλλάχθηκαν, να έχει ο καθένας καταμερισμό ανάλογα με το τι πρέπει να γίνει. Να βγάζουν σταθερά μια ανακοίνωση, αφίσα, να συμμετέχουν σε κοινές δράσεις με τοπικούς φορείς. Έτσι, λύνονται και στην πράξη λογικά μπερδέματα αν διαλύεται κάθε σχολική χρονιά μια επιτροπή και επανασυστήνεται κάθε φορά από την αρχή με τις μαθητικές εκλογές ή αν ανανεώνεται σταθερά έτσι κι αλλιώς με νέες πρωτοπόρες δυνάμεις.

β. Να καταπιάνονται με ζητήματα που αγγίζουν την καθημερινότητα και το σύνολο των αναγκών των μαθητών, όπως η έλλειψη αθλητικών και ψυχαγωγικών εγκαταστάσεων, αντιφασιστικές-αντιρατσιστικές δράσεις, ζητήματα έλλειψης πράσινου χώρου σε υποβαθμισμένες γειτονίες, εξελίξεις όπως την έμπρακτη αλληλεγγύη στο λαό την περίοδο των καταστροφικών πυρκαγιών το 2021. Όσο, δηλαδή, διαμορφωνόταν διεκδίκηση, συζήτηση και δράση με πολυμορφία γύρω από όλα όσα προβληματίζουν συνολικά τη μαθητική κοινότητα τόσο δυνάμωνε το κίνητρο να κινητοποιούνται από κοινού πιο σταθερά μαθητές της εκάστοτε περιοχής.

Για να σταθεροποιηθούν και να γενικευτούν τα παραπάνω - περιορισμένα ακόμα- βήματα οργάνωσης, για να κατοχυρωθεί περαιτέρω η πανελλαδική έκφραση των μαθητικών αγώνων με αξιοποίηση αιχμών και εξελίξεων, για να διαμορφωθούν νέοι τρόποι οργάνωσης του μαθητικού κινήματος, ακόμα και σε πανελλαδική κλίμακα, εκτιμάμε πως, σε αυτή τη φάση, απαιτείται η αναβάθμιση της δράσης της ΚΝΕ μέσα στο μαθητικό κίνημα και ιδιαίτερα στους εκλεγμένους μαθητές στα μαθητικά συμβούλια, σε εκείνο το τμήμα μαθητών που κινητοποιείται.

30 **Η ευθύνη και η συμβολή της ΚΝΕ στην παρέμβασή μας στις μικρότερες ηλικίες της νεολαίας.** Το Κόμμα και η ΚΝΕ δείχνουμε διαχρονικά ιδιαίτερη μέριμνα για την παιδική ηλικία, τις συνθήκες στις οποίες ζουν και μεγαλώνουν τα παιδιά στη χώρα μας (φτώχεια, ακρίβεια, εξαντλητικά και ακατάστατα ωράρια των εργαζόμενων γονιών τους, η κατάσταση στο σχολείο κ.ά.), για τα παιδιά προσφύγων και μεταναστών. Μας ενδιαφέρει ιδιαίτερα η διαπαιδαγώγηση της νέας γενιάς με προοδευτικές, ριζοσπαστικές αξίες και ιδανικά, κόντρα στις σάπιες αξίες του ατομισμού και του ανταγωνισμού που σήμερα κυριαρχούν.

Όσο μεγαλώνουν τα παιδιά αυξάνονται και τα ερεθίσματα που δέχονται, οι επιδράσεις από το κοινωνικό περιβάλλον (σχολείο, προγράμματα ΕΕ, Εκκλησία, πρόσκοποι, διαδίκτυο και ΜΚΔ, παρέες, τηλεόραση, μουσική βιομηχανία κ.ά.). Συνολικά, το σύστημα με διάφορους τρόπους -πολλές φορές ευφάνταστους και ελκυστικούς- στοχεύει ιδιαίτερα στις μικρότερες ηλικίες. Πρόκειται, δηλαδή, για μια δουλειά του αντιπάλου που ως ΚΝΕ συναντάμε αργότερα στην παρέμβασή μας στο Γυμνάσιο. Πράγματι, στις τελευταίες τάξεις του Δημοτικού δεν εντυπωσιάζουν πια μόνο οι απορίες και οι προβληματισμοί των παιδιών, πολύ περισσότερο εντυπωσιάζουν οι απαντήσεις που δίνουν. Αρχίζουν να έχουν δομημένα και στέρεη άποψη για την κοινωνία που ζουν, για τον κόσμο γύρω τους.

Το ΚΚΕ και η ΚΝΕ θέλουμε τα παιδιά να αγαπήσουν τη γνώση, να καταλάβουν ότι ο άνθρωπος με τη δουλειά και το μυαλό του έχει τη δύναμη να γνωρίσει

και να διαμορφώσει τον κόσμο, να δουν την αξία της αλληλεγγύης και της συλλογικής δράσης, να ερμηνεύσουν το άδικο που συναντάνε -γιατί δυστυχώς το συναντάνε με τον έναν ή τον άλλο τρόπο- και να βρεθούν με τους πολλούς που παλεύουν για το δίκιο. Με κύρια ευθύνη του Κόμματος έχουμε μετρήσει βήματα τα τελευταία χρόνια στην επεξεργασία θεμάτων, ώστε να γίνονται κατανοητά και να εμπνέουν μικρότερα παιδιά. Η προσπάθεια αυτή φαίνεται στα περιεχόμενα του διμηνιαίου περιοδικού “κόκκινο Αερόστατο”, σε άλλες εκδόσεις (π.χ. “Κι όμως, κινείται...”, “1922-2022. Ανακαλύπτοντας τα ίχνη ενός ξεριζωμού”), στην επιτυχία της παιδικής κατασκήνωσης στις αντιιμπεριαλιστικές κατασκηνώσεις της ΚΝΕ, στα παιδικά φεστιβάλ και τα αντίστοιχα στέκια στα Φεστιβάλ ΚΝΕ-Οδηγητή, στην καθιέρωση της σταθερής δραστηριότητας των φίλων του “κόκκινου Αερόστατου” γύρω από τα θέματα του περιοδικού σε επίπεδο γειτονιάς.

Στην παραπάνω προσπάθεια η ΚΝΕ μπορεί και πρέπει να συμβάλει περισσότερο ενεργά ώστε οι Κνίτες μαθητές, φοιτητές, νέοι εργαζόμενοι να αποτελέσουν στην πράξη παράδειγμα προς μίμηση για τους φίλους του “κόκκινου Αερόστατου”. Να γνωρίζουν αυτά τα παιδιά σε κάθε περιοχή, να συμμετέχουν και να βοηθούν στις συναντήσεις τους ως ομαδάρχες.

Ταυτόχρονα, οι μαθητικές ΟΒ και οι μαθητικοί καθοδηγητές χρειάζεται να αγκαλιάσουν τα παιδιά Α' Γυμνασίου, με τα οποία ουσιαστικά φοιτούν και παρεμβαίνουν στα ίδια σχολεία. Να ενδιαφέρονται για τα προβλήματα στο σχολείο τους, συνολικά για τη ζωή τους. Να συζητούν και με αυτά τα παιδιά σχετικά με τα μαθητικά συμβούλια, τις μαθητικές κινητοποιήσεις, τα Μαθητικά Φεστιβάλ κτλ. Να αναπτύσσουν σχέσεις εμπιστοσύνης με τους συμμαθητές τους των μικρότερων τάξεων του Γυμνασίου πριν ενταχθούν στην ΚΝΕ, να προετοιμάζουν τη στρατολογία τους.

Η ενιαία πανελλαδικά σταθεροποίηση και αναβάθμιση της παραπάνω δουλειάς, όσο μετράμε βήματα και στο να αγκαλιάζουν οι ομάδες όλο και περισσότερα παιδιά, αποτελεί έναν βασικό όρο και πλευρά της προσπάθειας ανάπτυξης των γραμμών της ΚΝΕ στα Γυμνάσια και με ποιοτική αναβάθμιση στη λειτουργία και το περιεχόμενο ζωής και δράσης των μαθητικών ΟΒ.

31 Μεγαλύτερες απαιτήσεις για τη δράση των μελών της ΚΝΕ μέσα στους συλλόγους σπουδαστών της επαγγελματικής εκπαίδευσης.

Ο χώρος της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης (Δημόσια και Ιδιωτικά ΙΕΚ, ΕΠΑΣ) είναι χώρος πολυκλαδικός στον οποίο συγκεντρώνεται ένα κρίσιμο κομμάτι της επόμενης βάρδιας της εργατικής τάξης. Η εκτίμηση που είχαμε από το 12^ο Συνέδριο ότι ο χώρος αυτός θα μαζικοποιηθεί, επιβεβαιώνεται τα τελευταία χρόνια (2020 – 2021: + 35% οι σπουδαστές στα Δ.ΙΕΚ, ανοδική τάση και την χρονιά 2022-2023).

Η μαζικοποίηση των σχολών επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης συνδέεται με τις νομοθετικές παρεμβάσεις των κυβερνήσεων όλα τα προηγούμενα χρόνια στην εκπαίδευση (π.χ. ΕΒΕ, νόμος 4673/2020) που υλοποιούν τις κατευθύνσεις της Ε.Ε. για ενίσχυση της κατάρτισης και της μαθητείας, της διά βίου μάθησης, τη μεγαλύτερη εμπλοκή των επιχειρήσεων (βλ. μνημόνια συνεργασίας μεταξύ υπ. Παιδείας και εργοδοτικών ενώσεων, ίδρυση θεματικών και πειραματικών Δ.ΙΕΚ, ίδρυση ή κλείσιμο ειδικοτήτων), ώστε να εναρμονιστεί η εργατική ειδίκευση με τις νέες ανάγκες των επιχειρήσεων για την ενίσχυση της κερδοφορίας τους.

Αυτές οι αποσπασματικές ρυθμίσεις και ο στόχος τους δεν βελτιώνουν τη ζωή των σημερινών σπουδαστών και αυριανών εργαζομένων, αφού η νεολαία βρίσκε-

ται είτε συνεχώς στο κυνήγι δεξιοτήτων, είτε στην ουρά της ανεργίας ή δουλεύει χωρίς δικαιώματα, με ευέλικτες σχέσεις εργασίας. 15χρονοι μαθητές «πετιούνται» εκτός της γενικής εκπαίδευσης για να δουλέψουν με άθλιες συνθήκες εργασίας.

Όλα τα παραπάνω επιβάλλουν να δυναμώσει η ιδεολογικοπολιτική παρέμβαση της ΚΝΕ με στόχο να ανοίγει η σκέψη και ο προβληματισμός για τους σημερινούς όρους της διασύνδεσης με κλάδους της οικονομίας, του περιεχομένου της επαγγελματικής εκπαίδευσης και ειδίκευσης, για την αξία του πτυχίου φωτίζοντας την πρόταση του Κόμματος συνολικά για το σχολείο, την ανώτατη και επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση.

Στις τελευταίες εκλογές των Συλλόγων σπουδαστών Δημοσίων ΙΕΚ σε Αθήνα και Θεσ/νίκη, καταγράφηκε μεγάλη άνοδος στη συμμετοχή χιλιάδων σπουδαστών, εκφράζοντας μια διάθεση αυτού του κόσμου να οργανωθεί για τα προβλήματα που αντιμετωπίζει. Χρειάζεται το επόμενο διάστημα να στρέψουμε την προσοχή μας στην άνοδο της συμμετοχής των σπουδαστών στη ζωή και δράση των Συλλόγων, στη διεκδίκηση όσων έχουν ανάγκη στις σπουδές και στην πρακτική.

Σε αυτό μπορεί να συμβάλει η πρωτοπόρα δράση των δυνάμεων της ΚΝΕ με επίκεντρο την κάθε σχολή και ειδικότητα και για κάθε ζήτημα που απασχολεί τους σπουδαστές στις σπουδές τους - χωρίς υποτίμηση, στην πρακτική ή μαθητεία, στη ζωή τους συνολικότερα π.χ. ελεύθερος χρόνος, παίρνοντας υπόψη ότι η πλειοψηφία των σπουδαστών έχει απαιτήσεις και προσδοκίες για την ειδικότητα που επέλεξε να μάθει.

Με ανάληψη πρωτοβουλιών που ενισχύουν τη συλλογική συζήτηση, όπως πραγματοποίηση Γενικών Συνελεύσεων, κοινή δράση-ενημέρωση των Συλλόγων - επιτροπών με σωματεία εργαζομένων, συλλόγους γυναικών κ.λπ., με επιπλέον βήματα στην επεξεργασία πλαισίου πάλης, αιτημάτων, της αξιοποίησης μορφών πάλης, για τη δημιουργία νέων δομών οργάνωσης σε κάθε σχολή, αλλά και για την πολύμορφη δράση των Συλλόγων, επιτροπών κ.λπ. Ταυτόχρονα, υπάρχει δυνατότητα δημιουργίας νέων Συλλόγων Σπουδαστών Δημ. ΙΕΚ σε άλλες πόλεις ή η επαναλειτουργία τους σε κάποιες πόλεις, η δραστηριοποίηση των Συλλόγων Σπουδαστών των Ιδιωτικών ΙΕΚ.

Στις ΕΠΑΣ Δ.ΥΠ.Α. (πρώην ΟΑΕΔ), την περίοδο των κινητοποιήσεων των σπουδαστών ενάντια στην υποβάθμιση των πτυχίων τους, παρεμβήκαμε με καλύτερους όρους, όπου είχαμε εκλεγμένους, ενώ πιάσαμε καλύτερα νήμα και αναπτύξαμε δεσμούς με τα 7μελή ή άλλους πρωτοπόρους σπουδαστές.

Ταυτόχρονα, είναι αρκετά - από όλη την Ελλάδα - τα παραδείγματα πρωτοβάθμιων κλαδικών σωματείων όπου συμμετείχαν αρκετοί σπουδαστές που δουλεύουν ή σπουδάζουν στο αντικείμενο του κλάδου, ζήτημα που αποτελεί δουλειά προοπτικής για την ανασύνταξη του εργατικού - συνδικαλιστικού κινήματος. Τα αποτελέσματα αυτά δεν ήταν τυχαία, αλλά κάτω από την παρέμβαση των μελών της ΚΝΕ μέσα στις σχολές και τη συνολικότερη παρέμβαση του Κόμματος.

32 **Νέος συσχετισμός στους φοιτητικούς συλλόγους - νέα καθήκοντα για την παρέμβαση των μελών και φίλων της ΚΝΕ και την αγωνιστική ανασύνταξη του φοιτητικού κινήματος.**

Έχουν γίνει διακριτά βήματα στην παρέμβασή μας στο φοιτητικό κίνημα. Πρώτα απ' όλα βελτιώθηκε ο προσανατολισμός και η ανάληψη ευθύνης από τα καθοδηγητικά όργανα στο πώς δουλεύουμε στο κίνημα, η ετοιμότητα και ο σχεδιασμός για να παίρνουμε την πρωτοβουλία των κινήσεων, η ανησυχία για το πώς προωθούμε την αντικαπιταλιστική γραμμή πάλης, πώς επεξεργαζόμαστε πλαίσιο πάλης και πώς παρεμβαίνουμε στις συλλογικές διαδικασίες όπως σε Γενικές Συνελεύσεις.

Αυτά τα βήματα, πάνω στο έδαφος της ρευστότητας, των πρωτόγνωρων για τους φοιτητές εξελίξεων και των σοβαρών οργανωτικών και πολιτικών προβλημάτων άλλων πολιτικών δυνάμεων, αποτυπώνονται ως ένα βαθμό:

- ▶ Στη βελτίωση του συσχετισμού στα όργανα των φοιτητικών συλλόγων, με την ανάδειξη της Πανσπουδαστικής ΚΣ, του ψηφοδελτίου που στηρίζει η ΚΝΕ, σε πρώτη δύναμη στις φοιτητικές εκλογές του 2022.

- ▶ Στην ικανότητα των δυνάμεών μας να πρωτοστατήσουν στα αγωνιστικά ξεσπάσματα των φοιτητών σε συνθήκες lockdown, με αιχμή την ανάγκη να «γίνουν φοιτητές ξανά» και την εναντίωση στα μέτρα της κυβέρνησης για τα Πανεπιστήμια, στην πανεπιστημιακή αστυνομία.

- ▶ Στην κατάκτηση της πρωτοβουλίας των κινήσεων στο φοιτητικό κίνημα πανελλαδικά, σε μεγάλες πόλεις και σε επίπεδο συλλόγων, ακόμη και σε ορισμένους που δρούσαμε από θέσεις μειοψηφίας, όπως στις Ιατρικές, τις ΣΕΦΑΑ, στο Πάντειο, σε συλλόγους του ΑΠΘ κ.α.

- ▶ Στον καλύτερο προσανατολισμό για τη δημιουργία δομών οργάνωσης των φοιτητών ώστε να εκφράζεται αγωνιστικά και με όρους συλλογικότητας η στάση απέναντι στα προβλήματα και στα εμπόδια στις σπουδές, όπως η ίδρυση συλλόγων εκεί που δεν υπήρχαν, επιτροπών αγώνα ή ετών, η ομάδα γυναικών στο ΑΠΘ κ.λπ., νέες μορφές οργάνωσης που η ίδια η ζωή και ο αγώνας γεννούν ως δυνατότητες, όπως το Συντονιστικό καλλιτεχνικών σχολών.

- ▶ Στην προσπάθεια να δράσουμε από κοινού με περισσότερους φοιτητές που δεν έχουν πείρα από αγώνες ούτε συμφωνία ή σαφήνεια στην κατεύθυνση που πρέπει να έχει η πάλη.

Η ανάδειξη της Πανσπουδαστικής σε πρώτη δύναμη σε 118 φοιτητικούς συλλόγους και 12 συλλόγους οικοτρόφων πανελλαδικά διαμορφώνει νέες δυνατότητες και ευθύνες στην παρέμβαση των μελών και φίλων της ΚΝΕ για την αγωνιστική ανασύνταξη του φοιτητικού κινήματος, για να μπει φρένο στη συνεχή πορεία υποχώρησής του.

Δεν υποτιμάμε τον πραγματικό συσχετισμό, που παραμένει αρνητικός και αντανάκλαται στη συνείδηση και τη στάση της πλειοψηφίας των φοιτητών, την κατάσταση διάλυσης ή εκφυλισμού που κυριαρχεί σε πολλούς συλλόγους, τις άμαζες διαδικασίες, το πλήγμα που έχουν δεχθεί οι ίδιες οι αξίες της συλλογικότητας, της διεκδίκησης. Γι' αυτό, στο επίκεντρο των προσπαθειών μας θέτουμε τη βελτίωση της λειτουργίας και της δράσης των συλλόγων, την άνοδο της συμμετοχής των φοιτητών στις διαδικασίες τους, στη διεκδίκηση για το σύνολο των σύγχρονων αναγκών τους.

Είναι μονόδρομος για να συνεχιστεί η πορεία αλλαγής του συσχετισμού, που θα έχει καμπές, μπρος-πίσω, και σε κάθε περίπτωση θα εξαρτηθεί από τη συνολική πορεία ανάπτυξης του εργατικού-λαϊκού και φοιτητικού κινήματος, από την ισχυροποίηση της ΚΝΕ στα Πανεπιστήμια, την ενίσχυση της πολύπλευρης ιδεολογικής-πολιτικής παρέμβασης σε σύνδεση με το επιστημονικό αντικείμενο.

33 Η συσπείρωση περισσότερων συλλόγων στο Μέτωπο Αγώνα Σπουδαστών (ΜΑΣ) είναι η απάντηση στα σχέδια πλήρους διάλυσης ή ενσωμάτωσης του φοιτητικού κινήματος.

Το επόμενο διάστημα η διαπάλη για τον προσανατολισμό και την οργάνωση του φοιτητικού κινήματος θα δυναμώσει, με κοινό στόχο όλων των άλλων πολιτικών δυνάμεων και μηχανισμών να ανακόψουν την επιρροή του ΚΚΕ και της ΚΝΕ στους φοιτητές και τις φοιτήτριες, να αναιρέσουν τα θετικά βήματα που

μετρήθηκαν στην αλλαγή του συσχετισμού σε συλλόγους, να εμποδιστούν θετικές διεργασίες στους αγώνες, στη ριζοσπαστικοποίηση συνειδήσεων.

Έχει ενταθεί η προσπάθεια κυβέρνησης, κρατικού μηχανισμού, άλλων πολιτικών κομμάτων, να παρέμβουν στο περιεχόμενο και στη λειτουργία του φοιτητικού κινήματος. Δε θέλουν απλώς τους φοιτητές αμέτοχους ή ουδέτερους, αλλά ενεργούς υποστηρικτές της κυρίαρχης πολιτικής. Η δράση και η επίδραση του ΚΚΕ και της ΚΝΕ υψώνουν εμπόδια, την υπολογίζουν. Τα προηγούμενα χρόνια εντάθηκε η συκοφάντηση και καταστολή των φοιτητικών αγώνων με πρωταγωνιστή την κυβέρνηση, τα σχέδια ενσωμάτωσης σε ρόλο υποστηρικτή της κυβερνητικής εναλλαγής από τις δυνάμεις της σοσιαλδημοκρατίας και του οportunισμού. Είναι μπροστά μας η αντιμετώπιση της κρατικής παρέμβασης στη λειτουργία των συλλόγων, της υποκατάστασής τους από «συμβούλια φοιτητών» χωρίς μαζικές διαδικασίες και διεκδικητικό χαρακτήρα, των ηλεκτρονικών ψηφοφοριών και των ενιαίων ψηφοδελτίων. Η ΕΕ διοικείται πακτωλό χρημάτων για τη λειτουργία «εθελοντικών» φοιτητικών οργανώσεων τύπου ΜΚΟ, για την οργάνωση των φοιτητών σε κατεύθυνση υποστήριξης της στρατηγικής της. Για να περπατήσει αυτή η επίθεση στο φοιτητικό κίνημα καλλιεργείται έντονα η λογική της αποκομματικοποίησης, «αποπολιτικοποίησης» των συλλόγων, πως οι αγώνες είναι «αναποτελεσματικοί», «ξεπερασμένοι», πως οι φοιτητές «πρέπει να ασχολούνται μόνο με τη σχολή τους», παραβλέποντας ποια πολιτική δημιουργεί τα προβλήματα στις σπουδές.

Η ακύρωση αυτών των σχεδίων περνάει μέσα από τη διεύρυνση της συμμετοχής στο Μέτωπο Αγώνα Σπουδαστών, που εκφράζει το ριζοσπαστικό και πιο μαχητικό κομμάτι του φοιτητικού κινήματος. Το ΜΑΣ είναι συσπείρωση συλλόγων και επιτροπών φοιτητών με βάση το πλαίσιο πάλης του που εμπλουτίζεται. Οι φορείς αυτοί θέλουμε να συμπορεύονται με το ταξικά προσανατολισμένο εργατικό κίνημα και να συντονίζουν τη δράση τους απέναντι στην πολιτική όλων των κυβερνήσεων, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του κεφαλαίου, ενάντια στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς και το ΝΑΤΟ βάζοντας μπροστά τις διεκδικήσεις για σπουδές, δουλειά και ζωή με σύγχρονα δικαιώματα.

Η πιο πλατιά κατοχύρωση του ΜΑΣ περνάει μέσα από την πρωτοπόρα δράση και τη μαζικοποίηση των συλλόγων που συσπειρώνει, συνολικά την άνοδο του βαθμού οργάνωσης των φοιτητών, την πλατιά ζύμωση και υιοθέτηση του πλαισίου πάλης του ΜΑΣ από τους φοιτητές, που δεν είναι αυτόματα ή δεδομένη, επειδή ένας σύλλογος πήρε απόφαση συμμετοχής σε αυτό, από την επιδίωξη συντονισμού και κοινής δράσης με συλλόγους που διατηρούν ακόμα επιφυλάξεις, από τη βελτίωση των συσχετισμών σε περισσότερους συλλόγους, τη δημιουργία νέων μορφών οργάνωσης εκεί που χρειάζεται.

Ο ευνοϊκότερος συσχετισμός σε περισσότερα ΔΣ που αναδείχτηκε 1^η δύναμη η Πανσπουδαστική, η συγκρότηση περισσότερων επιτροπών φοιτητών σε τμήματα ή έτη, που υιοθετούν πλευρές του πλαισίου πάλης του ΜΑΣ, διαμορφώνουν τις προϋποθέσεις για τη συσπείρωση περισσότερων μαζικών φοιτητικών φορέων σε αυτό. Το αποτέλεσμα των φοιτητικών εκλογών διαμορφώνει, επίσης, ορισμένες προϋποθέσεις να ανοίξει ο δρόμος στην πανελλαδική έκφραση - οργάνωση του φοιτητικού κινήματος, την ανασύσταση της ΕΦΕΕ, με τη συμμετοχή αντιπροσώπων από όλους τους συλλόγους, χωρίς νοθείες ή αποκλεισμούς, ώστε να δυναμώσει η ανοιχτή συζήτηση και διαπάλη για την κατεύθυνση, τις διεκδικήσεις, τους στόχους του φοιτητικού κινήματος, να διακρίνονται πιο καθαρά οι δύο γραμμές που συγκρούονται στο κίνημα, από τη μια αυτή της συναίνεσης ή του συμβιβασμού με την κυρίαρχη πολιτική και από την άλλη αυτή της ρήξης και

της ανατροπής που εκφράζουν οι δυνάμεις της ΚΝΕ. Αντιμετωπίζοντας τόσο την υπονομευτική δράση της ΔΑΠ όσο και την επιδίωξη της σοσιαλδημοκρατίας και του οπορτουνισμού να κυριαρχήσει μια άσφαιρη, θολή «αντιδεξιά» κατεύθυνση στην ΕΦΕΕ.

34 Σύλλογοι δραστήριοι και αγωνιστικοί, για τις ανάγκες των πολλών, είναι το κλειδί για την ανάπτυξη του κινήματος των φοιτητών. Επιδιώκουμε να γίνουν οι σύλλογοι, πρώτα και κύρια σε όσους η Πανσπουδαστική είναι 1^η δύναμη, ζωντανές εστίες συλλογικότητας για να μπορεί να εκφράζεται και να διεκδικεί κάθε φοιτητής ενάντια σε ό,τι τον “πνίγει”, να μην είναι κανείς μόνος στις δυσκολίες. Με ιδιαίτερη ευθύνη και βοήθεια στους εκλεγμένους συνδικαλιστές μας, πρωτοστατούμε στη σωστή λειτουργία των Δ.Σ., στην πλατιά ενημέρωση, στη διεξαγωγή Γενικών Συνελεύσεων με ουσιαστική συμμετοχή των φοιτητών, στην αγωνιστική διεκδίκηση, στην αλληλεγγύη, αλλά και στην πολύμορφη δραστηριότητα (για το μέλλον των αποφοίτων, για το επιστημονικό αντικείμενο, για θέματα πολιτισμού, αθλητισμού κ.λπ.). Να ξεπεράσουμε την αποσπασματικότητα που χαρακτηρίζει τώρα τις προσπάθειες μαζικοποίησης αρκετών συλλόγων, όπου είμαστε 1^η δύναμη.

Ακόμα και εκεί που ο συσχετισμός στο Δ.Σ. παραμένει αρνητικός μπορεί να διαμορφωθεί μια επιτροπή αγώνα ή έστω μια ομάδα πρωτοπόρων ή δραστήριων φοιτητών δίπλα στα μέλη της ΚΝΕ που μαζί θα αναλάβουμε πρωτοβουλίες αναζωογόνησης του συλλόγου, σε αντιπαράθεση με τις παρατάξεις που έχουν την πλειοψηφία.

Υπάρχουν σημαντικά περιθώρια να ανέβει η ικανότητα συσπείρωσης και κινητοποίησης περισσότερων φοιτητών με τη γραμμή πάλης μας στο κίνημα, στο βαθμό που οι δυνάμεις της ΚΝΕ, με την ευθύνη που έχουν, πρωτοστατούν:

- ▶ στην πιο σταθερή παρακολούθηση των εξελίξεων στα Πανεπιστήμια και τους αντίστοιχους κλάδους, στην καλύτερη γνώση του χώρου ευθύνης και του αντίκτυπου των αλλαγών που έχουν συντελεστεί.

- ▶ στην ενασχόληση με το σύνολο της ζωής των φοιτητών, των όρων και περιεχομένου των σπουδών, μόρφωσης, πτυχίου, επαγγελματικής προοπτικής, για ζητήματα επιστήμης - έρευνας, ψυχαγωγίας, αθλητισμού, πολιτισμού, που βοηθά να δραστηριοποιηθούν ευρύτερες δυνάμεις, βοηθά σε αρκετές περιπτώσεις να αναδειχτούν και να διεκδικηθούν οι σύγχρονες ανάγκες των φοιτητών. Στο δυνάμωμα της αλληλεγγύης, με οργανωμένο τρόπο, να κατοχυρώνεται ως συστατικό στοιχείο των Φοιτητικών Συλλόγων

- ▶ στην ανάπτυξη οργανωμένης συζήτησης από Φ.Σ. για ζητήματα που περιέχουν τα προγράμματα σπουδών, με αντιπαράθεση γύρω από το τι πρέπει να υπηρετούν οι επιστήμονες, ενημέρωση γύρω από ζητήματα τρέχουσων επιστημονικών εξελίξεων.

- ▶ στην όξυνση της διαπάλης με τις άλλες οργανωμένες δυνάμεις στα ΑΕΙ (αστικές, οπορτουνιστικές, αναρχικές) και τις αντιλήψεις που επικρατούν και εμποδίζουν τη συμμετοχή στο κίνημα, θολώνουν τον πραγματικό αντίπαλο, εγκλωβίζουν την αμφισβήτηση στα όρια του «ρεαλισμού» της υποταγής, οδηγώντας τελικά και έναν κόσμο που συμμετέχει στους αγώνες στην απογοήτευση και την αποστράτευση. Διαπάλη μέσα στις μαζικές διαδικασίες για τους στόχους πάλης και τον προσανατολισμό του κινήματος, συνδυασμένα με την ολόπλευρη αυτοτελή παρέμβαση της ΚΝΕ. Διαπάλη που ενοποιεί τις ανησυχίες και τον αγώνα στην κατεύθυνση ενάντια στην πολιτική της Ε.Ε. και του κεφαλαίου σε αντιπαράθεση με

τη γραμμή αναμονής και συμβιβασμού στις κυβερνητικές «παροχές» ή και της αστικής κυβερνητικής εναλλαγής.

► στη στήριξη κάθε μέλους της ΚΝΕ και πρώτα απ' όλους στους εκλεγμένους στα ΔΣ, για να μπορούν να διαφωτίζουν, να επικοινωνούν, να οργανώνουν και να κινητοποιούν τους συμφοιτητές τους.

► στον προσανατολισμό να μετατρέπεται κάθε αγωνιστικό σκίρτημα σε μορφή οργάνωσης, π.χ. επιτροπές ετών. Ο συντονισμός της δράσης των φοιτητικών συλλόγων να ενισχύει την ευθύνη κάθε συλλόγου στην ενημέρωση και κινητοποίηση των μελών του, όχι να τον προσπερνά.

► στην αξιοποίηση διάφορων μορφών συλλογικής δράσης των φοιτητών. Τον συντονισμό των συλλόγων οικότροφων. Τη συμπόρευση με τα σωματεία με όρους κοινής διεκδίκησης και όχι μόνο αλληλεγγύης, μεταξύ άλλων και για την οργάνωση των εργαζόμενων φοιτητών. Στηρίζουμε τους νεοϊδρυθέντες συλλόγους, να αποκτήσουν πλατιά αναγνώριση με τη δράση που θα αναπτύξουν. Γενικεύουμε τις θετικές προσπάθειες σε περισσότερους ΦΣ να λειτουργήσουν επιστημονικές, αθλητικές, πολιτιστικές ομάδες.

► στην εξειδίκευση της παρέμβασής μας στα τμήματα που προέκυψαν από τα πρώην ΤΕΙ και στα νέα Τμήματα εφαρμοσμένων επιστημών και τεχνολογίας που θα δημιουργηθούν. Πρωτοστατούμε στην οργάνωση και διεκδίκηση των φοιτητών με κατεύθυνση τη δημιουργία συλλόγων όπου δεν υπάρχουν.

35 Το ΚΚΕ και η ΚΝΕ όλα αυτά τα χρόνια συνέβαλαν ώστε να κατοχυρωθεί στην πράξη ότι τα δικαιώματα των νέων στρατευμένων δεν σταματάνε στις πύλες των στρατοπέδων, ότι **“οι φαντάροι είναι του λαού παιδιά, έχουν δικαιώματα πολιτικά”**. Είναι εκατοντάδες οι Ερωτήσεις του ΚΚΕ στη Βουλή, δεκάδες οι ανακοινώσεις που εξέδωσαν το ΚΚΕ και η ΚΝΕ, με τις οποίες πραγματοποιήθηκαν και εξορμήσεις έξω από τα στρατόπεδα, πολλά τα δημοσιεύματα στον Ριζοσπάστη, στον Οδηγητή, στο alt.gr για τα ζητήματα αυτά.

Πλήθυναν μέσα στα στρατόπεδα όλης της χώρας οι δίκαιες διαμαρτυρίες των στρατευμένων, πολλοί από τους οποίους τιμωρήθηκαν από την κυβέρνηση, το Υπουργείο και τις Διοικήσεις για τη στάση τους. Ωστόσο, αυτό, δεν ήταν ικανό να κάμψει τις αντιδράσεις τους, που συνάντησαν τη στήριξη των μαζικών φορέων της νεολαίας και του εργατικού κινήματος, ευρύτερα των λαϊκών οικογενειών, οι οποίοι ασχολήθηκαν, διεκδίκησαν και υπερασπίστηκαν τα δικαιώματα των νέων, που υπηρετούν τη θητεία τους. Άλλωστε, οι κατακτήσεις που υπάρχουν μέσα σε στρατόπεδα και βελτιώνουν σε ορισμένες περιπτώσεις τις συνθήκες διαβίωσης, έγιναν επειδή οι στρατευμένοι διεκδίκησαν τα δικαιώματά τους.

Οι θέσεις του ΚΚΕ για τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο όλο το προηγούμενο διάστημα βρήκαν σημαντική απήχηση σε νέους στρατευμένους, αλλά και νέους αξιωματικούς και υπαξιωματικούς, στα αυριανά στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων, που σήμερα βρίσκονται στις λεγόμενες παραγωγικές σχολές, παρά τα εμπόδια που θέτει το αστικό κράτος, αλλά και τη γενικότερη αντιδραστική κατεύθυνση εκπαίδευσης και διαπαιδαγώγησης των ανθρώπων που υπηρετούν στον σκληρό πυρήνα του, τις Ένοπλες Δυνάμεις. Η περήφανη στάση με στρατευμένους να συμμετέχουν ή και να χαιρετίζουν σε αντιιμπεριαλιστικά, αντιπολεμικά συλλαλητήρια, η καταδίκη της πολιτικής της εμπλοκής της χώρας μας στα αιματοβαμμένα ιμπεριαλιστικά σχέδια του ΝΑΤΟ, μας γεμίζουν αισιοδοξία και δείχνουν ότι μόνο ο αγώνας και η αλληλεγγύη είναι ικανά να θωρακίσουν τα δικαιώματα των στρατευμένων.

Η εξειδικευμένη δουλειά της ΚΝΕ στις νέες γυναίκες διαπερνά και αφορά κάθε πλευρά της καθοδηγητικής μας ευθύνης και ικανότητας. Τόσο την οργανωμένη ζωή της ΚΝΕ και πορεία αφομοίωσης των δυνάμεών μας, όσο και το σχέδιο οικοδόμησης της ΚΝΕ, ιδιαίτερα σε χώρους με έντονη την παρουσία γυναικών (π.χ. συγκεκριμένες σχολές στα ΑΕΙ, ορισμένες ειδικότητες σε ΕΠΑΛ-μαθητεία- κατάρτιση, κλάδοι όπως τηλεπικοινωνίες, εμπόριο) μέσα από την ιδεολογική-πολιτική παρέμβαση της ΚΝΕ στη νεολαία και τη δράση των μελών της ΚΝΕ στο κίνημα, μέσα και από τη διαπάλη με την επεξεργασμένη δουλειά του αντιπάλου, με τις αστικές και οπορτουνιστικές θεωρίες για το γυναικείο ζήτημα.

Την τετραετία που πέρασε έγιναν ορισμένα βήματα στον προσανατολισμό των καθοδηγητικών Οργάνων της ΚΝΕ στην εξειδικευμένη δουλειά στις νέες γυναίκες, στην ικανότητα των Οργάνων και των στελεχών της ΚΝΕ να αντιμετωπίζουν πιο συλλογικά και από σχετικά καλύτερη αφετηρία στην καθημερινή δουλειά τις δυσκολίες που συναντούν οι συντρόφισσες στην οργανωμένη πάλη.

Τα όποια βήματα είναι αποτέλεσμα της προσπάθειας για βαθύτερη αφομοίωση από τα Όργανα πρώτα και κύρια της θέσης μας για την ισοτιμία και χειραφέτηση της γυναίκας, για την ταξική ρίζα της γυναικείας ανισοτιμίας με τις σύγχρονες μορφές της, προσπάθεια που ξεκίνησε πιο εντατικά μετά τη σχετική Απόφαση του ΚΣ το 2020. Αυτή η προσπάθεια διαπέρασε στη συνέχεια μια πιο έντονη δραστηριότητα που ανέπτυξε η ΚΝΕ με ορισμένες εκδόσεις, εκδηλώσεις και πρωτοβουλίες, τόσο κεντρικά, όσο και στις Οργανώσεις Περιοχής.

Υπάρχει πλούσια πείρα από τις πρωτοβουλίες και τα επεξεργασμένα υλικά (ανακοινώσεις, αρθρογραφία, διεκδικητικό πλαίσιο) που πήραμε τόσο για τις μαθήτριες όσο και για τις φοιτήτριες τα τελευταία δύο χρόνια, παίρνοντας υπόψη την ηλικία, την κοινωνική πείρα των νέων που απευθυνόμαστε. Παρά την αποσπασματικότητά τους -κυρίως μπροστά σε σταθμούς-, αποδεικνύεται πως όσο αναδεικνύουμε επιθετικά τις θέσεις και τις διεκδικήσεις μας διακρίνονται σημαντικές δυνατότητες να επιδράσουμε στη σκέψη της νεολαίας που μας ενδιαφέρει.

Τα βήματα που έχουν γίνει χρειάζεται να αποκτήσουν ενιαία, σταθερά χαρακτηριστικά σε όλα τα Όργανα της ΚΝΕ και τις Οργανώσεις Περιοχής, ώστε να διαμορφώνονται κριτήρια διαλεκτικής-υλιστικής προσέγγισης σε σύνθετα κοινωνικά ζητήματα, όπως η βία κατά των γυναικών, οι διαπροσωπικές, ερωτικές σχέσεις, που διαμορφώνονται στο έδαφος της αντιδραστικοποίησης της καπιταλιστικής κοινωνίας.

Αυτή η κατεύθυνση μπορεί να συμβάλει στη μαχητική, εύστοχη, ιδεολογική-πολιτική αντιπαράθεση με τον ανορθολογισμό, με τις αντιδραστικές απόψεις και τις σάπιες αξίες που αναπαράγονται για την κοινωνική θέση της γυναίκας από το σχολείο, το Πανεπιστήμιο, αλλά και τους χώρους δουλειάς.

Είναι βασικό καθοδηγητικό καθήκον να μετρήσουμε βήματα στο να δουλεύουμε με τις θέσεις του Κόμματος και της ΚΝΕ για την ισοτιμία και χειραφέτηση των γυναικών παρακολουθώντας την εξέλιξή τους από μικρή ηλικία, ώστε να καλλιεργείται από νωρίς η αυτοπεποίθηση, η αγωνιστική, κομμουνιστική στάση και αντοχή απέναντι σε ζητήματα που αντιμετωπίζουν ή θα αντιμετωπίσουν και αφορούν και την προσωπική ζωή ή και νέα δεδομένα που θα τεθούν σε μια πορεία στη ζωή τους και ειδικά σε συγκεκριμένες φάσεις (αναζήτηση εργασίας, εργασία με ελαστικές μορφές απασχόλησης, δημιουργία οικογένειας, πίεση από οικογενειακό περίγυρο και ερωτικό σύντροφο, οικονομικές, οικογενειακές δυσκολίες, ασθένειες). Η ένταξη, για παράδειγμα, ξεχωριστού μαθήματος στις Ιδεολογικές Σχολές Νέων μελών της ΚΝΕ είναι σε σωστή κατεύθυνση.

Να ενισχυθεί η καθοδηγητική έγνοια για τη διαμόρφωση αντοχής και σταθερής συμμετοχής των γυναικών μελών και στελεχών της ΚΝΕ σε όλη την οργανωμένη τους ζωή, η φροντίδα και η προετοιμασία να αναλαμβάνουν όλο και περισσότερες ευθύνες στην Οργάνωση, ακόμα και η πρακτική στήριξή τους. Ιδιαίτερα τα γυναικεία στελέχη, ανεξάρτητα από το είδος της χρέωσής τους, πρέπει να αναπτύσσουν σταθερή έγνοια για τη μελέτη και την αφομοίωση των θέσεών μας, να παρακολουθούν τις σύγχρονες αστικές και οπορτουниστικές προσεγγίσεις και να συμβάλουν στη διαπάλη. Με τη στάση τους να καλλιεργούν την αλληλεγγύη, τη συντροφικότητα, ιδιαίτερα μπροστά σε προσωπικές δυσκολίες συντροφισσών. Έτσι, θα ωριμάζουν τόσο οι ίδιες, όσο και τα Όργανα στα οποία ανήκουν.

Χρειάζεται να ενισχύσουμε και εσωοργανωτικά και στη μαζική πολιτική παρέμβαση της ΚΝΕ το περιεχόμενο της πάλης για την πραγματική χειραφέτηση της γυναίκας, αναπόσπαστο στοιχείο της πάλης για τον σοσιαλισμό-κομμουνισμό, αξιοποιώντας ιστορικά παραδείγματα γυναικών του κομμουνιστικού κινήματος στη χώρα μας και διεθνώς. Η χειραφέτηση της γυναίκας κατακτιέται στον αγώνα κόντρα στα αντιδραστικά πρότυπα διαπροσωπικών σχέσεων, για τις σύγχρονες κοινωνικές ανάγκες, ώστε κάθε νέα να είναι ανεξάρτητη οικονομικά, κοινωνικά.

37 Για τη συμβολή των γυναικών - μελών της ΚΝΕ στο ριζοσπαστικό γυναικείο κίνημα, στους συλλόγους και ομάδες της ΟΓΕ. Η διάχυση του γυναικείου ζητήματος σε όλα τα κινήματα

Όλες οι γυναίκες, μέλη και φίλες της ΚΝΕ, συμμετέχουμε στις ομάδες και τους συλλόγους της ΟΓΕ, επιδιώκουμε να ενταχθούν περισσότερες νέες στο ριζοσπαστικό γυναικείο κίνημα. Σε αυτή την προσπάθεια αντιμετωπίσαμε συγχύσεις για τον ρόλο της ΟΓΕ, σε ποιες γυναίκες απευθύνεται, συγχύσεις που έχουν να κάνουν με τη συνολικότερη αδυναμία αφομοίωσης από τα όργανα της αναγκαιότητας εξειδικευμένης δουλειάς της ΚΝΕ στις νέες κοπέλες. Παρόλα αυτά, υπάρχει ορισμένη θετική πείρα από τις καμπάνιες της ΟΓΕ σε χώρους εκπαίδευσης και δουλειάς, από την προσπάθεια διοργάνωσης κοινών δράσεων με φοιτητικούς συλλόγους, που μας άνοιξε δρόμους για γνωριμία με ακόμα περισσότερες φοιτήτριες.

Η δραστηριότητα της ΟΓΕ μπορεί να συμβάλει στη μαχητικοποίηση των γυναικών που συσπειρώνει, στο ξεπέρασμα παθητικής στάσης ζωής, λόγω των δυσκολιών εργασίας- μητρότητας- υποχρεώσεων στην οικογένεια που προκύπτουν στην πορεία της ζωής μιας γυναίκας, αλλά και λόγω κοινωνικών προκαταλήψεων που συναντιούνται ακόμα και μέσα στο κίνημα. Να αποκτούν πείρα, αυτοπεποίθηση. Η ΟΓΕ μπορεί να γίνει, και για την ΚΝΕ, κανάλι επικοινωνίας, γνωριμίας, στρατολόγησης γυναικών, αλλά και ανάδειξης γυναικείων στελεχών.

Βασικό βήμα που πρέπει να γίνει είναι η πλατιά αξιοποίηση του Δελτίου (περιοδικού) της ΟΓΕ, να διαβάζεται από τα στελέχη και τα μέλη της Οργάνωσης και να διακινείται στους χώρους νεολαίας.

Η έλλειψη ελεύθερου χρόνου, η ανασφάλεια για το μέλλον, η αδυναμία να προγραμματίσει μια νέα γυναίκα τη ζωή της, τα διλήμματα που μπαίνουν, όπως «επαγγελματική εξέλιξη ή οικογένεια», οι δυσκολίες για το νέο ζευγάρι να ξεκινήσει τη ζωή του (π.χ. το ζήτημα της κατοικίας), ο έντονος προβληματισμός για τις αιτίες των δολοφονιών γυναικών, για την απαγόρευση των αμβλώσεων στις ΗΠΑ ή χώρες της ΕΕ, είναι πλευρές που απασχολούν τις νέες και χρειάζεται να παρεμβαίνουμε με τις θέσεις και τα αιτήματά μας. Ιδιαίτερα στις νέες εργαζόμενες να δουλέψουμε με το τρίπτυχο: εργασιακή σταθερότητα -εργασιακό εισόδημα- κοινωνικές υπηρεσίες, από τα οποία εξαρτάται η ποιότητα ζωής, ο ελεύθερος χρόνος.

Ταυτόχρονα, το περιεχόμενο των σύγχρονων αναγκών των γυναικών, οι ιδι-

αίτερες ανάγκες τους (π.χ. ιατρικές εξετάσεις, μέτρα υγιεινής και ασφάλειας στο χώρο σπουδών κ.λπ.), χρειάζεται να γίνονται αντικείμενο διεκδίκησης για το φοιτητικό κίνημα, να εμπλουτίζονται τα διεκδικητικά πλαίσια, να προχωρά η από κοινού δράση των φοιτητικών συλλόγων με την ΟΓΕ. Σε μεγάλα Πανεπιστήμια που συγκεντρώνουν πολλές φοιτήτριες χρειάζεται να εξετάζεται από τα όργανα η δημιουργία ομάδων γυναικών με κριτήριο τις διακρίσεις που βιώνουν οι γυναίκες σε κάθε πλευρά της ζωής τους και την αγωνιστική διεκδίκηση των σύγχρονων αναγκών τους στη μόρφωση, την εργασία, την Υγεία κ.λπ., έτσι ώστε να προσεγγίζονται και να αναπτύσσουν αγωνιστική δράση φοιτήτριες που ευαισθητοποιούνται γύρω από διάφορες πλευρές της ανισότιμης θέσης της γυναίκας και που ενδεχομένως δεν συμμετέχουν ενεργά στους φοιτητικούς συλλόγους.

Πλούσια και θετική πείρα έχουμε συγκεντρώσει από την ανάπτυξη αγωνιστικής δράσης στο φοιτητικό και μαθητικό κίνημα με αφορμή τα φαινόμενα βίας κατά των γυναικών όλο το προηγούμενο διάστημα. Το σύνθημα με το οποίο δουλέψαμε “Χτίζουμε ασπίδα προστασίας μέσα από τους αγώνες μας για κάθε γυναίκα, ώστε να αλλάξει τη ζωή της μαχόμενη”, μπορεί να γίνει οδηγός δράσης με πρακτική έκφραση για το επόμενο διάστημα.

ΣΤ. ΑΝΑΒΑΘΜΙΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΚΑΘΟΔΗΓΗΤΙΚΗ ΜΑΣ ΔΟΥΛΕΙΑ ΓΙΑ ΠΙΟ ΔΥΝΑΤΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΝΕ ΠΑΝΤΟΥ

38 Σε όλες τις μάχες «πρωταγωνίστρια» η Οργάνωση Βάσης

Όλα τα παραπάνω πρέπει να απασχολούν τα όργανα της ΚΝΕ, να συζητιούνται τακτικά, να σχεδιάζεται η προώθησή τους μεθοδικά και πάντα με επίκεντρο τις ανάγκες που έχει η κάθε ΟΒ, ο χώρος παρέμβασής της.

Είναι κρίσιμο ζήτημα το πώς εξασφαλίζουμε τη δημιουργική δραστηριοποίηση όλων μας των δυνάμεων, ενισχύοντας εκείνα τα στοιχεία που δημιουργούν έμπνευση και διάθεση για δράση. Στοιχεία όπως η ενίσχυση της ιδεολογικής-πολιτικής συζήτησης, η καλή προετοιμασία των θεμάτων, η ενθάρρυνση να λέει ο καθένας τη γνώμη του, η σαφήνεια στο τι επιδιώκουμε από κάθε μας ενέργεια και πώς θα το πετύχουμε, η συζήτηση των συμπερασμάτων μετά από κάθε μάχη είναι απαραίτητα να κατακτώνται μέσα στο πλαίσιο της λειτουργίας της ΟΒ.

Η ζωή της ΟΒ δεν αφορά μόνο τη συνεδρίασή της, αλλά την ίδια την καθημερινότητά της. Σε μια περίοδο που συνολικά οι όροι ζωής έχουν δυσκολέψει, τα μέλη της ΟΒ δρουν σαν μια γροθιά, συναντιούνται, συζητάνε, μαθαίνουν ο ένας από τον άλλον, αναπτύσσουν σχέσεις συντροφικής αλληλεγγύης στο έδαφος της κοινής προσπάθειας, ασκούν την κριτική και την αυτοκριτική τους, καταμερίζουν τις ανάγκες της δράσης, ενημερώνονται για τη δράση του Κόμματος και της ΚΝΕ, ανταλλάσσουν εμπειρίες, ψυχαγωγούνται μαζί.

Χρειάζεται ιδιαίτερη βοήθεια, ολόπλευρη στήριξη σε κάθε μέλος της ΚΝΕ ώστε να συμμετέχει ενεργά στη δράση της ΟΒ, ξεπερνώντας δυσκολίες που προκύπτουν. Παράγοντες όπως είναι η ανεργία, οι συνθήκες δουλειάς, οι εναλλαγές εργασιακού περιβάλλοντος, τα ωράρια, τα οικονομικά προβλήματα, η πίεση από την οικογένεια, οι προσωπικές δυσκολίες, η επίδραση στην ψυχολογική κατάσταση επιδρούν αναμφίβολα και στα μέλη της ΚΝΕ απαιτούν πολύ μεγαλύτερη ενασχόληση των καθοδηγητικών οργάνων, ειδική στήριξη.

Η στήριξη αφορά το πώς παίρνουμε υπόψη τα ιδιαίτερα προβλήματα, όχι για να συμβιβαστούμε και να ρίξουμε τις απαιτήσεις, αλλά για να συμβάλουμε στη μαχητική στάση απέναντι στις δυσκολίες. Σε αυτή την κατεύθυνση συμβάλλει η συ-

γκεκριμένη βοήθεια και με πρακτικό πνεύμα σε οικονομικές, κοινωνικές πιέσεις, συνδυασμένα με την προσπάθεια να καλλιεργείται πείσμα στον αγώνα ενάντια στις αιτίες των προσωπικών ζητημάτων και αδιεξόδων. Με τέτοια μεθοδική, συλλογική δουλειά ο ένας παίρνει τη δύναμη των πολλών και γίνεται πραγματικός μαχητής. Έτσι, χρειάζεται να χτίζεται η συνειδητότητα για τον στόχο μας, να εκφράζεται όλο και περισσότερο σε δράση και βάσεις για μια σταθερή πορεία στην οργανωμένη ζωή βγαίνοντας ο καθένας νικητής από τη μάχη με τους όρους ζωής σε κάθε φάση.

Αντίστοιχα, χρειάζεται πιο ουσιαστικά να παίρνουμε υπόψη και ζητήματα συγκρότησης της καθημερινότητας σε όλες τις ηλικίες. Οι ασχολίες, τα χόμπι, η αναζήτηση ελεύθερου χρόνου χρειάζεται να αντιμετωπίζονται ενταγμένα στην καθηγητική δουλειά αφού είναι στοιχεία της κοινωνικής δραστηριότητας του νέου και παράλληλα εξελίσσονται σε αλληλεπίδραση με νέους. Χρειάζεται να αναρωτηθούμε λοιπόν, πως καλλιεργούμε και μέσα από αυτά την αυτοπεποίθηση για το Κόμμα, για την κοσμοθεωρία μας, που διαμορφώνει τη βάση, το υπόβαθρο για να έχουμε αντίληψη για όλα και τα αξιοποιεί όλα για να χτίζει αγωνιστικά την προσωπικότητα, μέσα και από τα ενδιαφέροντα του καθένα.

Φυσικά, η κατάκτηση σταθερής πορείας ενός συντρόφου είναι πολύ πιο σύνθετο ζήτημα που αφορά την επίδραση του συνόλου της δράσης της Οργάνωσης, αλλά και του αντιπάλου. Σε ένα σύνολο τέτοιων παραγόντων χρειάζεται να αναζητηθεί η πορεία του νέου δυναμικού που έχει προκύψει όλα αυτά τα χρόνια με την άνοδο του ρυθμού στρατολογίας που συντελέστηκε σε πολλές Οργανώσεις.

Σε αυτή την αποστολή κρίσιμο ρόλο παίζει ο γραμματέας και το γραφείο της ΟΒ. Στοιχεία, όπως η καθημερινή επαφή με το μέλος, η από κοντά γνώση και στήριξη για τη ζωή του, είναι καθοριστικά.

39 Για τις φοιτητικές ΟΒ

Με τα Πανεπιστήμια για 1,5 χρόνο κλειστά, απαιτήθηκαν μεγάλες προσπάθειες για να μην αδυνατίσει η συγκρότηση και λειτουργία των φοιτητικών ΟΒ, για να ανταποκριθούμε σε σημαντικές προκλήσεις, όπως τη μεγάλη ανανέωση του στελεχικού δυναμικού, την ανάγκη ανανέωσης της πολιτικής μας επιρροής και την κάμψη των ρυθμών στρατολογίας. Με το ξέσπασμα των φοιτητικών κινητοποιήσεων και το άνοιγμα των Ιδρυμάτων είχαμε σημαντική άνοδο του ρυθμού στρατολογίας στα Πανεπιστήμια, ανανεώνοντας τις δυνάμεις μας. Ωστόσο, παραμένει η ανάγκη ανάπτυξης των δυνάμεών μας, οι δεσμοί μας να αποκτήσουν μεγαλύτερο βάθος και σταθερότητα με σημαντικά περισσότερους. Παραμένει ο στόχος μας για οικοδόμηση ΟΒ της ΚΝΕ σε κάθε πανεπιστημιακό Τμήμα και ΟΒ 1^{ου}-2^{ου} έτους στα Τμήματα που ιεραρχούμε.

Δεν έχουμε καταφέρει ακόμη η δουλειά με τις σύγχρονες επεξεργασίες του ΚΚΕ να περάσει στο DNA της δράσης των δυνάμεών μας στα Πανεπιστήμια, να γίνει αναπόσπαστο κομμάτι της πολιτικής μας παρέμβασης, να μπολιάζει τις αγωνίες, τους προβληματισμούς, τις αναζητήσεις των νέων. Είναι επιτακτική ανάγκη να μετρήσουμε πιο γοργά βήματα, σε συνθήκες που ο αντίπαλος αναβαθμίζει και ανανεώνει το ιδεολογικό του οπλοστάσιο. Βασικό εφόδιο είναι η θέση του Κόμματος για το Πανεπιστήμιο των σύγχρονων αναγκών και δυνατοτήτων της εποχής μας.

Επικεντρώνουμε στην πλούσια εσωργανωτική λειτουργία της ΟΒ με άξονες:

- Την αναβάθμιση της ιδεολογικής - μορφωτικής δουλειάς στις γραμμές και τον περίγυρο των ΟΒ με επίκεντρο την πρότασή μας για το Πανεπιστήμιο, τις σύγχρονες επεξεργασίες του Κόμματος για το σύνολο των αναγκών της νεολαίας, την κατάκτηση της θεωρίας μας.

► Την πλατιά διαφωτιστική δουλειά για την ανάδειξη των σύγχρονων δυνατοτήτων της επιστήμης, των παραγωγικών δυνάμεων, πρώτα απ’ όλα του ανθρώπου, που ο καπιταλισμός περιορίζει. Στη μεγαλύτερη εξειδίκευση με βάση το περιεχόμενο σπουδών και τον αντίστοιχο κλάδο.

► Στην αποκάλυψη του αστικού επιχειρήματος περί της «ουδετερότητας» της επιστήμης, της σύνδεσης παιδείας-οικονομίας, άρα να φωτίσουμε την ουσία των αναδιαρθρώσεων στην Ανώτατη Εκπαίδευση, τη στενότερη σύνδεσή της με τις απαιτήσεις του κεφαλαίου.

► Την ειδική μαρξιστική θεωρητική στήριξη στους φοιτητές με το βλέμμα ότι μιλάμε για τους αυριανούς νέους ερευνητές, επιστήμονες που απαιτεί βέβαια και ξεχωριστά μέτρα –πέρα από την ΟΒ που συμμετέχουν– από κοινού με το Κόμμα για την κατάκτηση της επιστημονικής γνώσης με επαναστατικά κριτήρια.

Με καλύτερους όρους να στηρίζουμε την ΟΒ να συζητά, να αποφασίζει και να δρα για όλα τα ζητήματα του χώρου ευθύνης της, με ενίσχυση του ιδεολογικού περιεχομένου στη δράση της ΟΒ σε σύνδεση με το επιστημονικό αντικείμενο και τις απαιτήσεις της αντιπαράθεσης, που είναι αυξημένες στα Πανεπιστήμια. Ταυτόχρονα, αντικειμενικά πρέπει να έχει ιδιαίτερη συμβολή στην οργάνωση της παρέμβασής μας στο φοιτητικό σύλλογο με καλή γνώση του χώρου ευθύνης της και των διαθέσεων των φοιτητών, να συζητά συλλογικά την επεξεργασία του πλαισίου πάλης, την επιλογή κατάλληλων αιχμών και διεκδικήσεων και στο σχέδιό μας για την ανάπτυξη των αγώνων.

40 Για τις μαθητικές ΟΒ

Υπάρχει θετική πείρα από την παρέμβασή μας στα σχολεία ως συνέχεια της πλούσιας εσωοργανωτικής ζωής της μαθητικής ΟΒ, της συνεδρίασης αλλά και της εξατομικευμένης βοήθειας σε κάθε μέλος, ειδικά εκεί όπου τα μέλη είναι διασκορπισμένα σε δύο ή τρία σχολεία, της εξειδίκευσης της παρέμβασής μας ανάλογα με το αν οι δυνάμεις μας είναι σε Γυμνάσιο, Γενικό Λύκειο ή ΕΠΑΛ, στην καθημερινή σχέση που χτίζεται ανάμεσα στον μαθητικό καθοδηγητή και τον μαθητή.

Περισσότερα βήματα μπορούν και πρέπει να γίνουν στο πώς η λειτουργία και το περιεχόμενο της μαθητικής ΟΒ να ετοιμάζουν κάθε σύντροφο μαθητή να μπορεί να ανοίγει τη συζήτηση και τη δράση στο μάθημα, μέσα στο σχολείο, στις παρέες, να μπορεί να ανταπεξέρχεται στη διαπάλη που γίνεται όλο και πιο περίπλοκη, με ανατροφοδότηση επιχειρημάτων. Το γεγονός ότι οι σύντροφοι μαθητές είναι σε μια ηλικία που διαμορφώνεται η στάση τους και τα ενδιαφέροντά τους πιο συνολικά, τους προβληματίζουν διάφορα ζητήματα, έχουν διαρκώς και δικαίως πολλά ερωτήματα, έχουν ασχολίες, καθημερινότητα, παρέες, πρέπει να απασχολούν πολύ περισσότερο και με υπομονή την καθοδήγησή μας, για να καλλιεργείται στους συντρόφους μαθητές αυτοπεποίθηση πως το Κόμμα μας έχει θέση για καθετί που τους απασχολεί, να καλλιεργούνται μέσα στην ΚΝΕ όλες οι πλευρές της προσωπικότητας ενός νέου κομμουνιστή.

Είναι χαρακτηριστικό ότι οι μαθητές – μέλη της ΚΝΕ θεωρούν ως “την καλύτερη ΟΒ που κάνουμε μέσα στο χρόνο” τη συνεδρίαση προετοιμασίας για τα Μαθητικά Φεστιβάλ που κάνουμε προσπάθεια να περιλαμβάνει όλα τα παραπάνω στοιχεία. Από αυτή την άποψη, δεν προχωρά, όπως απαιτείται, η πορεία υλοποίησης των μαθημάτων στις μαθητικές ΟΒ, η συζήτηση στην ΟΒ με την αρθογραφία του “Οδηγητή” άρα και πώς “χτίζεται” η σχέση των συντρόφων μαθητών με τον κομματικό και κνίτικο τυπο ως οδηγός καθοδήγησης και δράσης.

Ο στόχος για ΟΒ ανά σχολείο πρέπει να στηριχτεί στην καθοδηγητική βοήθεια που δίνουμε οι σύντροφοί μας να δρουν από κοινού με άλλους μαθητές στο σχολείο και στην τάξη τους, να στήνουμε παντού ομάδες μαθητών που “είναι ένα” με τη μαθητική ΟΒ, με τα μέλη της ΚΝΕ στο σχολείο, να διαμορφώνουμε έναν περίγυρο παιδιών, που, όπως είναι φυσικό, έχουν διαφορετική αφετηρία στη σκέψη τους. Το πώς αυτός ο περίγυρος θα δουλευτεί συγκεκριμένα για να έρχεται σταθερά πιο κοντά στην ΚΝΕ, στο πώς θα γίνουμε πιο ικανοί να ανιχνεύουμε σε ποια ζητήματα πρέπει να σταθούμε, τι να διαβάσει, σε τι να συμμετέχει, πώς να δεθεί με την ΚΝΕ, με τους συντρόφους μαθητές, αυτά είναι ζητήματα που εμπλουτίζουν τη συζήτηση στη μαθητική ΟΒ, δεν αποτελούν μια ξεχωριστή συζήτηση. Αντίστοιχα, ειδικά μέτρα χρειάζονται για την ιεράρχηση και οικοδόμηση στα ΕΠΑΛ.

41

Για τις εργασιακές – κλαδικές ΟΒ

Η δραστηριότητα των κλαδικών ΟΒ της ΚΝΕ την περίοδο της πανδημίας κάτω από το σύνθημα “οι αφανείς ήρωες να γίνουν πρωταγωνιστές” αποδεικνύει τις δυνατότητες που έχουν οι οργανωμένες μας δυνάμεις να παρέμβουν μαζικά σε χώρους δουλειάς, σε κλάδους, όπου συγκεντρώνεται η εργαζόμενη νεολαία, στον βαθμό που τα καθοδηγητικά όργανα διαμορφώνουν το δικό τους σχέδιο παρέμβασης και πρωτοβουλιών, που παίρνει υπόψη το σύνολο της ζωής και των προβλημάτων των νέων.

Παράδειγμα και αποτέλεσμα αυτής της δραστηριότητας είναι και η διακριτή αύξηση των οργανωμένων μας δυνάμεων στους διανομείς. Όταν επεξεργαστήκαμε αιχμές και γειωθήκαμε με την κατάσταση στον κλάδο, συγκρουστήκαμε σε χώρους δουλειάς με την εργοδοσία -κυρίως για τα εργατικά «ατυχήματα»- η ανταπόκριση των εργαζομένων ήταν θετική. Τα μέλη της ΚΝΕ πρωτοστάτησαν μαζί με κομματικές δυνάμεις στη δημιουργία κλαδικών ή επιχειρησιακών σωματείων στους διανομείς.

Ταυτόχρονα, αναδείχθηκε πιο έντονα η ανάγκη να αναμετρηθούμε με δυσκολίες που προέκυψαν στην παρέμβασή μας, στο σχέδιο των ΟΒ, στη γνωριμία με νέους εργαζομένους σε χώρους και κλάδους που καθιερώθηκε η τηλεργασία, όπως τηλεπικοινωνίες-πληροφορική, χρηματοπιστωτικό κ.ά.

Επιβεβαιώνεται πως δίπλα στην ΚΝΕ παλεύει ένας σημαντικός αριθμός νέων εργαζομένων που θα παίξει άμεσα και προοπτικά ρόλο στην κομματική οικοδόμηση στους κλάδους. Είναι νέοι που απήργησαν, συγκρούστηκαν με την εργοδοσία, δραστηριοποιούνται με ανομοιομορφίες στα συνδικάτα και είναι επιτακτικό να στοχοπροσπλωθούμε στην κατεύθυνση να γίνουν μέλη της ΚΝΕ. Είναι νέοι που αναγνωρίζουν τη δράση των κομμουνιστών μέσα στο εργατικό-συνδικαλιστικό κίνημα ως μία δύναμη που μπορεί να αναπτύξει και να καθοδηγήσει αγώνες. Αρκετοί από αυτούς τους νέους παραμένουν φίλοι της ΚΝΕ για πολλά χρόνια. Με ευθύνη του Κεντρικού Συμβουλίου υπάρχει καθυστέρηση στη στρατολογία νέων εργαζομένων, λόγω της μη σταθερής ενασχόλησης των οργάνων ή και της μη αποφασιστικής αντιμετώπισης των υπαρκτών πρόσθετων δυσκολιών στην οργάνωση ενός εργαζόμενου στην ΚΝΕ σε σχέση με ένα μαθητή ή φοιτητή.

Στόχος μας η οικοδόμηση γερών ΟΒ της ΚΝΕ μέσα σε μεγάλους χώρους δουλειάς και κλάδους που συγκεντρώνουν πληθώρα νέων εργαζομένων, όπως είναι ο επισιτισμός-τουρισμός, με έμφαση τις μεγάλες αλυσίδες, το εμπόριο, τις τηλεπικοινωνίες-πληροφορική κ.ά.

42 Για τις OB στις σχολές μαθητείας – κατάρτισης και ΑΕΝ

Ο στόχος από το 12^ο Συνέδριο για μεγάλο βήμα στην οικοδόμηση OB στις σχολές μαθητείας και κατάρτισης, στις Ακαδημίες Εμπορικού Ναυτικού δεν κατακτήθηκε, παρότι οι προϋποθέσεις που έχουμε διαμορφώσει, κυρίως στο κίνημα, είναι καλύτερες σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια. Παραμένουν λίγες οι OB επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης που έχουμε, κυρίως στα μεγάλα αστικά κέντρα, ενώ στις υπόλοιπες περιοχές οι δυνάμεις μας είναι ενταγμένες σε μεικτές OB είτε εδαφικές είτε κλαδικές. Ο κοινός σχεδιασμός με το Κόμμα είναι κρίσιμος για την προοπτική κομματικής οικοδόμησης σε σημαντικούς κλάδους. Μπορούμε να μετρήσουμε βήματα στην οικοδόμηση στο βαθμό που ενισχύεται η προσπάθεια για επεξεργασία του περιεχομένου παρέμβασής μας στις σχολές παίρνοντας υπόψη όλες τις πλευρές που επιδρούν και προβληματίζουν τους σπουδαστές, αξιοποιώντας τις επεξεργασίες του Κόμματος, όπως π.χ. για την τεχνικοεπαγγελματική εκπαίδευση, δυναμώνοντας την κλαδική παρέμβαση και υλοποιώντας ένα πιο στοχευμένο σχέδιο οικοδόμησης στις σχολές αυτές. Επίσης, πρέπει να ξεπεράσουμε την υποτίμηση πλευρών της καθοδήγησης αυτών των OB, του περιεχομένου αυτοτελούς παρέμβασης της ΚΝΕ σ' αυτούς τους χώρους που είναι πολύ πιο αδύνατες από τις OB στα ΑΕΙ και τα σχολεία, παρότι είναι νέοι ίδιας ηλικίας, με αντίστοιχες απαιτήσεις στήριξης.

Στις ΑΕΝ υπάρχουν ιδιαιτερότητες, διοίκηση από το λιμενικό στις σχολές, εκπαιδευτικό ταξίδι (μπάρκο) κ.ο.κ. και χρειάζεται καλή διάταξη από τις Ο.Π με υπεύθυνο σύντροφο για τη στήριξη της δουλειάς μας στις ακαδημίες, με σχέδιο παρέμβασης και οικοδόμησης.

43 Για τις εδαφικές OB

Το περιεχόμενο και η δράση των εδαφικών Οργανώσεων Βάσης, των OB υπαίθρου είναι πιο σύνθετο, μας απασχολεί σε όλα τα τελευταία Συνέδρια της ΚΝΕ. Πέρα από τη συμβολή στη δουλειά στους μαθητές, στους χώρους δουλειάς, στον Κομματικό σχεδιασμό, στη γενική πολιτική δουλειά χρειάζεται πιο αποφασιστικά να δυναμώσει η πολύμορφη παρέμβαση στη γειτονιά, τόσο της ΚΝΕ αυτοτελώς όσο και στο κίνημα. Για παράδειγμα, η πείρα από τα δεκάδες «σποτ» της ΚΝΕ ως σημεία εκδηλώσεων, συνάντησης για εξόρμηση και προπαγάνδα, με μουσική, υλικά κ.λπ., δείχνει ότι σχεδόν παντού γνωρίσαμε νέες και νέους που ξέρουν την ΚΝΕ, αλλά όχι την εδαφική OB.

Την ατομική παρέμβαση των μελών της εδαφικής OB στο χώρο τους μπορεί να συμπληρώνει ένα πρόγραμμα δράσης, με πρωτοβουλίες πολύ καλά προετοιμασμένες, ώστε να γίνονται γεγονός και να επιδιώκουν με όλους τους τρόπους, την προπαγάνδα, τις μαζικές δράσεις, που τη συνοδεύουν, να γίνονται ευρύτερα γνωστές, να προκαλούν το ενδιαφέρον των νέων της περιοχής.

Αδύναμη παραμένει η σύνδεση - τροφοδότηση στο περιεχόμενο της δουλειάς μας με τα ζητήματα που σηκώνει το Κόμμα στους δήμους και τις περιφέρειες μέσω των συμβούλων της «Λαϊκής Συσπείρωσης», που ως προβλήματα συζητιούνται στους Δήμους και απασχολούν, λίγοι όμως ξέρουν αν και τι λέμε για αυτά, ενώ οι άλλες δυνάμεις δουλεύουν σε αυτόν τον άξονα πιο σταθερά.

Αποτελεί κρίσιμο ζήτημα το πώς θα ανέβει η ικανότητα των εδαφικών OB στην ανάπτυξη αγώνων, κοινής δράσης με περισσότερους νέους, δημιουργία υποδομών στο κίνημα. Σε αυτή την κατεύθυνση ξεχωρίζει η ανάγκη να στρέψουμε την προσοχή μας στη συμβολή των OB στη δράση μαζικών φορέων που λειτουργούν στις γειτονιές και όχι μόνο στην ατομική συμβολή των εργαζόμενων μελών των εδαφικών OB στο σωματείο τους. Δηλαδή στις Επιτροπές Νέων Εργαζομένων και

Ανέργων, στις ομάδες/συνλόγους γυναικών της ΟΓΕ, στα παραρτήματα του ΕΣΥΝ, σε αθλητικούς - πολιτιστικούς συνλόγους. Έχουμε μια αποσπασματική πείρα που όμως έχει μεγάλη σημασία για τα παραπάνω, με την ιδιαίτερη ευθύνη συντρόφων εκλεγμένων σε ΔΣ των παραπάνω φορέων, με μεράκι. Με την κατάλληλη στήριξη μπορούν να αποτελέσουν χώρους όπου θα γνωρίσουμε πολύ νέο κόσμο, θα επιδρούμε και θα διευρύνουμε τον κύκλο επιρροής. Υπάρχουν μέλη μας που ήδη συμμετέχουν, ειδικά σε αθλητικές - πολιτιστικές ομάδες, έχουν κύκλο, αλλά αυτή η δουλειά δεν είναι μέλημα των καθοδηγητικών οργάνων να μορφοποιηθεί, να καθοδηγηθεί και να συνδυαστεί με την προσπάθεια συσπείρωσης και διεύρυνσης του περίγυρου της ΟΒ.

Σε κάθε περίπτωση, χρειάζεται συγκεκριμένη καθοδηγητική βοήθεια, λόγω του ότι απαρτίζονται από μέλη της ΚΝΕ όλων των ηλικιών και σε διαφορετικές φάσεις ζωής. Εκεί συγκεντρώνονται τα μεγαλύτερα ηλικιακά μέλη της ΚΝΕ και άρα χρειάζονται μέτρα ενίσχυσης για να γίνουν μέλη του ΚΚΕ, που είναι ζήτημα ιδεολογικό-πολιτικό με ειδικές ταυτόχρονα απαιτήσεις. Εκεί συγκεντρώνονται σε μεγάλο βαθμό νέα ζευγάρια που συγκατοικούν και σχεδιάζουν το μέλλον τους και απαιτείται ιδιαίτερη, έμπρακτη στήριξη. Εκεί συνδέονται αρκετά μέλη της ΚΝΕ μετά τις σπουδές τους με πείρα από τις Οργανώσεις των ΑΕΙ, απαιτείται να κατακτήσουμε μέθοδο στήριξης και προσαρμογής τους σε νέα καθήκοντα και διαφορετικά ζητήματα που αντιμετωπίζουν οι εδαφικές ΟΒ. Εκεί πέφτει το βάρος του συντονισμού των μελών της ΚΝΕ από κλαδικές και φοιτητικές οργανώσεις για την παρέμβαση σε έναν χώρο, τη διακίνηση του “Ριζοσπάστη” κ.ά. Εκεί χρειάζεται ακόμα καλύτερη ιεράρχηση, λόγω της έκτασης του χώρου ευθύνης, είναι πιο απαιτητική η διάταξη δυνάμεων, οι ανάγκες συντονισμού με τις κομματικές οργανώσεις, με τη δουλειά μας σε διαφορετικά μέτωπα π.χ. δημοτικά συμβούλια, εκπαιδευτικοί, γονείς, χώρους δουλειάς κ.λπ.

44

Για τις Οργανώσεις της ΚΝΕ στο Εξωτερικό

Παρά το γεγονός ότι ο ρυθμός μετανάστευσης νέων από την Ελλάδα στο εξωτερικό έχει επιβραδυνθεί σε σχέση με τα χρόνια της προηγούμενης μεγάλης καπιταλιστικής κρίσης, στη χώρα μας παραμένει ένας μεγάλος αριθμός νέων από την Ελλάδα που ζουν σε άλλες χώρες. Ενδεικτικά, σε περίπου 60.000 υπολογίζονται οι Έλληνες νέοι σε ηλικία στη Γερμανία, με πολλούς από αυτούς να εργάζονται στη βιομηχανία, στα νοσοκομεία και τις μεταφορές. Χιλιάδες φοιτητές από την Ελλάδα σπουδάζουν στα Πανεπιστήμιά της, όπως και σε αυτά της Αγγλίας, της Γαλλίας, της Ολλανδίας, της Βουλγαρίας, της Κύπρου, στις σκανδιναβικές χώρες και αλλού.

Ο κανόνας για τους Έλληνες μετανάστες -όπως και γενικότερα για τους εργαζόμενους και τη νεολαία σε όλη την ΕΕ- τείνει να γίνει να περνούν τους χειμώνες σε παγωμένα σπίτια - “τρύπες”, να κάνουν οικονομία στο φαγητό, ακόμα και στην απαραίτητη μετακίνηση για τη δουλειά και τις σπουδές τους.

Αντιπαλεύουμε ως αναχρονιστική για τον 21^ο αιώνα και μάλιστα για χώρες με τέτοιο επίπεδο παραγωγικότητας της εργασίας, την άποψη που χαρακτηρίζει «καλύτερη ζωή» τα ατελείωτα ωράρια και την αδυναμία κάλυψης βασικών αναγκών ενός νέου ανθρώπου, απλώς και μόνο επειδή -σε κάποιες περιπτώσεις- μπορεί να «βάζει στην άκρη κάποια χρήματα».

Μέσα σε αυτή τη γενικότερη δύσκολη κατάσταση, αποτελεί μεγάλη κατάκτηση η συγκρότηση και σταθερή δράση των Οργανώσεων της ΚΝΕ στο εξωτερικό, στο πλάι των αντίστοιχων Οργανώσεων του ΚΚΕ. Τα θετικά αποτελέσματα που πετυχαίνουμε στις διάφορες μάχες που δίνει η ΚΝΕ στο πλάι του Κόμματος στο Εξω-

τερικό (δράση στο κίνημα της χώρας που διαμένουν, εκλογικές μάχες, οικονομικές εξορμήσεις του ΚΚΕ κ.λπ.) αποτελούν άλλη μια αδιάψευστη απόδειξη ότι ο γενικότερος αρνητικός συσχετισμός, σε καμία περίπτωση δεν συνεπάγεται αδυναμία δικής μας δράσης. Έχοντας κατοχυρώσει σε έναν βαθμό την παρουσία μας και την αναγνώρισή μας από έναν αριθμό νέων -όπως για παράδειγμα με το Διήμερο της ΚΝΕ στη Γερμανία που αποτελεί πλέον έναν θεσμό 14 χρόνων- και χωρίς να παραγνωρίζουμε τις ιδιαίτερες απαιτήσεις που έχει η παρέμβασή μας στο εξωτερικό -και ιδιαίτερα σε δεύτερης και τρίτης γενιάς Έλληνες μετανάστες, κυρίως μαθητές και νέους εργαζόμενους- εκτιμάμε ότι τα επόμενα χρόνια μπορεί να δυναμώσει η πολιτική δράση μας με μετρήσιμα αποτελέσματα στην οικοδόμηση, αλλά και η τροφοδότηση της ιδεολογικής και πολιτικής διαπάλης με σημαντικά συμπεράσματα για την πάλη μας στην Ελλάδα. Να εξετάσουμε ποιο μπορεί να είναι το επόμενο βήμα στην αναβάθμιση της καθοδηγητικής βοήθειας που δίνουμε στις Οργανώσεις της ΚΝΕ στο εξωτερικό, στις νέες συνθήκες που διαμορφώνονται όσον αφορά στη μετανάστευση νέων, παίρνοντας υπόψη και την πείρα από τις αντίστοιχες Οργανώσεις του Κόμματος.

Το ΚΚΕ και την ΚΝΕ, άλλωστε, οι Έλληνες μετανάστες στο εξωτερικό δε θα τους δουν μόνο προεκλογικά, όπως γίνεται με τα άλλα κόμματα, αλλά τους ξέρουν ήδη μέσα από τη μάχη που δίνουν καθημερινά στο εργατικό-λαϊκό κίνημα σε κάθε χώρα, στους συλλόγους, τις κοινότητες, τις επιτροπές των μεταναστών. Ακόμη να αναδείξουμε και να τιμάμε στην πράξη τις κορυφαίες στιγμές της ταξικής πάλης στην Ευρώπη, φέρνοντας τη νεολαία σε επαφή με τα εναπομείναντα μνημεία του κομμουνιστικού κινήματος, της Μεγάλης Αντιφασιστικής Νίκης των Λαών και του Κόκκινου Στρατού που κοσμούν μεγάλες πόλεις της Ευρώπης

45 Όλα τα παραπάνω απαιτούν τη συνολική αναβάθμιση της καθοδηγητικής μας δουλειάς, είναι όρος για να τα καταφέρουμε.

Στη νέα φάση που διανύουμε και με την πείρα που έχει συγκεντρωθεί τα χρόνια που εξετάζουμε, προκύπτει επιτακτικά η ανάγκη να αναμετρηθούμε αποφασιστικά με αδυναμίες και καθυστερήσεις που έχουμε στην καθοδηγητική μας δουλειά.

Ξεχωρίζουμε την ανάγκη μεγαλύτερης βοήθειας από το Κ.Σ. και τα Γραφεία Περιοχών προς τα Τομεακά Συμβούλια και στους γραμματείς και τα γραφεία των ΟΒ. Ξεχωρίζουμε κάποια βασικά βήματα που έχει ωριμάσει πλέον η προσπάθειά μας ώστε να κατοχυρωθούν:

- Η σταθερότητα στη συνεδρίαση και οργανωμένη δουλειά του κάθε Τομεακού Συμβουλίου. Είναι σημαντική πλευρά που αφορά την σταθερή παρακολούθηση και εκτίμηση της προσπάθειας κάθε Οργάνωσης, τη δημιουργική επιμονή στην κατάκτηση σταθερών στοιχείων της δουλειάς με τον Ριζοσπάστη, τον Οδηγητή, την συνδρομή.

- Η έγνοια για τη σταθερή ανάπτυξη εύστοχων πρωτοβουλιών και δραστηριότητας, με το μάτι στραμμένο στην πλειοψηφία των νέων. Χρειάζεται να υπάρχει επίγνωση ότι ακόμα κάνουμε «λίγα» σε σχέση με «όσα έχει ανάγκη η παρέμβασή μας». Υπάρχει θετική πείρα από την προσπάθεια οργάνωσης εύστοχων πρωτοβουλιών, να διαμορφώνεται περιεχόμενο παρέμβασης που να εξοπλίζεται η Οργάνωση, να δίνεται ο αναγκαίος χρόνος προετοιμασίας και να έχουμε θετικά αποτελέσματα σε γνωριμία, επαφή, στρατολογία νέων ανθρώπων. Σε αυτή τη βάση χρειάζεται σταθερά να απασχολεί το «πώς δουλεύουμε» με αυτά που δημιουργεί η δράση μας.

► Η καλύτερη προετοιμασία της συζήτησης στα όργανα βοηθάει στην προσπάθεια να γίνεται πιο συγκεκριμένη, ζωντανή και εύστοχη, στο να ξεπερνάμε στην πράξη προβλήματα ατόφιας μεταφοράς εισηγήσεων σε σειρά από όργανα, με τρόπο που δεν ανταποκρίνεται στις ανάγκες της κάθε Οργάνωσης ή απλή καταγραφή στόχων χωρίς να γίνεται προσπάθεια να γειωθούν, να συζητηθούν συγκεκριμένα.

Για παράδειγμα, βοηθάει η προετοιμασία στο να αποσαφηνίζεται το κεντρικό ζήτημα που έχουμε κάθε φορά να λύσουμε ώστε να συγκεντρώνεται η προσοχή και η σκέψη των στελεχών. Να γίνεται προσπάθεια να ανέβει η συλλογική ενασχόληση με την προετοιμασία μιας εισήγησης, η ανταλλαγή σκέψης μεταξύ των μελών του οργάνου, μια σύσκεψη στελεχών, η γνώμη από τις ΟΒ. Να αξιοποιούνται με προετοιμασία και μελέτη οι επεξεργασίες του Κόμματος για να εξετάζεται η επιχειρηματολογία μας, η διαμόρφωση του περιεχομένου μιας εκδήλωσης, ενός πλαισίου πάλης. Να εξετάζονται με συγκεκριμένο τρόπο οι δείκτες της δουλειάς μας ή άλλα στοιχεία που προκύπτουν από προσπάθειές μας. Να οργανώνονται πιο συγκεκριμένα ο έλεγχος και η εκτίμηση της δουλειάς εντοπίζοντας στοιχεία και προσπαθώντας να προτείνονται εισηγητικά πιθανές λύσεις ώστε να μην αναπαράγονται γενικά δυσκολίες. Υπάρχει πείρα από τα παραπάνω που παίζουν ρόλο στο να γίνει βήμα στο “πώς αντιμετωπίζεται” η κάθε συνεδρίαση.

► Η βοήθεια και επιμονή στη λειτουργία του καταμερισμού των οργάνων, που αφορούν μια σειρά από τομείς δουλειάς που συμβάλλουν στη λειτουργία. Η παρακολούθηση και ανάπτυξη της ευθύνης ανά τομέα δουλειάς, η απόκτηση πείρας ξεκινώντας από αυτές των οικονομικών υπευθύνων, της ιδεολογικής δουλειάς, της ευθύνης για τον κομματικό τύπο αλλά και άλλα, όπως ο πολιτισμός, ο αθλητισμός.

► Ο καλός συντονισμός με την Κομματική Οργάνωση στη βάση ανάπτυξης κοινού σχεδιασμού, συμβολής στην πείρα και ολόπλευρη στήριξη στην καθοδηγητική δουλειά.

Σε αυτά τα πλαίσια μπορούμε να ξεχωρίσουμε και την ευθύνη και το ρόλο του Γραμματέα του καθοδηγητικού οργάνου. Δίνει τον τόνο, έχει καθοριστικό ρόλο στο πνεύμα καθοδήγησης και αντιμετώπισης των ζητημάτων που διαπερνά τη δουλειά κάθε οργάνου. Χρειάζεται να καλλιεργεί συνεχώς τη συλλογικότητα, την ανταλλαγή γνώμης με στελέχη ώστε από τη μία να έχει επίγνωση των αδυναμιών του και να συμβουλευεται τα μέλη του κάθε οργάνου που έχουν την ευθύνη, αλλά παράλληλα να καλλιεργείται η κοινή συλλογική σκέψη και παρακολούθηση του σχεδιασμού και της πορείας υλοποίησής του, η ουσιαστική λειτουργία των τομέων δουλειάς σε κάθε όργανο.

Τα παραπάνω δεν είναι στοιχεία που κατακτούνται θεωρητικά, αλλά μέσα από την προσπάθεια. Στο βαθμό που βελτιωνόμαστε και εντάσσουμε τέτοια στοιχεία στη δουλειά του ΤΣ θα ενισχυθεί η αποτελεσματικότητά μας.

46 Εξασφαλίζουμε τη σταθερή έγνοια για την σχεδιασμένη ανάπτυξη και στήριξη των νέων στελεχών παρακολουθώντας με την απαραίτητη φροντίδα την πορεία κάθε μέλους της Οργάνωσης.

Ο σχεδιασμός της ανάδειξης ενός νέου συντρόφου στα όργανα χρειάζεται να εξετάζεται έγκαιρα, να αφορά τη συνολική του προετοιμασία μέσα από τα συστήματα εσωοργανωτικής μόρφωσης, μέσα από την προσπάθεια να χρεώνεται αποστολές ευθύνης.

Η μεγάλη κινητικότητα στις γραμμές μας φέρνει μπροστά στο καθήκον, με μεγαλύτερη διορατικότητα, μακροπρόθεσμο σχέδιο και τόλμη, να αντιμετωπίζουμε την ίδια την ανάδειξη στελεχών ως διαδικασία. Απαιτείται μεγαλύτερη εγρήγορση, ώστε να δίνονται με εμπιστοσύνη καθήκοντα στην περίοδο προετοιμασίας ή παρακολούθησης της πορείας ενός συντρόφου, τον εντοπισμό ιδιαίτερων ικανοτήτων του ή κλίσης.

Στρέφουμε, όμως, την προσοχή μας στο πώς ενισχύονται ως κεντρικά κριτήρια οι “καλές συνήθειες” που χρειάζεται να καλλιεργούνται στο στελεχικό δυναμικό. Ξεχωριστά χρειάζεται να δοθεί προσοχή στην αναγκαία βοήθεια για την ανάδειξη στελεχών με εργατική καταγωγή.

Οι άξονες του προσανατολισμού μας για την ανάδειξη στελεχών, με τα μέλη του ΚΣ και του Γραφείου του, πρώτα και κύρια, να τους καλλιεργούν με το προσωπικό παράδειγμα και ταυτόχρονα να εξετάζεται η πορεία ωρίμανσης για τα εξής:

- ▶ Η επιδίωξη να αποκτιέται προσωπική πείρα στη διαμόρφωση προσωπικού περίγυρου, αλλά και στο κίνημα. Η προσωπική προσπάθεια για την ανάπτυξη της Οργάνωσης, τη στρατολογία.

- ▶ Η προσπάθεια σταθερά να ενεργοποιεί τα μέλη και τα στελέχη που καθοδηγεί, να συμβάλει στην ανάπτυξη της προσωπικής τους δράσης.

- ▶ Η σταθερή φροντίδα για την ιδεολογική - πολιτική του ωρίμανση με το πέρασμα από συστήματα εσωοργανωτικής μόρφωσης, παράλληλα με την καλλιέργεια της σταθερής προσπάθειας της αυτομόρφωσης, την επαφή με το μαρξιστικό βιβλίο.

- ▶ Η δημιουργία δεσμού με τον «Ριζοσπάστη» και τον «Οδηγητή», η διαμόρφωση της καθημερινής συνήθειας στη μελέτη και αξιοποίησή του.

- ▶ Η σταθερή και μεθοδική προσπάθεια παρακολούθησης και αφομοίωσης των επεξεργασιών του Κόμματος, της πορείας της προγραμματικής σκέψης.

- ▶ Η ανάπτυξη καθοδηγητικού πνεύματος, ασυμβίβαστο με τις δυσκολίες, με δημιουργική αντιμετώπιση της κάθε ευθύνης, κόντρα στη ρουτίνα, την απλή αναπαραγωγή κατευθύνσεων και επιφανειακό έλεγχο των αποτελεσμάτων.

- ▶ Η έγνοια για τη συνολική πορεία της ΟΒ και της δράσης της, η δημιουργία κλίματος συντροφικότητας, κομμουνιστικής αλληλεγγύης μεταξύ όλων των μελών της ΚΝΕ και με το προσωπικό παράδειγμα.

- ▶ Η καλλιέργεια κλίματος που ενισχύει την ανιδιοτέλεια, την αντοχή και την συνειδητή πειθαρχία και πίστη στα μεγάλα ιδανικά μας και στον επαναστατικό μας σκοπό. Το χτίσιμο ενός σεμνού και σταθερού χαρακτήρα, η ανιδιοτέλεια και η αταλάντευτη στάση απέναντι στις προσωπικές και άλλες δυσκολίες, τις συνθήκες πίεσης που γεννούν οι σύγχρονοι όροι ζωής.

- ▶ Η τήρηση του καταστατικού της ΚΝΕ και των αρχών λειτουργίας της, ως νεολαίας του ΚΚΕ, η καταπολέμηση της γενικότητας και της ασάφειας, της απόστασης λόγων και έργων.

- ▶ Η επαγρύπνηση για τους διάφορους μηχανισμούς του αντιπάλου στον χώρο παρέμβασής μας και τον σχεδιασμό του, η αφοβία και η τόλμη απέναντι στον ταξικό αντίπαλο και τους μηχανισμούς του.

- ▶ Η συνεχής προσπάθεια να επιδιώκει να προσεγγίζει τα παραπάνω χαρακτηριστικά χωρίς αίσθημα επάρκειας. Το υψηλό αίσθημα ευθύνης και αυτοκριτικής ματιάς στην προσωπική του δουλειά.

47 Εκτίμηση της δουλειάς του ΚΣ

Το Κεντρικό Συμβούλιο που εκλέχτηκε από το 12^ο Συνέδριο προσανατόλισε σωστά την Οργάνωση με βάση τις αποφάσεις του Συνεδρίου, τις αποφάσεις του Κόμματος. Τα θετικά, αλλά και οι αδυναμίες, στη συνολική πορεία της ΚΝΕ είναι ο καθρέφτης της ευθύνης του.

Με την καθοριστική στήριξη του Κόμματος έπαιξε τον καθοδηγητικό του ρόλο στις νέες συνθήκες που διαμορφώθηκαν αυτά τα χρόνια και στη φάση όξυνσης της πανδημίας και των περιοριστικών μέτρων, με κατάλληλες προσαρμογές. Έγινε προσπάθεια μέσα στις συνεδριάσεις και τις αποφάσεις του να εξειδικεύεται η στρατηγική και πολιτική του Κόμματος στη νεολαία με τα ιδιαίτερα ζητήματα σε κάθε χώρο, στους μαθητές, στους φοιτητές – σπουδαστές, στην εργαζόμενη νεολαία. Ιδιαίτερα, το να μπει στο επίκεντρο της προσοχής η προσπάθεια να περάσει η ΚΝΕ σε φάση ορμητικής οργανωτικής ανάπτυξης, να ηγηθεί στους αγώνες της νεολαίας, να βελτιωθούν οι συσχετισμοί στα κινήματά της. Ταυτόχρονα, η διαρκής συζήτηση και στήριξη, ώστε να ανταπεξέρχεται η Οργάνωση στην ιδεολογική και πολιτική διαπάλη, σε νέα στοιχεία που εμφανίζονται, με σειρά διαλέξεων και θεματικών συνεδριάσεων.

Το ΚΣ, με ιδιαίτερη ευθύνη του Γραφείου του, χρειάζεται να βελτιώσει τα εξής:

α) Είναι ανάγκη το ίδιο το Κ.Σ., τα μέλη του να είναι πιο κοντά στις Οργανώσεις Βάσης, στη συζήτηση και στη στήριξη της δράσης του μέλους της ΚΝΕ στον χώρο του, στις ειδικές απαιτήσεις που εκεί εμφανίζονται. Να υπάρχει καλή γνώση των δυσκολιών στη δράση και τη ζωή των συντρόφων και των ίδιων των στελεχών, για παράδειγμα ακόμη και στις οργανώσεις ΑΕΙ μεγάλος αριθμός των μελών των οργάνων δουλεύουν παράλληλα με τις σπουδές τους. Ο προβληματισμός και η συλλογική συζήτηση για τα καθοδηγητικά ζητήματα πρέπει να μεγαλώσει, μαζί με την πιο επιτελική δουλειά, το πρακτικό πνεύμα, την ουσιαστική ιδεολογική και πολιτική στήριξη των οργάνων, να καταλήγει σε συγκεκριμένα οργανωτικά μέτρα που ταιριάζουν στην κάθε ΟΒ.

β) Χρειάζεται πιο σταθερά να μελετά το πώς ενισχύεται η ικανότητα της ΚΝΕ για την ολόπλευρη διαπαιδαγώγηση όλων των μελών, για να ανταποκρίνονται σε όλες τις συνθήκες και στις μεταβατικές φάσεις της ζωής. Να εξαντλούνται τα περιθώρια ώστε οργανωμένα να αντιμετωπίζονται αιτίες που μπορεί να συντελούν στην απογοήτευση, την αποστράτευση από την οργανωμένη ζωή. Αυτό είναι ιδεολογικό – πολιτικό θέμα και χρειάζεται διαρκής προσπάθεια αφομοίωσης των προγραμματικών επεξεργασιών του Κόμματος, της αντίληψής μας για τον σοσιαλισμό, τα συμπεράσματα που συλλογικά έχει βγάλει το Κόμμα μας για την ιστορία του επαναστατικού εργατικού κινήματος, αλλά και η πιο πρόσφατη πείρα, της άρνησης συμμετοχής-ανοχής σε αστικές κυβερνήσεις, όπως για παράδειγμα το 2012 – 2015, που και αυτή δεν είναι, βιωματικά τουλάχιστον, γνωστή. Αφορά, όμως, και το χτίσιμο καλών συνθηκών που αφορούν στις αρχές συγκρότησης και λειτουργίας της επαναστατικής οργάνωσης, τη συμμετοχή και τη συμβολή στην εσωοργανωτική λειτουργία, την επαφή και αξιοποίηση του Κομματικού τύπου, του «Ριζοσπάστη» και του «Οδηγητή» κ.λπ.

γ) Μπορούσε να αντιμετωπίσει πιο αποφασιστικά καθυστερήσεις σε συγκεκριμένες Οργανώσεις ή μέτωπα παρέμβασης με αντίστοιχη στήριξη. Να μην κρύβεται στο όνομα της ανομοιομορφίας και των ιδιαίτερων απαιτήσεων μιας Οργάνωσης, μιας περιοχής κ.λπ., αν μετράμε βήματα στην καθοδηγητική μας δουλειά, στο ξεπέρασμα αδυναμιών, με την αξιοποίηση θετικής και αρνητικής πείρας, δημιουργικά, όχι μόνο για το αν θα είναι «ομοιόμορφα» τα αποτελέσματα

της δουλειάς μας, όσο με το αν κατακτιόνται πιο ενιαία στοιχεία της καθοδηγητικής δουλειάς.

δ) Παρά την προσπάθεια που έγινε το τελευταίο διάστημα, δεν ενισχύθηκε όσο χρειάζεται η παρέμβαση στη μαθητεία και την κατάρτιση, δεν πραγματοποιήθηκε ειδική σύνοδος που είχαμε αποφασίσει για την παρέμβαση της ΚΝΕ στον χώρο. Πρέπει να έχουμε ενιαία αντίληψη ότι πλέον είναι ένας χώρος με όλο και μεγαλύτερη συγκέντρωση νέων, που αφορά άμεσα τη νέα βάρδια της εργατικής τάξης της χώρας. Απαιτείται η παρέμβασή μας να εμπλουτιστεί και στο περιεχόμενο και στον σχεδιασμό, με πιο ολοκληρωμένο πλαίσιο ιδεολογικής, πολιτικής δράσης και παρέμβασης στο κίνημα, να ενισχυθεί το ίδιο το περιεχόμενο των ΟΒ, η πιο καλή συνεργασία με τις Κομματικές οργανώσεις. Το ίδιο ισχύει και για τους εργασιακούς κλάδους που απασχολούν μάζες νεολαίας.

ε) Το διαρκές ζήτημα της ανάδειξης στελεχών και του κατάλληλου καταμερισμού τους θέλει καλύτερη προετοιμασία, μελέτη, συλλογική συζήτηση. Ιδιαίτερα όσων αφορούν στις επιτροπές του ΚΣ, η προσπάθεια που έγινε από το προηγούμενο συνέδριο να ενισχυθεί η παρέμβαση της ΚΝΕ γύρω από τις σύγχρονες ανάγκες της νεολαίας, το σύνολο της ζωής της, η δημιουργία νέων επιτροπών και ομάδων δουλειάς του ΚΣ, φανέρωσε την ανάγκη για πιο κατάλληλη στελέχωσή τους, πιο συλλογική λειτουργία και καλύτερο καταμερισμό.

48 Η καθοδηγητική στήριξη και ενίσχυση των Επιτροπών και των ομάδων του Κεντρικού Συμβουλίου είναι απαραίτητος όρος ώστε να μπορεί να ανταπεξέλθει στην εξειδικευμένη καθοδήγηση και εμπλουτισμό της δράσης της ΚΝΕ σε μια σειρά από κρίσιμα μέτωπα πάλης και καθήκοντα και έχουν αντίκτυπο στην εμβέλεια και στη διεισδυτικότητα της δραστηριότητας της ΚΝΕ.

Υπάρχει ανάγκη για πιο σταθερή καθοδηγητική βοήθεια των Επιτροπών στο περιεχόμενο της δουλειάς τους, αλλά και τη μελετημένη ανάδειξη συντρόφων για τη στελέχωσή τους. Να αποφεύγονται οι συχνές εναλλαγές, αφού και λόγω της φύσης τους χρειάζεται χρόνος και τριβή στα ζητήματα επεξεργασίας, μελέτης, ενασχόλησης και εξοικείωσης, χωρίς αυτό να σημαίνει απόσπαση από τη δράση της Οργάνωσής τους, λόγω διάταξης σε μια κεντρική δουλειά. Στόχος είναι να διαμορφωθούν ισχυρά και ικανά βοηθητικά επιτελεία δίπλα στο ΚΣ.

Προκύπτει θετική πείρα από τη δουλειά των επιτροπών στην προσπάθεια εκλαΐκευσης και επεξεργασίας ζητημάτων από κοινού με τα τμήματα της ΚΕ που έδωσαν ώθηση στην παρέμβασή μας με παράλληλη εκδοτική δραστηριότητα.

Ιδιαίτερα χρειάζεται να μας απασχολήσει η διεύρυνση του περιεχομένου και τομέων δουλειάς των επιτροπών καθώς και των μορφών δραστηριοποίησής τους. Για παράδειγμα, η συγκρότηση της βοηθητικής ομάδας Μαθητείας-Κατάρτισης ή και η βοηθητική ομάδα Οικονομίας και Περιβάλλοντος είναι τέτοια παραδείγματα. Αντίστοιχο θετικό βήμα έγινε με τη συγκρότηση και λειτουργία της Φοιτητικής Επιτροπής.

Χρειάζεται να στηριχτεί η προσπάθεια επιτροπών να διευρύνουν τις μορφές δουλειάς τους, άντλησης υλικού και ερεθισμάτων, με συσκέψεις, εξορμήσεις, δραστηριότητα, συμμετοχή στη δράση της οργάνωσης, η ανταλλαγή πείρας μεταξύ τους.

49 Η οικονομική δουλειά είναι όρος για τη συνολική βελτίωση της λειτουργίας και της δράσης μας.

Η ΚΝΕ, όλη αυτή τη περίοδο, στο πλευρό του Κόμματος και με τη στήριξή του, καταβάλλει συνεχώς σημαντικές προσπάθειες για την συγκέντρωση εσόδων. Όμως, δεν επιτρέπεται κανένας εφησυχασμός.

Το 2020, με εφαρμογή του αντιδραστικού νόμου για τα οικονομικά των κομμάτων, επιβλήθηκε πρόστιμο στο Κόμμα επειδή αρνήθηκε να δώσει στις κρατικές αρχές τα ονόματα και τα στοιχεία των ενισχυτών του, δηλαδή των μελών και των χιλιάδων ανθρώπων του μόχθου που το ενισχύουν από το υστέρημά τους.

Η δεδομένη ένταση των εμποδίων που θα βάζει ο αντίπαλος και όλες οι αστικές πολιτικές δυνάμεις στα οικονομικά του Κόμματος, η επιστράτευση του κυδαίου αντικομμουνισμού και των ψεμάτων με αιχμή και τα οικονομικά μας, αλλά κυρίως ο διακηρυγμένος μας στόχος να εξασφαλίζουμε σε κάθε φάση και πάντα την οικονομική μας αυτοτέλεια, ειδικά σε δύσκολες για τον λαό και τη νεολαία περιόδους, που προμηνύεται ακόμα μεγαλύτερη καταλήστευση του λαϊκού εισοδήματος, κάνουν επιτακτική την πιο ουσιαστική ενασχόληση των καθοδηγητικών οργάνων, πρώτα και κύρια του ίδιου του ΚΣ, με την οικονομική δουλειά.

Η μεγάλη μάχη της τακτικής οικονομικής εξόρμησης του Κόμματος, είναι σοβαρό στοίχημα για την ΚΝΕ. Για να τα καταφέρνουμε κάθε χρόνο, τα μέλη και στελέχη της ΚΝΕ δίνουν με αυτοθυσία τη μάχη, απευθύνονται σε χιλιάδες ανθρώπους, ενισχύουν την προσφορά τους και με υλικούς όρους στο Κόμμα. Αυτή η πείρα, από την περίοδο της οικονομικής εξόρμησης, χρειάζεται να “σταθεροποιείται” σε όλη την περίοδο του έτους, να ξεπεραστούν ανομοιομορφίες που υπάρχουν ανάμεσα σε Οργανώσεις και σημαντικές καθυστερήσεις στο καταστατικό καθήκον συγκέντρωσης των συνδρομών από τα μέλη της ΚΝΕ.

Τέλος, είναι σημαντικό πως υπάρχει μια βελτίωση στον σχεδιασμό και την υλοποίηση μέτρων για να έχουν και οικονομική επιτυχία σημαντικές πολιτικές-πολιτιστικές πρωτοβουλίες της ΚΝΕ, όπως κυρίως το Φεστιβάλ ΚΝΕ-Οδηγητή.

**Κεντρικό Συμβούλιο της ΚΝΕ,
29 Σεπτεμβρίου 2022**

